

141

Zsiedzenak.

Prothifa

za Serbow

na leto

1899.

Z nakladom Maćicy Serbskeje.

w komisiji M. Smolerja.

Cjischej Smolerjez knihicjischejeńje w maćiežnym domje w Budyschinje.

W tutej 1899. lécje po Chrystužu, kotrež ma 365 dnjow, liczi ſo lét:

wot ſtworjenja ſweta	5848,
- wuſtajenja julianskej protiſti	1944,
= czerpjenja a horjefacza Chrystužoweho	1866,
- ſpocžatka kſcheczijanstwa w Sſerbach	879,

wot ſaloženja Budyskſkeho tachantſta	679,
= ſpocžatka reformazije	382,
= naroda krala Alberta	71,
- ſaloženja Maczizy Sſerbſkeje	52.

Zyrlwinſte létne ſnamjenja.

W porjedzenej Hrjehorowej protiſti:	W starej julianskej protiſti:
19 . . . ſlota licžba	19
4 . . . wobwód ſlónza	4
12 . . . romſke daňke cžiſlo	12
A. . . njedželski pišmit.	C.
XVIII. . . epaſty	XXIX.
3. dez. . . 1. njedžela adventa	10. dez.
2. haprl. . . jutrownicžka	1. meje.

Sacžmice ſlónza a měħacžla.

W lécje 1899 ſo ſlónzo trójzhi a měħacžek dwójzji ſacžmi. Wola naž budžem ſo jenož druhé ſlónzowe a druhé měħacžkowe ſacžmice widžecž.

Prénje ſlónzowe ſacžmice, podželne, ſměje ſo 11. januara a traje wjedžor wot 9 h. 54 m. hacž rano do 1 h. 22 m. Widžecž budže na połnóznej połojzy wulfego ozeana, ſi džela w Japanskej a połnóznowieczonej Amerizy.

Druhe ſlónzowe ſacžmice, tež podželne, ſměje ſo 8. junija rano, je tež wola naž widžecž, ſapocžnje ſo 5 h. 48 m. a pſchestanie 6 h. 41 m. Widžecž budže w połnóznowieczonej Europje, w połnóznej Afiskej, w najdaliszej połnožy Amerizy a w Selenskej.

Prénje měħacžkowe ſacžmice, dospolne, stanje ſo 8. junija, traje ſi zyla wot 1 h. 32 m. popołdnju hacž do 5 h. 3 m. a je widžicž we wulfim ozeanje, w Australskej, w Afiskej, w indiſkim ozeanje a na raných pobrjoħach Afriki.

Tucje ſlónzowe ſacžmice, pjerſchezenoſte, 2. a 3. dezembra, ſo na 2. w nožy 11 h. 40 m. ſapocžnje a hacž do 3. rano do 4 h. 15 m. traje. Widžecž budže w Neufelandze a w Vandiemenslandze, najbóle pak w połodniſtich polaržinach.

Druhe měħacžkowe ſacžmice, podželne, ſo 17. dez. stanje, je nimale dospolne, dokelž budže $\frac{998}{1000}$ wot ſemineho wotſejina pſchiftry. Težo ſapocžatku ſo rano 12 h. 44 m. stanje, křiedźnoſć je 2 h. 26 m., kónz 4 h. 8 m. Widžecž je w Afiskej, Europje, Afrizy, Amerizy a w atlantiſkim ozeanje.

W lécje 1899 ſi Venus kujeſi.

Venus herbſki jernicžka rěka. Jeje ſeta ſu bóle wložne hacž ſukhe, tež tucžne a křetro cžopla.

Nalécžo. Wot 22. měrza hacž do kónza ſnadž budže wjedro ſymne, druhdy bluke ſi hrubym powětrom, druhdy ſi wětrom a deshežom. Haprleja ſnanou móže ſymna a ſnězna byč, meja ſi wopředka cžopla, potom hróſna, junij ſi wjetſcha rjany, na kónzu deshežoſty.

Lécžo. Juli mohl pſheměnity, august w přenjej połojzy deshežoſty, potom ſi wjetſcha jažny a rjany, september ſi wopředka rjany, wožrjedž kłodny, potom jažo rjany byč.

Raſyma. Oktober ujebudže rjany, november bluki a hruby, dezember ſi džela jara ſymny.

Šyma, kž je ſo 21. dezembra 1898 ſapocžala, budže w januarje ſymna, ſi turjawami a ſe ſněhom, w februarje pſheměnata, w kředž měrza ſymna, potom jažna.

Schthri létne cžaſhy.

Sapocžatku naſečža: 20. měrza wjedžor 9 hodž.	W ſtarej
= lécža: 21. junija popołdnju 5 hodž.	julianskej protiſti:
= naſymy: 23. septembra rano 7 hodž.	julianskej protiſti:
= ſymy: 21. dez. wjedžor 8 hodž. 1898.	julianskej protiſti:

Schthri kwaterembry.

W porjedzenej Hrjehorowej protiſti:	W ſtarej julianskej protiſti:
22. februara	{ Reminiscere }
24. meje	{ ſwj. Trojiza }
20. septembra	Crutis
20. dezembra	Luzija

12 njebjestich ſnamjenjow.

 dwójniki		

Zutry:

1900: 15. haprleje.	1904: 3. haprleje.
1901: 7. haprleje.	1905: 23. haprleje.
1902: 30. měrza.	1906: 8. haprleje.
1903: 12. haprleje.	1907: 31. měrza.

Abbreviatury abo pſchitrotſhenja klowow.

○ ſlónzo, □ měħacžek, Ⓛ połny měħacžek, Ⓜ połeni bertlik, Ⓝ młody měħacžek, Ⓞ prěni bertlik, ſkadž, ſkadženje, khow, khowanje, dop. dop. popołdnja, pop. popołdnju, h. hodžina, m. minuta.

Wlaczicžnych ſpišow cžiſlo 98. v. z.

1899. Januar,

wulki róžk,
ma 31 dnjow.

Hermanki a skótne wíki
pytaj sady na stronomaj 17 a 18.

Měchaczkowe pšheměnjenje a wjedro.

¶ Posledni běrtlif, 3. jan rano
4 h. 22 m., ma wetr a ſněh

● Młody měchacz, 11. jan w noz̄y
11 h 50 m., na turjawu a mjer-
njenje potasuje.

● Prěni běrtlif, 18. jan. pop.
5 h. 36 m., ſnadž tačje ſaſtuji.

● Polní měchacz, 26. jan. wjeczor
8 h 32 m., ma njevobſtajne wjedro.

Stoſtna protyka.

Wot 1. hacž do 3. mročzne a
ſyma, wot 4. hacž do 6. deſčez,
wot 7. hacž do 9. křenjo, 11. deſčez,
wot 13. hacž do tónza njevobſtajne
wjedro ſ turjawu, ſe ſněhom a
wetrom.

Wot 2. hacž do 10. januara
ſapišowanje pſkow, wot 10. hacž
do 31. pſkyčji dawſ.

Kaspomnjenja.

Dny.	Porjedžena protyka.		sthadž. h. m.	thow. h. m.	Pieſcie h. m.	sthadž. h. m.	thow. h. m.
	Evangelſka.	Katholſka.					

1. tydženj. Rom. 2, 21.

1 njedžela	Nowe Iēto	Wobr. Jēz.	8 6 4	2		9 3	9 52
2 pónđela	Kaspра	Makarius abt.	8 6 4	3		10 11	10 8
3 wutora	Malcharja	Genoveſa, kn.	8 6 4	5		11 21	10 24
4 þrjeda	Balzarja	Rigobert b.	8 5 4	6		dop.	10 39
5 schtwórtk	Simeonu	Telesfora	8 5 4	7		12 32	10 57
6 pjatk	3 kralow	Swj. 3kral.	8 5 4	8		1 48	11 18
7 ſobota	Julijana	Lucian, m.	8 4 4	9		3 6	11 47

2. tydženj. Rom. 12, 1–8.

8 njedžela	1. nj. p. 3kr.	Severina	8 4 4	11		4 24	pop.
9 pónđela	Cesczemera	Julian	8 3 4	12		5 39	1 16
10 wutora	Zacharija	Agatona	8 3 4	13		6 43	2 25
11 þrjeda	Alojsije	Hygin m.	8 2 4	15		7 34	3 47
12 schtwórtk	Reinholda	Ernst, a.	8 1 4	16		8 13	5 16
13 pjatk	Hilarija	Veronika, f.	8 1 4	18		8 42	6 47
14 ſobota	Felixa	Hilarius, wež.	8 0 4	19		9 5	8 14

3. tydženj. Rom. 12, 9–17.

15 njedžela	2. n. p. 3kr.	Mjeno Jēz.	7 5 9 4	21		9 24	9 37
16 pónđela	Erdmuth	Pawoł 1. p.	7 5 8 4	22		9 43	10 57
17 wutora	Antonija	Marcellus	7 5 7 4	24		10 1	dop.
18 þrjeda	Priski	Antonija	7 5 6 4	25		10 22	12 15
19 schtwórtk	Sary	Stol f. Pēt.	7 5 5 4	27		10 46	1 30
20 pjatk	Fabian. Seb.	Kanuta	7 5 4 4	29		11 14	2 42
21 ſobota	Hańze	Fab. a Boſcz.	7 5 3 4	31		11 49	3 49

4. tydženj. 1 Kor. 9, 24–27.

22 njedžela	3. nj. p. 3kr.	Hańża	7 5 2 4	32		pop.	4 49
23 pónđela	Charity	Slub. f. Mar.	7 5 1 4	34		1 25	5 40
24 wutora	Timotheja	Timotheja	7 5 0 4	36		2 25	6 22
25 þrjeda	Pawola wobr.	Paw. wobr.	7 4 8 4	37		3 30	6 55
26 schtwórtk	Polykarpa	Polykarpa	7 4 7 4	39		4 37	7 20
27 pjatk	Jan Khrystof.	Jan Khrystof.	7 4 6 4	41		5 46	7 42
28 ſobota	Karl wulki	Rahymund P.	7 4 4 4	43		6 53	8 0

5. tydženj. 2 Kor. 11, 21–30.

29 njedžela	Septuages.	Otilija, f.	7 4 3 4	45		8 2	8 17
30 pónđela	Adelgunda	Martina, f.	7 4 2 4	46		9 10	8 32
31 wutora	Virgilija	Pētr z Nolaſka	7 4 0 4	48		10 20	8 48

1899. Februar,

mały róžk,

na 28 dnjow.

Dň.	Porjedzena protýka.		○ schadž. h. m.	thow. h. m.	Zebet nemien. h. m.	○ schadž. h. m.	thow. h. m.
	Evangeliska.	Katholska.					
1 štvrtka	Brigity	Ignaca	7 39 4 50	5 7	11 32	9 4	
2 schtvrtoft	Mar. wucž.	Čist. ſ. M.	7 37 4 51	5 7	dop.	9 24	
3 pjatka	Blažija	Blažija, b. †	7 36 4 53	5 7	12 47	9 48	
4 žobota	Veroniki	Handr. Kors.	7 34 4 55	5 7	2 4 10	10 20	

6. týdžen. 1 Kor. 18.

5 nježela	Sexagesim.	Agath	7 32 4 57	5 7	3 18	11 3	
6 pónedžela	Doroteje	Dorotheje	7 31 4 58	5 7	4 25	pop.	
7 wutora	Richarda	Romuald	7 28 5 0	5 7	5 21	1 14	
8 štvrtka	Salomona	Jan z Math.	7 27 5 2	5 7	6 5	2 39	
9 schtvrtoft	Apolonije	Haplona, ť.	7 25 5 4	5 7	6 38	4 9	
10 pjatka	Scholastika	Scholastika	7 24 5 6	5 7	7 5	5 38	
11 žobota	Eufrosinij	Titus, biskop	7 22 5 8	5 7	7 26	7 5	

7. týdžen. 2 Kor. 6, 1—10.

12 nježela	Eptomíhi	Erhard, b.	7 20 5 10	5 7	7 46	8 29	
13 pónedžela	Eulalije	Franc ze S.	7 18 5 11	5 7	8 5	9 50	
14 wutora	Póstnizh	Martr. Jap.	7 16 5 13	5 7	8 25	11 10	
15 štvrtka	Popjelna ſrj.	Popr. ſrjeda	7 14 5 15	5 7	8 48	dop.	
16 schtvrtoft	Juliany	Juliana, ť.	7 13 5 17	5 7	9 15	12 26	
17 pjatka	Konstanzije	Anastasius	7 11 5 19	5 7	9 49	1 38	
18 žobota	Konkordije	Simeon, b.	7 9 5 20	5 7	10 30	2 41	

8. týdžen. Hebr. 12, 1—6.

19 nježela	Invocavit	Gabin, m.	7 7 5 22	5 7	11 20	3 35	
20 pónedžela	Leberechta	Eucharius, b.	7 5 5 24	5 7	pop.	4 21	
21 wutora	Eleonory	Maximian, b.	7 3 5 26	5 7	1 20	4 56	
22 štvrtka	Kwatember	Stol ſ. P. w. A.	7 1 5 27	5 7	2 27	5 24	
23 schtvrtoft	Serena	Petr D., w.	6 59 5 29	5 7	3 34	5 47	
24 pjatka	Mateja	Matij, jap.	6 57 5 31	5 7	4 43	6 7	
25 žobota	Viktorina	Viktorin, mart.	6 55 5 53	5 7	5 51	6 23	

9. týdžen. Efes. 5, 1—9.

26 nježela	Reminisc.	Nestor, biſt.	6 52 5 34	5 7	7 0	6 40	
27 pónedžela	Leandera	Leander, biſt.	6 50 5 36	5 7	8 10	6 55	
28 wutora	Mafarija	Roman, abt	6 48 5 38	5 7	9 23	7 12	

Germanki a skótne wiki
pytať sady na stronomaj 17 a 18.

Měšaczkove pschemienjenje a vjedro.

Q Pošledni větlit, 3. febr. vječžor
6 h. 24 m., mořosymne vjedro pschi-
nješe.

● Młody měšacj, 10. febr. dopol-
dnju 10 h. 32 m., budže jažne a
syma.

● Prěni větlit, 17. febr. dopol-
dnju 9 h. 52 m., s wětrom a kně-
hovnou mježelom jažupi.

○ Polny měšacj, 25. febr. popo-
dnju 3 h. 16 m., je ť miersujenju
a symje pochileny.

Stoletna protýka.

Wat 1. hacž do 7. deſchejſik, 8.
jažnine a syma, wat 9. hacž do 12.
deſchejſik a ſněh, wat 13. hacž do
16 ſafo jažne a syma, 18. ſněh a
deſchejſik, wat 19. hacž do ſonza
hrubje a wětroje.

1. febr.: prěnja termija statneho
a gmejnskeho dawla.

Naspomnjenja.

1899. Měrc,

naletník, ma 31 dnjow.

Dny.	Vorjedzena protýka. Evangelicka.	Katholicka.	○ sthadž. h. m.	□ thow. h. m.	○ sthadž. h. m.	□ thow. h. m.
1 řjeda	Pokut. djen	Albin, biskop	6 46	5 39	10 63	7 30
2 schtwórtk	Amalije	Simplicius	6 44	5 41	11 54	7 54
3 pjatř	Kunigundy	Kunigunda	6 42	5 43	dop.	8 23
4 řobota	Hadriana	Kazimér, kr.	6 40	5 45	1 5	9 1

10. týdzeň. Rom. 5, 1–6.

5 njedžela	Okuli	Gerasim p.	6 37	5 47	2 13	9 52
6 pónđzela	Fridolina	Fridolin, abt	6 35	5 48	3 11	10 57
7 wutora	Felizith	Domasch z A.	6 33	5 50	3 58	pop.
8 řjeda	Ssobupost	Jan v. Boha	6 31	5 52	4 35	1 38
9 schtwórtk	Prodenzija	Francisika, w.	6 29	5 53	5 4	3 5
10 pjatř	Alexandra	40 martrarj.	6 27	5 55	5 26	4 31
11 řobota	Rosinij	Rozina, mrtr.	6 24	5 57	5 47	55 6

11. týdzeň. Hebr. 9, 11–15.

12 njedžela	Latare	Hrjehoř, bamž	6 22	5 58	6 7	7 20
13 pónđzela	Arnošta	Eufraſija	6 20	6 0	6 27	8 42
14 wutora	Abigaila	Mathilda	6 18	6 2	6 50	10 1
15 řjeda	Kryſtofa	Longin, stotn.	6 16	6 3	7 16	11 16
16 schtwórtk	Cyriaka	Heribert, bisk.	6 13	6 5	7 47	dop.
17 pjatř	Herty	Patricius, b.	6 11	6 7	8 26	12 25
18 řobota	Anselma	Cyrill Jeruz.	6 9	6 8	9 14	1 25

12. týdzeň. Filip. 2, 5–11.

19 njedžela	Judika	Józ., zast. Žez.	6 7	6 10	10 8	2 15
20 pónđzela	Joachima	Kuthbert, b.	6 4	6 12	11 9	2 54
21 wutora	Beneditta	Benedikt, abt	6 2	6 13	pop.	3 26
22 řjeda	Kasiméra	Oktavian, diař.	6 0	6 15	1 23	3 51
23 schtwórtk	Eberharda	Viktorian tow.	5 57	6 16	2 30	4 11
24 pjatř	Gabriela	7 bol. s. Mar.	5 55	6 18	3 38	4 29
25 řobota	Marje pschip.	Přízj. s. M.	5 53	6 20	4 46	4 46

13. týdzeň. 1 Petr. 1, 3–9.

26 njedžela	Palmarum	Bołmoncžka	5 51	6 21	5 57	5 3
27 pónđzela	Ruperta	Rupert, bisk.	5 48	6 23	7 9	5 19
28 wutora	Angeliki	Guntram, král	5 46	6 25	8 24	5 37
29 řjeda	Eustachija	Viktorin, m.	5 44	6 26	9 39	6 0
30 schtwórtk	Selen. schtw.	Zelen. schtw.	5 42	6 28	10 54	6 28
31 pjatř	Czidi pjatř	Wulki pjatř	5 39	6 30	dop.	7 3

Hermanki a skótne wiki
pytaj ſady na ſtronomaj 17 a 18.

Měhačžkowe pſheměnjenje a wjedro.

¶ Požledni větſlik, 5. měrza rano
5 h. 7 m., je ſymy a hruby.

¶ Mlody měhačžk, 11. měrza wie-
czor 8 h. 53 m., mite wjedro pſchi-
nieſe.

¶ Preñi větſlik, 19. měrza rano
4 h. 24 m., je wetrový a wložný.

¶ Poñy měhačžk, 27. měrza 7 h.
18 m., da deſtež wocžatač.

Stoletna protýka.

Wot 1. hacž do 7. ſyma a w-
trojte, wot 8. hacž do 17. jara ſyma,
wot 19. hacž do 21. deſtež a ſyma,
ale popoldniu jažne, wot 22. hacž
do ſonza pſheměnjaſe wjedro.

31. měrza: prénja termiſa kraj-
neje renty.

Naspomujenja.

1899. Haprieja,

jutrownik, ma 30 dnjow.

Hermanki a skótne wiki
vytaj ťady na ťronomaj 17 a 18.

Měšaczkowe pschémienjenje a vjedro.

¶ Požledni běrtlik, 4. hapr. pop.
12 h. 56 m., na molre a hubjene
vjedro polašuje.

● Młody měšaczk, 10. hapr rano
7 h. 21 m., směje rjane naletne vjedro.

● Prěni běrtlik, 17. hapr. v nozg
11 h. 43 m., je pschémienjaze.

● Polný měšaczk, 25. hapr. vjecžor
8 h. 22 m., ſo ē deſčej ſhila.

Štosetna protýka.

○ wopředka wetr a deſčej, 5.
šněh, na to hacž do 12. ujemjehete
vjedro, 15. rjenje, potom hacž do
22. deſčejlik, potom hacž do kónza
mjerſenjenje.

1. haprieje: 1. termiňa wopaleň-
ſteje ſažy. — 30. hapr: 1. termiňa
dochodneho dawla.

Naspomnjenja.

Dny.	Vorjedzena protýka.								
	Evangelſka.	Katholſka.	ſhadž. h. m.	thow. h. m.	ſhadž. h. m.	thow. h. m.	ſhadž. h. m.	thow. h. m.	
1 ſobota	Theodory	Jutr. ſobota	5 37	6 31	X	12 4	7 50		

14. tydženj. 1 Jan. 5, 1–6.

2 njedžela	1. ſhwj. jutr.	Jutrown.	5 35	6 33	X	1 5	8 51		
3 pónđzela	2. ſhwj. jut.	Jutr. pón.	5 33	6 35	X	1 55	10 3		
4 wutora	Ambroſija	Jutr. wutor.	5 31	6 36	X	2 33	11 22		
5 þrjeda	Maxima	Vinc. Ferrer.	5 28	6 38	X	3 4	pop.		
6 ſchťwórtk	Irenája	Sixtus, bamž	5 26	6 39	X	3 29	2 7		
7 pjat̄k	Coleſtinj	Herm. Joz.	5 24	6 41	X	3 50	3 31		
8 ſobota	Liborija	Amancius, b.	5 22	6 43	X	4 10	4 53		

15. tydženj. 1 Pét. 2, 20–22.

9 njedžela	Quasim. G.	Marja Kl.	5 19	6 44	X	4 30	6 14		
10 pónđzela	Ezechuela	Mechthildis	5 17	6 46	X	4 51	7 35		
11 wutora	Giskija	Leo w. bž.	5 15	6 48	X	5 16	8 52		
12 þrjeda	Julija	Julius I.	5 13	6 49	X	5 45	10 6		
13 ſchťwórtk	Justina	Hermenegild	5 11	6 51	X	6 21	11 11		
14 pjat̄k	Tiburzija	Tiburcius	5 9	6 53	X	7 5	dop.		
15 ſobota	Paterna	Anastasiia m.	5 7	6 54	X	7 58	12 6		

16. tydženj. 1 Pét. 2, 11–17.

16 njedžela	Miserik. D.	Afacius, bisk.	5 5	6 56	X	8 58	12 49		
17 pónđzela	Rudolfa	Anicet, bisk.	5 2	6 57	X	10 2	1 24		
18 wutora	Balerijana	Baldin	5 0	6 59	X	11 9	1 51		
19 þrjeda	Hermogena	Leo IX., bž.	4 58	7 1	X	pop.	2 14		
20 ſchťwórtk	Sulpizija	Theotim, m.	4 56	7 2	X	1 23	2 33		
21 pjat̄k	Adolarija	Anselm	4 54	7 4	X	2 31	2 51		
22 ſobota	Sotera a Kaja	Soter a Kaj.	4 52	7 6	X	3 40	3 7		

17. tydženj. Tat. 1, 13–18.

23 njedžela	Jubilate	Zaf. s. Józ.	4 50	7 7	X	4 52	3 23		
24 pónđzela	Alberta	Fidelis ze S.	4 48	7 9	X	6 5	3 41		
25 wutora	Marka	Mark, ſežen.	4 46	7 10	X	7 22	4 2		
26 þrjeda	Kleta	Klet., Mark.	4 44	7 12	X	8 39	4 29		
27 ſchťwórtk	Anastasiia	Anastasius	4 42	7 14	X	9 53	5 2		
28 pjat̄k	Bitale	Pawoł w. ſch.	4 41	7 15	X	10 58	5 46		
29 ſobota	Sibile	Petr, marträat	4 39	7 17	X	11 52	6 44		

18. tydženj. 1 Tim. 2, 1–3.

30 njedžela	Cantate	Kathyra Gen.	4 37	7 18	X	dop.	7 54		
-------------	---------	--------------	------	------	---	------	------	--	--

1899. Meja, różownit, ma 31 dnjow.

Dny.	Porędzena protyka.		Sł. h. m.				
	Evangelicka.	Katolicka.					
1 póndziela	Filipp Fal.	Filip a Fal.	4 35	7 20	12 34	9 11	
2 wutora	Sigismund	Athanasijs, w.	4 33	7 22	1 7	10 33	
3 śrjeda	+ namakańje	Nam. s. I. I. Sch.	4 31	7 23	1 33	pop.	
4 schtwórtk	Floriana	Monika, w.	4 29	7 25	1 55	1 16	
5 pjatk	Gottharda	Piuss V., bż.	4 28	7 26	2 14	2 36	
6 żobota	Dietricha	Jan psch. I. wr.	4 26	7 28	2 34	3 55	

19. tydzeń. Efes. 2, 4—20.

7 njedzela	Nogate	Stanisław, ht.	4 24	7 29	2 54	5 14	
8 póndziela	Stanisława	Zjew. Michała	4 23	7 31	3 16	6 32	
9 wutora	Benigny	Hrjehoć z Naz.	4 21	7 32	3 44	7 46	
10 śrjeda	Gordiana	Antonius, b.	4 19	7 34	4 17	8 54	
11 schtwórtk	Boże stpicze	Božestpěčo	4 18	7 35	4 58	9 54	
12 pjatk	Panfraza	Panfrac, mrt.	4 16	7 37	5 46	10 43	
13 żobota	Servaza	Servac, mrtr.	4 15	7 38	6 45	11 22	

20. tydzeń. Efes. 2, 19—22.

14 njedzela	Graudi	Bonifac, m.	4 13	7 40	7 48	11 52	
15 póndziela	Sofije	Išidor, rólnik	4 12	7 41	8 55	dop.	
16 wutora	Sary	Jan Nep., m.	4 10	7 43	10 1	12 16	
17 śrjeda	Jodoka	Paschal B.	4 9	7 44	11 8	12 37	
18 schtwórtk	Ericha	Venancij, m.	4 8	7 46	pop.	12 54	
19 pjatk	Podenzionia	Petr Celest.	4 7	7 47	1 23	1 10	
20 żobota	Anastasija	Bernard S.	4 5	7 48	2 32	1 28	

21. tydzeń. Rom. 11, 33—36.

21 njedzela	1. h. hwjatt.	Swjatkow.	4 4	7 50	3 44	1 44	
22 póndziela	2. h. hwjatt.	Swjatk. p.	4 3	7 51	4 59	2 4	
23 wutora	Desiderija	Swjatk. wut.	4 2	7 52	6 17	2 27	
24 śrjeda	Kwatember	S. Mar. p. I. Sch.	4 1	7 54	7 33	2 58	
25 schtwórtk	Hurbana	Hrjehoć VII.	3 59	7 55	8 44	3 38	
26 pjatk	Bedy	Filip Neri	3 58	7 56	9 45	4 32	
27 żobota	Florensa	Madlena	3 57	7 57	10 32	5 38	

22. tydzeń. 1 Jan. 4, 16—21.

28 njedzela	Sswj. troj.	Najsj. Troj.	3 56	7 59	11 8	6 56	
29 póndziela	Manilija	Theodosija, m.	3 55	8 0	11 36	8 19	
30 wutora	Wiganda	Ferdinand	3 55	8 1	12 0	9 43	
31 śrjeda	Petronila	Angela M., f.	3 54	8 2	dop.	11 5	

Germanki a skótne wikit
ptyjaj sadz na stronomaj 17 a 18.

Miehaćzkowe pschemenjenje
a wjedro.

• Pośledni běrtlik, 2. meje wjeczor
6 h. 47 m., rjane plodne wjedro
lubi.

• Młody miehaćz, 9. meje wjeczor
6 h. 39 m., ma dale dobre wjedro.

• Bréni běrtlik, 17. meje wjeczor
6 h. 18 m., je kłobny a włożny.

• Polny miehaćz, 25. meje rano
6 h. 49 m., moht hrimanje a deshczičk
pschinjescz.

• Pośledni běrtlik, 31. meje nozy
11 h. 55 m., jaźnie a czopte wjedro
pschipoweda.

Stoletna protyka.

Wat 1. hacđ do 7. czopto a
rjenje, potom hrimanje a deshczičk
hacđ do 17., wat 18. hacđ do 24.
wětr a rjane wjedro, wat 25. hacđ
do 29. kłumny powětr, pośledniej
dnjej rjenje.

Zaspomnjenja.

1899. Junij,

kmajnīk,
ma 30 dnjow.

Dnj.	Porjedžena protyka.		Sthadž. h. m.	Sthadž. h. m.	mehete mameti	Sthadž. h. m.	Sthadž. h. m.
	Evangelſka.	Katholſka.					
1 ſchitwórtf	Nikouedes	Bože Ćelo	3 53	8 3	12 20	pop.	
2 pjatf	Marcelina	Marcellin	3 52	8 4	12 40	1 41	
3 ſzobota	Eraſma	Paula, m.	3 51	8 5	12 59	3 1	

23. týdžen. 1 Jan 3, 18–18.

4 njedžela	1. n. p. ſ. tr.	Fr. Carracc.	3 51	8 6	1 21	4 17	
5 pónđžela	Bonifaza	Bonifazij, b.	3 50	8 7	1 45	5 32	
6 wutora	Benigna	Robert, bisk.	3 50	8 8	2 16	6 42	
7 ſrjeda	Lukreziye	Robert, abt	3 49	8 9	2 53	7 45	
8 ſchitwórtf	Medarda	Dołh. B. Cz.	3 49	8 9	3 39	8 37	
9 pjatf	Prima	Majſ. w. Jěz	3 48	8 10	4 34	9 19	
10 ſzobota	Onofrija	Marhata	3 48	8 11	5 35	9 52	

24. týdžen. 1 Pětr. 5, 5–11.

11 njedžela	2. n. p. ſ. tr.	Barnabaš, j.	3 48	8 12	6 41	10 19	
12 pónđžela	Vasilidž	Jan F., f.	3 48	8 12	7 48	10 41	
13 wutora	Tobiaša	Anton z P.	3 47	8 13	8 54	11 0	
14 ſrjeda	Elisää	Basilij, w.	3 47	8 13	10 1	11 16	
15 ſchitwórtf	Vita	Vitus	3 47	8 14	11 7	11 32	
16 pjatf	Justiniy	Benno, b.	3 47	8 14	pop.	11 49	
17 ſzobota	Laury	Montan, m.	3 47	8 15	1 24	dop.	

25. týdžen. 2 Kor. 4, 18–18.

18 njedžela	3. n. p. ſ. tr.	Mark. a Marc.	3 47	8 15	2 37	12 6	
19 pónđžela	Gervafija	Juliana F. f.	3 47	8 15	3 51	12 28	
20 wutora	Silverija	Silverius, bž.	3 47	8 15	5 8	12 54	
21 ſrjeda	Albana	Allofius G.	3 47	8 16	6 23	1 30	
22 ſchitwórtf	Atachija	10,000 woj.	3 47	8 16	7 28	2 14	
23 pjatf	Vafilija	Ediltrudy	3 48	8 16	8 23	3 18	
24 ſzobota	Jana ſchęz.	M. f. Jana f.	3 48	8 16	9 6	4 32	

26. týdžen. 1 Pětr. 3, 8–15.

25 njedžela	4. n. p. ſ. tr.	Wilhelm, abt	3 48	8 16	9 38	5 56	
26 pónđžela	Jeremijaža	Jan a Paw.	3 49	8 16	10 4	7 22	
27 wutora	7 ſpanzow	Radislaw, f.	3 49	8 16	10 26	8 48	
28 ſrjeda	Leoa	Leo II., bž.	3 50	8 16	10 46	10 12	
29 ſchitwórtf	Pětr a Paw.	Pětr a Paw.	3 50	8 16	11 6	11 32	
30 pjatf	Pawoła w.	Wop. f. Paw.	3 51	8 15	11 26	12 50	

Hermanki a skótne wiki
výtaž ſady na ſtronomaj 17 a 18.

Měšacíkowe pscheměnjenje a vjedro.

● Mlody měšacík, 8. junija rano
7 h. 20 m., s widobnym ſac̄micežom
ſtónza, rjane vjedro voblhova.

● Prěni věrlík, 16. junija dop.
10 h. 46 m., horzotu a potom nje-
vjedro pschinješe.

● Polný měšacík, 23. junija pop.
3 h. 29 m., s njewidobnym ſac̄micežom
měšaža, budže deſčezovate.

● Poſlední věrlík, 30. junija rano
5 h. 45 m., je dale deſčezovate.

Stoletna protyka.

S wopředu budže čoplo, potom
několre dnj klodne, tot 10. hacž
do 21. rjenje, mjes tym pak tež
hrimania a deſčezče, na to hacž do
ſtónza njevjehele vjedro.

30. junija: druhá termija kraj-
ne renty.

Naspomnjenja.

1899. Juli,

práznič.

na 31 dnjow.

Dny.	Vorjedžena protýka.	Evangelicka.	Katholicka.	○	schadz. h. m.	khov. h. m.	schadz. h. m.	khov. h. m.	○	schadz. h. m.	khov. h. m.
1 ſobota	Theodoricha	Theobalda p.	3 52 8 15				11 50	2 8			
27. týdzeň. Rom. 6, 3—8.											
2 njedžela	5. n. po ſ. tr.	Domiſ. Mar.	3 52 8 15				dop.	3 22			
3 pondžela	Kornelia	Droha frej Ž.	3 53 8 14				12 18	4 33			
4 wutora	Ulricha	Brokov, abt	3 54 8 14				12 53	5 37			
5 ſrjeda	Anſelma	Cyr. a Meth.	3 55 8 14				1 34	6 33			
6 ſchťwórtk	Jesaiacha	Dominika, m.	3 55 8 13				2 26	7 18			
7 pjatk	Willibalda	Bulcheria, f.	3 56 8 13				3 26	7 54			
8 ſobota	Kilijana	Ahilian, m.	3 57 8 12				4 30	8 22			
28. týdzeň. 1. Pětra 2, 5—10											
9 njedžela	6. n. po ſ. tr.	Veronika, f.	3 58 8 11				5 36	8 46			
10 pondžela	Bohakhwala	Rufina, 7 br.	3 59 8 10				6 44	9 5			
11 wutora	Pija	Briceius, m.	4 0 8 10				7 50	9 22			
12 ſrjeda	Hendricha	Jan Gualb.	4 1 8 9				8 56	9 39			
13 ſchťwórtk	Marhaty	Marhata, f.	4 3 8 8				10 3	9 56			
14 pjatk	Bonaventury	Bonavent, w.	4 4 8 7				11 10	10 11			
15 ſobota	Jap. džel. D	Hendrich II.	4 5 8 6				dop.	10 31			
29. týdzeň. Rom. 8, 12—17.											
16 njedžela	7. n. po ſ. tr.	S. Mar. Kar.	4 6 8 5				1 31	10 54			
17 pondžela	Alexija	Alexij, w.	4 7 8 4				2 46	11 24			
18 wutora	Eugenija	Ramill L. w.	4 8 8 3				3 59	dop.			
19 ſrjeda	Rufinij	Vincenc B.	4 10 8 2				5 8 12 3				
20 ſchťwórtk	Eliaša	Hieronymi	4 11 8 1				6 9 12 56				
21 pjatk	Praxedy	Proxedes, f.	4 12 7 59				6 58	2 3			
22 ſobota	Mar. Mlad.	Mar. Madi.	4 13 7 58				7 35	3 24			
30. týdzeň. 1. Kor. 10, 12. 13.											
23 njedžela	8. n. po ſ. tr.	Apolinar, b.	4 15 7 57				8 4	4 51			
24 pondžela	Khryſtinij	Khryſtina, f.	4 16 7 56				8 29	6 19			
25 wutora	Jakuba	Jakub jap.	4 17 7 54				8 50	7 46			
26 ſrjeda	Hany	Hana, m.	4 19 7 53				9 11	9 12			
27 ſchťwórtk	Marthy	Pantaleon, m.	4 20 7 51				9 32	11 34			
28 pjatk	Pantaleona	Nazar, Viktor	4 22 7 50				9 55	dop.			
29 ſobota	Beatrizy	Martha f.	4 23 7 48				10 23	1 11			
31. týdzeň. Rom. 2, 1—11.											
30 njedžela	9. n. po ſ. tr.	Abdon a Sen.	4 25 7 47				10 54	2 24			
31 pondžela	Florentiny	Ignac z Lojol.	4 26 7 45				11 36	3 31			

Hermanki a skótne viki
vntaj ſadu na ſtronomaj 17 a 18.

Měchaczkowe pſheměnjenje
a vjedro.

● Mlody měchacž, 7. julija vje-
čivo 9 h 31 m., na ipodobne vjedro
poſafuje.

● Preñi běrlik, 15. jul. 12 h.
59 m., budže jašniv a čzoply

● Polní měchacž, 22. jul. v nožy
10 h 42 m., hrimanje a deſchęz
poſchinjeſe.

● Požledni běrlik, 29. jul. pop.
1 h 42 m., plódne vjedro lubi.

Stoletna protýka.

S wopředka pomrōčenje a hri-
manja, wot 4. hacž do 24. ſo deſchęz-
cijite a rjane vjedro wotměrjati,
wot 28. hacž do 30. hrimanje,
31. rjene

Naspomnjenja.

1899. August,

žnjeníz,

ma 31 dnjow.

Dny.	Porjedžena protýka.		○	Gjeljeſte		○	
	Evangeliska.	Katholiska.	sthadž. h. m.	sthov. h. m.	sthadž. h. m.	sthov. h. m.	
1 wutora	Petr w rjecž.	Petr w rjecž.	4 27	7 44	1	dop.	4 29
2 ſrjeda	Gustava	Alfonſ z L.	4 29	7 42	1	12 23	5 17
3 ſchtwórk	Augusta	N. ſ. Schęzep.	4 30	7 40	1	1 19	5 56
4 pjatk	Dominika	Dominik, w.	4 32	7 39	1	2 21	6 26
5 ſobota	Oſwalda	S. Marij n. ſn.	4 33	7 37	1	3 26	6 51

32. tydžen. Rom. 1, 16—25.

6 njedžela	10. p. ſ. tr. (1) Pichekr. Khr.	4 35	7 35	1	4 33	7 12	
7 pónđela	Donata	Natuſch, b.	4 36	7 34	1	5 40	7 30
8 wutora	Severa	Chriatuk; L.	4 38	7 32	1	6 46	7 46
9 ſrjeda	Romana	Khętan. w.	4 39	7 30	1	7 53	8 3
10 ſchtwórk	Zawrjenza	Zawrjenc, m.	4 41	7 28	1	9 0	8 19
11 pjatk	Hermana	Filumena, f.	4 42	7 26	1	10 8	8 37
12 ſobota	Klary	Klara, f.	4 44	7 24	1	11 18	8 59

33. tydžen. 1 Kor. 4, 1—5.

13 njedžela	11. n. p. ſ. tr. Hippolit, m.	4 45	7 23	1	pop.	9 25	
14 pónđela	Eusebija (2) Euseb., měſč.	4 47	7 21	1	1 41	10 0	
15 wutora	Marje ſ n. ſtp.	D. n. w. s. M.	4 49	7 19	1	2 50	10 44
16 ſrjeda	Iſaaka	Hyacinth., m.	4 50	7 17	1	3 52	11 42
17 ſchtwórk	Verony	Ioach., n. ſ. M.	4 52	7 15	1	4 44	dop.
18 pjatk	Augustinu	Helena, khęz.	4 53	7 13	1	5 26	12 55
19 ſobota	Sebalda	Sebald, w.	4 55	7 11	1	6 1	2 17

34. tydžen. Rom. 7, 18—25.

20 njedžela	12. n. p. ſ. tr. Bernard, w.	4 56	7 9	1	6 28	3 44	
21 pónđela	Anaſtaſija (2) Jana Franc.	4 58	7 7	1	6 52	5 13	
22 wutora	Alfonſa	Timothej, m.	4 59	7 5	1	7 13	6 42
23 ſrjeda	Zachäja	Fil. Ben., w.	5 1	7 3	1	7 35	8 7
24 ſchtwórk	Bartromia	Bartrom, j.	5 3	7 1	1	7 59	9 50
25 pjatk	Ludwiga	Ludwik, kral	5 4	6 59	1	8 26	10 51
26 ſobota	Samuela	Ludwik, b.	5 6	6 56	1	8 57	pop.

35. tydžen. Filip. 3, 12—16.

27 njedžela	13. n. p. ſ. tr. Wutr. ſ. Mar.	5 7	6 54	1	9 34	1 20	
28 pónđela	Augustina (2) Hawſtyn, b.	5 9	6 52	1	10 20	2 22	
29 wutora	Jana hř. ſcz.	Jan hřež. ſcz.	5 10	6 50	1	11 14	3 14
30 ſrjeda	Benjamina	Mroza Lim. kn.	5 12	6 48	1	dop	3 55
31 ſchtwórk	Joſu	Kaimund N.	5 14	6 46	1	12 14	4 29

Hermanki a ſkótkne wiki
výtaſ ſady na ſtronomař 17 a 18.

Něhačzkowe pſheměniſenje a wjedro.

(1) Młody měhačz, 6. aug. po-
poldniu 12 h. 48 m., deſchež a wulk
wětr pſchinieſe.

(2) Prěni hertlik, 14. aug. pop.
12 h. 54 m., je deſchežu pothleny.

(3) Polny měhačz, 21. aug. rano
5 h. 45 m., je čoply a rjany.

(4) Poſledni hertlik, 28. augusta
rano 12 h. 57 m., budže ſuchi a
wětrojty.

Stoletna protýka.

Wot 1. hacž do 9. deſchež, 10.
a 11 rjenje, potom deſchež hacž do
15, wot 16. hacž do 25 čoplo a
rjenje, potom hacž do konja deſch-
čojoſte wjedro.

1. augusta: 2. termiſja grun-
tſeho dawka. — 23. augusta kon-
zycnežich dnjow.

Naſpomnjenja.

1899. September,

pojnjenúz, ma 30 dnjow.

Dny.	Borjedzena protýka. Evangelicka.	Borjedzena protýka. Katholicka.	○ stħadž. h. m.	🕒 stħow. h. m.	🕒 Għebielet f'namien. h. m.	○ stħadž. h. m.	🕒 stħow. h. m.
1 pjatk	Alegidija	Egidij, a.	5 15	6 43		1 19	4 56
2 żobota	Abusaloma	Schżepan, f.	5 17	6 41		2 25	5 18
36. tydżeń. Gal. 5, 25—6, 5.							

37. tydżeń. Efes. 3, 14—21.

10 njedżela	14.n.p.ż.tr.	S. jandž. p.	5 18	6 39		3 31	5 37
11 pónđuela	Mójsjaħha	Rozalija P., f.	5 20	6 37		4 38	5 54
12 wutora	Natanaela	Lawrij. Just.	5 21	6 35		5 44	6 11
13 þrjeda	Magna	Albin, b.	5 23	6 33		6 51	6 27
14 schtwórtk	Reginij	Regina, f.	5 24	6 30		7 59	6 46
15 pjatk	Mar. narodž.	Nar. s. Mar.	5 26	6 28		9 8	7 4
16 żobota	Sidonije	Gorgon, m.	5 27	6 26		10 19	7 31

38. tydżeń. Efes. 4, 1—4.

17 njedżela	16.n.p.ż.tr.	Wjen. s. M.	5 29	6 24		11 29	8 1
18 pónđuela	Tita	Protus, Hyac.	5 31	6 21		pop.	8 41
19 wutora	Renata	Guido, wuzn.	5 32	6 19		1 42	9 32
20 þrjeda	Kwatemala	Matern, b.	5 34	6 17		2 36	10 37
21 schtwórtk	+ powysch.	Pow. s. Eustach.	5 35	6 14		3 21	11 53
22 pjatk	Nikodema	Nikomedes, m.	5 37	6 12		3 57	dop.
23 żobota	Euphemije	Korn., Cypr.	5 38	6 10		4 27	1 14

39. tydżeń. Hebr. 10, 38—11, 6.

24 njedżela	17.n.p.ż.tr.	Radosć. s. M.	5 51	5 52		8 14	pop.
25 pónđuela	Kleofasa	Dom. Wil.	5 53	5 49		9 7	1 6
26 wutora	Cypriana	Justina, m.	5 54	5 47		10 6	1 52
27 þrjeda	Kosm. a dam.	Kos., Dam.m.	5 56	5 45		11 9	2 29
28 schtwórtk	Wjazħħawwa	Wjacħslaw, m.	5 57	5 43		dop.	2 58
29 pjatk	Michała	Michał, arcj.	5 59	5 40		12 15	3 22
30 żobota	Hieronima	Hieron., m.	6 1	5 38		1 22	3 42

Hermanni a skótne wiki
pytaż sadu na stronomaj 17 a 18.

Měszaczkowe pshemēnjenje
a wjedro.

● Młody měszacżł, 5. sept rano
4 h. 33 m., rjane, jaħne wjedro lubi.

● Preñi ġerilis, 12. sept. w nox
10 h. 49 m., je mrózgħi a molix.

● Polnji měszacżł, 19. sept. pop.
1 h. 39 m., desheż wobħħowa.

● Wohldei ġerilis, 26. sept. pop.
4 h. 3 m., ma hissejje dale desheż.

Stoštna protýka.

Wat 1. haċċ do 12. rjene wat
17. haċċ do 25. iż-żejtika wlożju a
żyma, potom haċċ do konza spodobne
wjedro.

30. septembra: 3. termija traj-
nejre renti. — 2. termija dolħod-
neħha dawk.

Naspomnjenja.

1899. Oktober,

winowz,

ma 31 dnjow.

Dnj.	Vorjedžena protýka.	Evangelicka.	Ratholicka.	stħadž. h. m.	thow. h. m.	vjeħġien. stħadž. h. m.	thow. h. m.
40. tydžen. Efes. 4, 22–28.							
1 njedžela	18.n.p. h. tr.	Rozarijs. M.	6 2 5 36	2 27	4 0		
2 pónđela	Mahela	Otho, b.	6 4 5 34	3 34	4 18		
3 wutora	Maximiana	Linus, bż., m.	6 5 5 32	4 41	4 34		
4 þrijeda	Franza	Franc z Assisi.	6 7 5 29	5 48	4 51		
5 sħtwórt	Blazida	Placid, m.	6 8 5 27	6 58	5 12		
6 pjatk	Jidu	Bruno, w.	6 10 5 25	8 8	5 36		
7 šobota	Esther	Mark, b.	6 12 5 23	9 19	6 6		
41. tydžen. Kol. 3, 12–17.							
8 njedžela	19.n.p. h. tr.	Brigitta, w.	6 13 5 20	10 29	6 43		
9 pónđela	Dionyſija	Dionys, b. m.	6 15 5 18	11 34	7 30		
10 wutora	Athanasijs	Franc B., w.	6 17 5 16	pop.	8 30		
11 þrijeda	Gereona	Gereon, m.	6 19 5 14	1 19	9 40		
12 sħtwórt	Maximiliana	Maxim., b.	6 20 5 12	1 59	10 58		
13 pjatk	Kolomana	Eduard, fr.	6 22 5 10	2 26	dop.		
14 šobota	Burkharda	Kallist, bż.	6 24 5 8	2 52	12 19		
42. tydžen. Efes. 6, 10–17.							
15 njedžela	20.n.p. h. tr.	Theresija, knj.	6 25 5 5	3 16	1 42		
16 pónđela	Hawoka	Hawoł, a.	6 27 5 3	3 36	3 6		
17 wutora	Innozenza	Fadwiga, w.	6 29 5 1	3 59	4 29		
18 þrijeda	Lukascha	Lukasch, scz.	6 30 4 59	4 24	5 52		
19 sħtwórt	Ferdinanda	Petr z A.	6 32 4 57	4 51	7 14		
20 pjatk	Wendelina	Jan z K., w.	6 34 4 55	5 26	8 31		
21 šobota	Wörtsche	Wörtscha, m.	6 35 4 53	6 7	9 48		
43. tydžen. Filip. 1, 3–11.							
22 njedžela	21.n.p. h. tr.	Kordula	6 37 4 51	6 56	10 51		
23 pónđela	Severina	Severin, b.	6 39 4 49	7 54	11 43		
24 wutora	Salomy	Mafaela, arcj.	6 41 4 47	8 57	pop.		
25 þrijeda	Krispina	Rhysanth	6 42 4 45	10 3	12 58		
26 sħtwórt	Amanda	Evarist, b.	6 44 4 43	11 9	1 24		
27 pjatk	Sabiny	Florence, f.	6 46 4 41	dop.	1 46		
28 šobota	Sim. Judy	Sim. a Jud.	6 47 4 39	12 15	2 5		
44. tydžen. Filip. 3, 17–21.							
29 njedžela	22.n.p. h. tr.	Eusebija, f.	6 49 4 38	1 20	2 22		
30 pónđela	Klaudijs	Theodorit, m.	6 51 4 36	2 27	2 40		
31 wutora	Reform. h.	Wolfgang b.	6 53 4 34	3 35	2 57		

Hermanni a skótne wiki
vptyaj iady na stronomaj 17 a 18.

Měšaczkowe psħemienjenje a wjedro.

• Młody měšaczk, 4. oft wjedżor
8 h. 14 m, psħinieże rjane dñj.

• Prěni běrlis, 11. oft. rano
7 h. 10 m, ma wétr a deshez.

• Polny měšaczk, 18. oft. noč
11 h. 5 m, je ħymn a hruby.

• Poħledni běrlis, 26. oft dop.
10 h. 40 m, sapożnejje s motrosymnuym
wjedrom.

Stolētna protýka.

1. a 2. rjene, na to psħemienjenje
vjeħġi wjedro s deihżom, wot 10.
hacż do 26. jaħo rjene, ale mjeriñnej
sapożnejje, 30. jueħi, 31. irrōzju

1. ottobra: 2. termijsa wopalejn-
ieje taħbi.

Naspomnjenja.

1899. November,

našymnir, ma 30 dnjow.

Dnj.	Vorjedžena protyka. Evangelſka.	Vorjedžena protyka. Katholſka.	○ ſchadž. h. m.	○ khow. h. m.	○ Rieſte mameti. h. m.	○ ſchadž. h. m.	○ khow. h. m.
1 ſrjeda	Wſch. ſwj.	Wſch. ſwiat.	6 55	4 32	4 43	3 16	
2 ſchtwórtk	Khude duſche	Khud. duſche	6 56	4 30	5 54	3 39	
3 pjat̄k	Bohumila	Hubert, b.	6 58	4 29	7 5	4 7	
4 ſobota	Charloty	Karl B., m.	7 0	4 27	8 17	4 42	

45. thđđen. Gal. 6, 7—10.

5 njedžela	23. n. p. h. tr.	Zach. a Hilž.	7 2	4 25	9 25	5 27	
6 pónđela	Leonharda	Leonhard, a.	7 3	4 24	10 26	6 24	
7 wutora	Erdmania	Willibrord, b.	7 5	4 22	11 16	7 32	
8 ſrjeda	Bohuméra	4 krón. martr.	7 7	4 20	11 57	8 48	
9 ſchtwórtk	Theodory	Theodor, m.	7 9	4 19	pop.	10 7	
10 pjat̄k	Marcz. L.	Handrij A.,	7 10	4 17	12 56	11 28	
11 ſobota	Marczina b.	Merečzin, b.	7 12	4 16	1 19	dop.	

46. thđđen. 2 Kor. 5, 1—10.

12 njedžela	24. n. p. h. tr.	Merečzin, b.	7 14	4 14	1 40	12 49	
13 pónđela	Arkadija	Stan. Koſt.	7 15	4 13	2 1	2 10	
14 wutora	Levina	Joſafat, m.	7 17	4 12	2 24	3 30	
15 ſrjeda	Leopolda	Herta, f.	7 19	4 10	2 49	4 50	
16 ſchtwórtk	Ottomara	Othmar, a.	7 21	4 9	3 20	6 10	
17 pjat̄k	Haſola	Grjehor, džiw.	7 22	4 8	3 58	7 25	
18 ſobota	Heſchija	Otto, a.	7 24	4 6	4 44	8 33	

47. thđđen. 2 Petr. 3, 3—14.

19 njedžela	25. n. p. h. tr.	Hilžbjeta, w.	7 26	4 5	5 39	9 32	
20 pónđela	Emilija	Felix z B., w.	7 27	4 4	6 41	10 19	
21 wutora	Marje wop.	Wopr. f. Mar.	7 29	4 3	7 48	10 56	
22 ſrjeda	Poł. hrj.	Cäcilija, f., m.	7 30	4 2	8 54	11 25	
23 ſchtwórtk	Alemenza	Alimant, bž.	7 32	4 1	10 0	11 48	
24 pjat̄k	Khrysogena	Jan w ſch., w.	7 34	4 0	11 7	pop.	
25 ſobota	Kathyryh	Kathyryna, f., m.	7 35	3 59	dop.	12 27	

48. thđđen. Sjew Jan. 3, 19—22.

26 njedžela	Sw. ſemir.	Konrad b.	7 37	3 58	12 13	12 43	
27 pónđela	Günthera	Nikafius, b., m.	7 38	3 57	1 18	1 0	
28 wutora	Rufa	Krescenc, m.	7 40	3 56	2 25	1 19	
29 ſrjeda	Eberharda	Saturnina	7 41	3 56	3 35	1 40	
30 ſchtwórtk	Handrija	Handrija	7 43	3 55	4 46	2 5	

Hermanki a skótne wiki
vyťaſ ſady na ſtronomaj 17 a 18.

Meħacżkowe pſhemēnjenje a wjedro.

1 Mlody meħacżk, 3. nov. dop.
11 h. 53 m., budże jaſmy a miły.

2 Bréni bérlik, 10. nov. pop.
2 h. 35 m., hymu a ſuēh pſchinjeſe.

3 Polu meħacżk, 17. nov. dop.
11 h. 18 m., na wětr a ſuēh po-
taſjuje.

4 Pożledni bérlik, 25. nov. rano
7 h. 35 m., ſ milym wjedrom jaſtuje.

Stoſetna protyka.

Wat spocžaſta hacž do 6. we-
trojte, 7. a 8 rjenje, wat 9. hacž
do 17. hyma a deſhej, wat 18. hacž
do ſonza ſuēh.

Naſpomnjenja.

1899. December,

hodownik,

ma 31 dñjom.

Dñj.	Borjedzena protýka. Evangeliska.	Katholicka.	○ shadž. h. m.	Khow. h. m.	Sele šamáni. h. m.	○ shadž. h. m.	Khow. h. m.
1 pjatř	Vongina	Eligius, b.	7 44	3 55	☒	5 59	2 38
2 řobota	Aurelije	Bibiana, f., m.	7 45	3 54	☒	7 9	3 20
49. týdžen. Luk 1, 67—79							
3 njedžela	1. n. adv. ☺	Frc. Xav., w.	7 47	3 54	☒	8 15	4 13
4 pónđela	Borbora	Borbora, f.	7 48	3 53	☒	9 11	5 19
5 wutora	Amosa	Petr Khr., b.	7 49	3 52	☒	9 56	6 34
6 ſrjeda	Miklawſcha	Miklawſch	7 50	3 52	☒	10 32	7 55
7 ſchťwórtk	Agathona	Ambroſij, b.	7 52	3 52	☒	11 0	9 16
8 pjatř	Marije podj.	Nj. pod. s. M.	7 53	3 52	☒	11 25	10 38
9 řobota	Agrippiny ☺	Valerija, f., m.	7 54	3 51	☒	11 46	11 58
50. týdžen. Mat 3, 1—10.							
10 njedžela	2. n. adv.	Psch. laur. d.	7 55	3 51	☒	pop.	dop.
11 pónđela	Damasa	Damas, bž.	7 56	3 54	☒	12 28	1 17
12 wutora	Epimacha	Epim., m.	7 57	3 51	☒	12 52	2 36
13 ſrjeda	Lucije	Lucija, f., m.	7 58	3 51	☒	1 20	3 53
14 ſchťwórtk	Nikafija	Spiridion, b.	7 59	3 51	☒	1 54	5 9
15 pjatř	Johanný	Khrystiana, ſt.	8 0	3 51	☒	2 36	6 19
16 řobota	Ananijaža	Eusebij B., b.	8 0	3 52	☒	3 27	7 20
51. týdžen. Luk 3, 15—17.							
17 njedžela	3. n. adv. ☺	Lazar, b.	8 1	3 52	☒	4 25	8 11
18 pónđela	Wunibalda	Woež. por. s. M.	8 2	3 52	☒	5 30	8 52
19 wutora	Reinharda	Otilija, knjž.	8 2	3 52	☒	6 37	9 24
20 ſrjeda	Kwatember	Khrystian, m.	8 3	3 53	☒	7 46	9 51
21 ſchťwórtk	Domascha	Domasch, j.	8 4	3 53	☒	8 51	10 13
22 pjatř	Beath	Flavian, m.	8 4	3 54	☒	9 57	10 31
23 řobota	Dagoberta	Viktoria, f.	8 4	3 54	☒	11 3	10 49
52. týdžen. Jan 3, 27—30.							
24 njedžela	4. n. adv.	Hadam a Žeba	8 5	3 55	☒	dop.	11 6
25 pónđela	Boži dž. ☺	Boži dž. n. J.	8 5	3 56	☒	12 9	11 23
26 wutora	Schezepana	Šćepan, m.	8 5	3 57	☒	1 16	11 42
27 ſrjeda	Jana ſežen.	Jan, jap.	8 6	3 57	☒	2 25	pop.
28 ſchťwórtk	Rjewin. džecži	Rjew. džecž.	8 6	3 58	☒	3 36	12 33
29 pjatř	Jonathana	Domasch K.	8 6	3 59	☒	4 47	1 9
30 řobota	Davita	Rajner, b.	8 6	4 0	☒	5 54	1 57
53. týdžen. Jan 1, 6—14							
31 njedžela	N. po hodž.	Sylvester, bž.	8 6	4 1	☒	6 56	2 57

Germanki a skótne wiki
výtaž řady na stronomaj 17 a 18.

Měžaczkowe psichemjenje a vjedro.

● Młody měžacz, 3. dez. rano
1 h. 48 m., budže bluki a motry.

● Prěni běrlík, 9. dez. v noži 10 h.
2 m., jažne njebo a mjeruňje
výchipovje.

☺ Polný měžacz, 17. dez. rano
2 h. 49 m., na ſylinu ſymlu poſa-
juje.

♀ Poſledni běrlík, 25. dez. rano
4 h. 57 m., ſimle vjedro vſchinjeſe.

Stoletna protýka.

1. a 2 ſymla, potom ſyňeh, 8. deshež,
10. počjuje ſažo mjeruňje a jažno
bučž, moi 21. hácž do 25. njeve-
řeli vjedro, potom hácž do konza
ſymla.

31. dezembra: 4. termija kraj-
ne renty.

Naspomnjenja.

Wobliczenie dane.

Rápi=tal.	3 procent.		3 1/2 procent.		4 procent.		4 1/2 procent.		5 procent.		Rápi=tal.			
	Qětříje marf. np.	Měříčajuje marf. np.												
mf. 1	—	3	—	3/10	—	4	—	4/10	—	4/10	—	5	—	
5	—	15	—	2/3	—	17 ₅	—	1/7	—	22 ₅	—	25	—	
10	—	30	—	35	—	35	—	3/4	—	45	—	50	—	
15	—	45	—	58	—	52 ₆	—	5	—	67 ₅	—	75	—	
20	—	60	—	63	—	70	—	67	—	90	—	10 ₅	—	
25	—	75	—	75	—	87 ₅	—	1	—	12 ₅	—	12 ₅	—	
30	—	90	—	75	1	1	20	—	10	1	35	—	30	—
35	1	5	—	88	1	22 ₅	—	117	1	57 ₅	—	132	—	
40	1	20	—	10	1	40	—	117	1	80	—	15	—	
45	1	35	—	113	1	57 ₅	—	134	1	134	—	167	—	
50	1	50	—	125	1	75	—	15	2	25	—	169	—	
60	1	80	—	15	2	10	—	167	2	25	—	188	—	
70	2	10	—	17 ₅	2	17 ₅	2	20	2	70	—	22 ₅	—	
80	2	40	—	20	2	45	—	205	2	80	—	10	—	
90	2	70	—	22 ₅	3	80	—	234	3	20	—	26 ₃	—	
100	3	—	—	25	3	15	—	263	3	60	—	30	—	
200	6	—	—	50	7	50	—	292	4	334	—	338	—	
300	9	—	—	75	10	50	—	584	8	668	9	5	—	
400	12	—	—	14	—	14	—	875	12	1	13	50	—	
500	15	—	—	1	—	1	167	16	—	1	334	18	—	
1000	30	—	—	25	17	50	1	459	20	668	22	1	875	
5000	150	—	—	50	35	—	2	917	40	336	45	3	75	
10000	300	—	—	12	50	175	—	14	584	200	16	68	225	
100000	300	—	—	25	—	350	—	29	167	400	33	36	450	

Moholicenie, ktoré punt plací, hdyž je žentná 1, 2, 3 atd. maf.

Punt pícheo telfo n.p. plací, taž zentnář morfov.

卷之三

Roboticenje placíšti metra, hdyž starý sárfi kohéz 1 np. hací 3 marrí plací.

hdyž starý sárfi plací číj: np.		dha plací meter: np.		hdyž starý sárfi plací číj: np.		dha plací meter: np.		hdyž starý sárfi plací číj: np.		dha plací meter: np.		hdyž starý sárfi plací číj: np.		dha plací meter: np.		hdyž starý sárfi plací číj: np.				
—	1	—	18	—	17	—	30	—	33	—	58	—	49	—	86	—	85	—	1	50
—	2	—	35	—	18	—	31	—	34	—	60	—	50	—	88	—	90	—	1	58
—	3	—	53	—	19	—	35	—	35	—	61	—	51	—	91	—	95	—	1	67
—	4	—	71	—	20	—	35	—	36	—	63	—	52	—	91	—	91	—	1	76
—	5	—	88	—	21	—	37	—	37	—	65	—	53	—	93	—	93	—	1	85
—	6	—	106	—	22	—	38	—	38	—	67	—	54	—	95	—	95	—	1	94
—	7	—	124	—	23	—	40	—	40	—	68	—	55	—	97	—	97	—	1	10
—	8	—	141	—	24	—	42	—	41	—	70	—	56	—	98	—	98	—	1	20
—	9	—	159	—	25	—	44	—	42	—	72	—	57	—	1	1	1	2	2	207
—	10	—	177	—	26	—	45	—	42	—	74	—	58	—	1	24	1	30	2	295
—	11	—	194	—	27	—	47	—	43	—	75	—	59	—	1	4	1	35	2	384
—	12	—	212	—	28	—	49	—	44	—	77	—	60	—	1	59	1	40	2	472
—	13	—	23	—	29	—	51	—	45	—	79	—	65	—	1	148	1	45	2	56
—	14	—	247	—	30	—	53	—	46	—	81	—	70	—	1	236	1	50	2	948
—	15	—	263	—	31	—	54	—	47	—	83	—	75	—	1	324	2	52	3	565
—	16	—	282	—	32	—	56	—	48	—	84	—	80	—	1	412	—	5	297	297

Roboticenje placíšti nového lutu, hdyž starý lut 1 np. hací 1 marrí plací.

hdyž starý lut dha plací no- marrí plací: np.		hdyž starý lut dha plací no- marrí plací: np.		hdyž starý lut dha plací no- marrí plací: np.		hdyž starý lut dha plací no- marrí plací: np.		hdyž starý lut dha plací no- marrí plací: np.		hdyž starý lut dha plací no- marrí plací: np.		hdyž starý lut dha plací no- marrí plací: np.		hdyž starý lut dha plací no- marrí plací: np.					
—	1	—	06	—	11	—	66	—	21	—	126	—	35	—	21	—	85	—	51
—	2	—	12	—	12	—	72	—	22	—	132	—	40	—	24	—	90	—	54
—	3	—	18	—	13	—	78	—	23	—	138	—	45	—	27	—	95	—	57
—	4	—	24	—	14	—	84	—	24	—	144	—	50	—	30	—	1	—	60
—	5	—	33	—	15	—	9	—	25	—	15	—	55	—	33	—	—	—	—
—	6	—	36	—	16	—	96	—	26	—	156	—	60	—	36	—	—	—	—
—	7	—	42	—	17	—	102	—	27	—	162	—	65	—	39	—	—	—	—
—	8	—	48	—	18	—	108	—	28	—	168	—	70	—	42	—	—	—	—
—	9	—	54	—	19	—	114	—	29	—	174	—	75	—	45	—	—	—	—
—	10	—	6	—	20	—	12	—	30	—	18	—	80	—	48	—	—	—	—

Hermanki a skótne wíki.

(dop. = dopoldnia; pop. = popoldniu; f. = konjaže wíki; fw. = kwinjaže wíki; w. = wołmowe wíki; l. = lenowe wíki; h. = hermanki; snamjeschko * rěta skótne wíki, snamjeschko * pak hermanki a skótne wíki; p. = potom; ho. = horn-cjerski; hdz̄ez ničo pôda njeſtej, tam je jenož hermanki.)

NB. Dotekž ſo hermanki druhdy pſčepoložuju, ſu ſmyſti možne.

Dulski róžk.

3. Lipſk (hacž do 16.).
4. Nježwacžidlo*, Radeberg*.
6. Ruland*.
11. Hrōd fw.
16. Kinsbórk*, Biſkopijh*.
18. Dobrlug fw.
20. Wojerezh fw.
25. Drježdžany (nowe město) f.
28. Füterbog*.
30. Luban*.
31. Lufow*, f.

Malý róžk.

1. Nježwacžidlo*, Radeberg*, Luban†, Lufow*.
3. Ruland*.
4. Wětoſchow fw.
6. Žarow, Kinsbórk*.
7. Lulow*.
8. Grabin*, Kinsbórk*, Połczniža*, Brody†.
9. Stara Darbna, Khoczebus* f.
10. Kalawa fw.
11. Kalawa* f.
13. Shorjelz†, Kalawa.
14. Wojerezh†, Gaſhyn† f., Gubin* f.
15. Luboras† f. fw.
17. Shorjelz ho.
18. Drjow*.
20. Biſkopijh*.
21. Barichéz† f., Staré Drježdžany ſymjen., Woſtrowž.
22. Nowe Město p. St.*.
24. Wojerezh fw.
25. Drtrand*, Wětoſchow* f., Budhſchin*.
27. Nowoſalz, Stolpin, Bjarnaraijan†.
28. Dobrlug, Roſbork†, Wětoſchow, Las†, Boleſław†, Roſbork†.

Werc.

1. Hórká*, Bjerwald† f., Dobrlug*, Koſtlow fw.
2. Hójnja*, Füterbog†, Miloras†, Lufow*.
3. Lubin fw., Wojerezh fw.
4. Bitawa, Miſchno* f., Lubin* f., Rulow* f., Trébule† f. len.
6. Halsichtrow†, Bitawa* f., Lubin, Rulow.
7. Bart p. Wósporka*, Žahan†, Eiſenberg* f., Bierwald†, Ruland†, Rulow*, Lufow.

Měrc.

8. Wóspork*, Ruland, Stolpin*, Nježwacžidlo*, Radeberg*, Radeburg*, Luban*.
9. Kamjenz*, Radeburg, Witow† f., Sł. Komorow fw.† f.
11. Hlomač*, Wbohow†.
13. Drježdžany (stare a nowe město), Rychbach.
14. Dubz†, Goſhyn† f., Bižn† f., Pſchibus† f., Rychbach*.
15. Hrōd fw., Grabin† a f., Drježdžany (nowe město) f., Wulki Hajn f. * a deſt.
16. Wulki Hajn.
17. Lubnjow fw., Čerwena Woda†, Stara Darbna, Wojerezh*.
18. Lubnjow*, Budhſchin*.
19. Miſchno.
20. Drježdžany (nowe m.) * f., Lubin* f., Połczniža*, Lubnjow, Biſkopijh*.
21. Mužakow† f., Gubin* f., Koſtlow† f. fw.
22. Luboras† f. fw.
24. Nowe Město pola St. *, Kalawa fw.
25. Budhſchin, Drtrand* f., Kalawa* f.
27. Drtrand.
28. Barichéz*, Shorjelz*, Kulin†, Lufow† f., Lufow† f.
29. Dobrlug fw.

Haprlaja.

4. Scherachow†, Džěje†.
5. Nježwacžidlo*, Radeberg*, Bierwald†.
7. Ruland*.
8. Stara Darbna*.
- 9.-15. Lipſk.
10. Wóspork*, Kinspórk*, Božkovy p. Biſk., Stolpin*.
11. Khoczebus†, Hobarjezh p. Bitavy†, Füterbog*.
12. Hrōd fw.
13. Radeberg.
15. Drjow*, Khoczebus.
17. Halsichtrom*, Biſkopijh*, Drjow*
18. Kratow pola Kinspórkta†, Hójna*, Rulow*.
20. Miloras†.
21. Wětoſchow fw., Wojerezh fw.
22. Wětoſchow* f.
24. Raležy, Seidenberg,

Haprlaja.

8. Hlomač*, Ruland, Žarow* f. a wołm., Kulow*, Lubnjow† f., Seidenberg*.
26. Radeburg*, Brody†.
27. Dobrlug*.
29. Budhſchin*, Połczniža*, Sł. Komorow* f. fw.

Meja.

1. Bart p. Wósporka†, Biſkopijh.
2. Boleſtam†, Wojerezh†, Radmerizh†, Ruland, Bižn* f., Lubin† f., Barichéz† f.
3. Nježwacžidlo*, Radeberg*, Luboras†, f. fw., Bierwald† f. fw., Rychbach*.
5. Kalawa fw., Sebniza, Čerwena Woda†.
6. Kalawa* f., Nowoměsto p. St. *, Trébule† f.
8. Kamjenz†, Lubij† f., Kalawa, Gubin† f., Hlomač*.
9. Lubin, Pſchibus† f., Rulow fw.
10. Khoczebus wólk w., Wětrníza†, Rulow* f.
12. Lubin fw., Eiſenberg pola Moritzburga† f., Rulow.
13. Lubin* f., Wilow* f., Drjowf.
15. Biſkopijh*, Wóspork*, Kinspórk*, Wilow, Altenberg.
16. Kinspórk, Gaſhyn† f.
17. Radeburg*, Dobrlug fw., Lubin, Hrōd†, Füterbog†.
18. Khoczebus fw.
23. Wobramez†, Rulow†, Žybalin.
25. Lufow.
26. Wojerezh fw.
27. Budhſchin*, Wojerezh wołm.
28. Miſchno.
31. Grabow*, Bižn†.

Zulij.

1. Kalawa* f., Dubz†, Trébule† f., Sł. Komorow* f.
3. Drježdžany (nowe město) f., Hufa, Kalawa, Sł. Komorow.
4. Džěje†, Gaſhyn* f.
5. Nježwacžidlo*, Radeberg*.
6. Khoczebus* f.
7. Wulki Hajn†, Ruland*.
8. Lufow* f.
10. Kamjenz*, Seidenberg, Rulow.
11. Seidenberg*.
12. Hrōd fw.
13. Khoczebus* f.
15. Lubin f.
17. Lubij* f., Połczniža*, Biſkopijh*.
18. Połczniža.
19. Radeburg*, Drježdžany (nowe město) f.
21. Wojerezh fw., Wětoſchow fw.
22. Wětoſchow* f.

Juli.

24. Wóspork *, Krakow pola Kinspórla*.
 25. Jarow * f.
 26. Dobrilug sw.
 28. Hósnja *, Lubin *.

August.

1. Wikow * f., Kulow f.
 2. Nježwacžidlo *, Radeberg *.
 3. Záhan f., Kulow f.
 4. Eisenberg p. Moritzb. + f.
 5. Budýšin, Lubin * f.
 7. Kinspórk *.
 8. Bart p. Wósporka *, Las f., Wojerezy *, Lubin * f.
 9. Wétniza f.
 10. St. Komorow * f., Stara Darbna, Kamjenz *.
 11. Černjena Woda f., Wojerezy sw., St. Komorow * f.
 12. Wobohow f., Kulow *.
 15. Dobrilug, potom h., Lubin f. + f., Bižn *.
 16. Grabin f. f., Brody f.
 17. Jüterbog *.
 18. Wétschow sw., Lubin, Wojerezy *.
 19. Wétschow * f., Poležnička *, Kuland *.
 21. Schorjelz f., Biskopizy *.
 22. Volešlau f., Gažn * f., Kulow f. f., Schorjelz *.
 23. Bjerwald f.
 24. Halschtrow f., Hródf f.
 25. Lubnjow sw., Trébule * f., Schorjelz ho., St. Darbna h., dílen předby *.
 26. Ortrand * f., Barščej *, Lubnjow * f.
 27. Mischno, Lipšt (hacž do 2. septembra).
 28. Luban *, Wóspork f., Ortrand, Lubnjow.
 29. Kóstkov f. sw. f., Pschi- bus * f.
 30. Nowoměsto p. St. *, Luban *, Lorenzkirchen f.

August.

13. Lorenzkirchen.

September.

1. Kulow, Wojerezy sw.
 2. Kulow * f., Béla Woda f., Kinspórk *, Žitava.
 4. Žitava * f., Wulfi Hajn * f. a deſt., Kulow, Ryk- bach f., Khočebus.
 5. Wulfi Hajn, Khočebus + f. Rykbach *.
 6. Nježwacžidlo*, Radeberg *.
 8. Wolbramezy f., Kalawa sw., Kuland *.
 9. Kalawa * f.
 11. Altenberg, Kalawa, Gu- bin f.
 12. Jarow f. f., Lubnjow f., Lubin, Dížze f., Hósnja *.
 13. Stolpin *, Radeburg *, Hródf sw.
 14. Radeburg.
 15. Lubin sw.
 16. Mischno * f., Drjowf *, Lubin * f., Ortrand * f.
 18. Kamjenz f., Biskopizy *, Hlomocž *, Lipšt (hacž do 1. oř.), Drjowf, Lubin.
 19. Wostrowž, Mužakov f.
 20. Dobrilug sw., Jüterbog *.
 21. Bart p. Wósporka f.
 23. Trébule f. l., Kulow sw.
 25. Biskopizy, Halschtrow *, Nowoſalz, Seidenberg.
 26. Wojerezy f., Seidenberg *.
 27. Poležnička *.
 28. Sebniza, Poležnička, Mitro- ras f., Khočebus * f.
 29. Wieleczen.
 30. Budýšin *, Wojerezy wolm.

Oktober.

2. Žucžina f., Ralež, Schéra- chow f.
 3. Dubž f., Gažn f. f., Ryba- rjež p. Žit. f., Eisenberg p. Moritzb. f.

Október.

4. Nježwacžidlo *, Hródf *, Radeberg *, Grabin + f. a wolm.
 5. Krakow pola Kinspórla f., Khočebus * f., Jarow w.
 6. Černjena Woda f., Šly Komorow sw. * f.
 7. Lubin * f.
 9. Lubij + f., Kulow f., Biž- balin f.
 10. Kóstkov f. f. sw., Barščej * f., Žáhan f.
 11. Jüterbog len., Luboras f. f. sw., Wétniza f., Hórfka *, Nowoměsto p. St. *.
 12. Khočebus * f.
 13. Wojerezy sw.
 16. Biskopizy * f., Wóspork *, Kinspórk *.
 17. Kinspórk, Rykwald f., Radmerizy f.
 18. Brody f.
 19. Khočebus sw., Wikow f.
 20. Wétoichow sw.
 21. Wobohow f., Wétoichow * f.
 23. Bjarnaežidž f., Drejždany (stare a nowe město), Hal- schtrow *, Wétschow.
 24. Wulfi Hajn * f. a deſt., Pschiibus f. f., Bižn f. f., Boležlám f.
 25. Dobrilug sw.
 26. Khočebus * f., Ortrand * f. Radeberg.
 27. Ortrand, Stara Darbna.
 28. Budýšin *, Drjowf, Kuland *.
 30. Kuland.
 31. Lubnjow f. f.

November.

1. Nježwacžidlo *, Radeberg *, Nowoměsto pol. Stolp., Hródf f., Jüterbog len.
 2. Jüterbog f., Khočebus * f.
 3. Lubnjow sw., Kuland *.
 4. Budýšin, Kulow *, Lubnjow *, Trébule f. f. a len.

November.

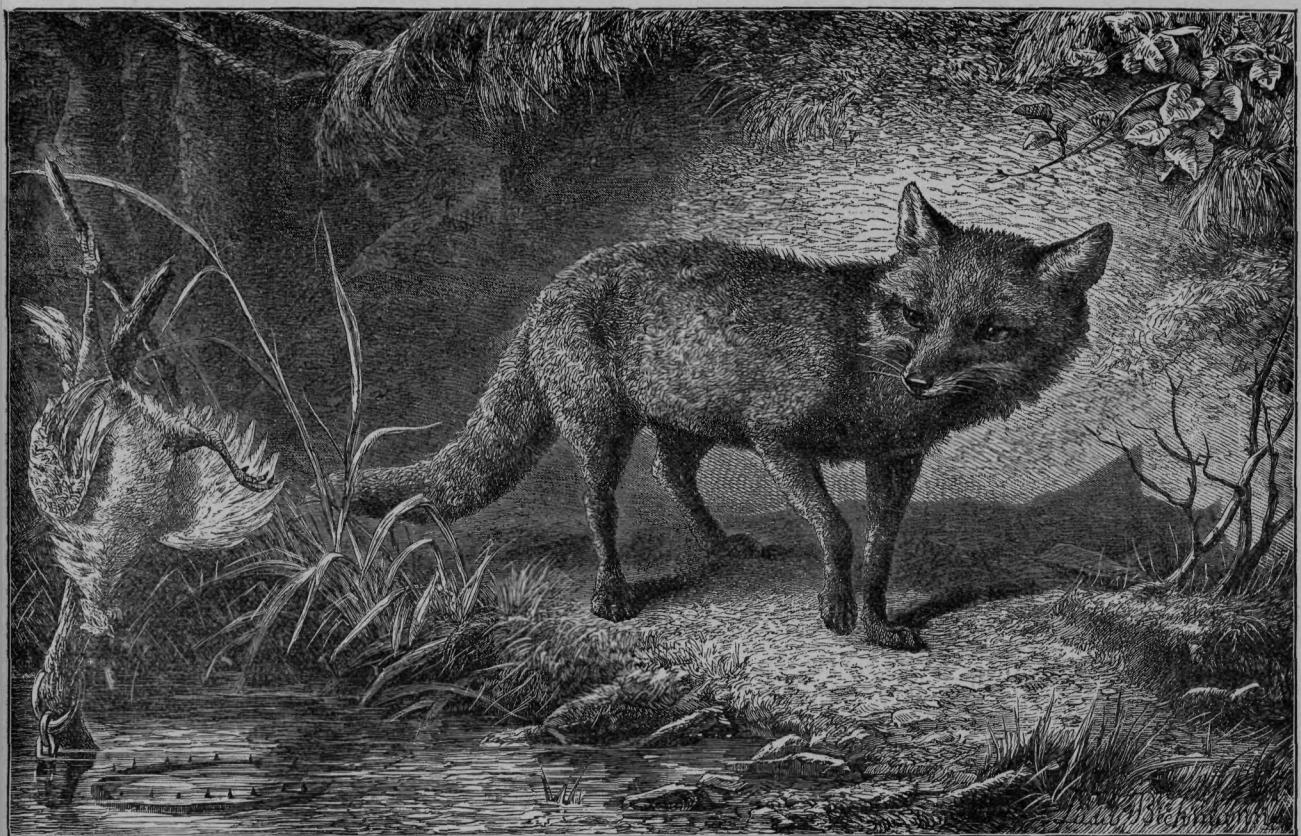
6. Rykbach f., Kubin + f., Lubnjow.
 7. Bart p. Wósporka *, Las f., Rykbach *.
 8. Kóstkov sw., Luban *.
 9. Khočebus sw.
 10. Lubin sw., Wojerezy sw.
 11. Poležnička *, Lubin * f.
 13. Hlomocž, Stolpin, Lubin, Hósbort f.
 14. Schorjelz *, Lubin + f.
 15. Drejždany (nowe město) f., Grabin + f., Bjerwald + f.
 17. Šly Komorow sw.
 18. Žitava, Šly Komorow * f.
 20. Žitava * f., Šly Komorow, Bifopizy *.
 23. Kamjenz *.
 27. Wóspork f.
 28. Dobrilug f., Kulow *.
 29. Radeburg *

Dezember.

1. Kalawa sw., Wojerezy sw.
 2. Kalawa * f.
 5. Pschiibus * f.
 6. Nježwacžidlo*, Radeberg *.
 7. Mitoras f.
 8. Kuland *.
 9. Lubin sw.
 11. Nowoſalz, Biskopizy *, Drjowf.
 12. Lubin, Dížze f., Seiden- berg
 13. Eisenberg p. Moritzb. + f., Hródf sw., Luboras f. sw., Brody f., Seidenberg *.
 14. Mužakov hod.
 15. Dobrilug sw., St. Darbna.
 16. Wojerezy f., Trébule f. l., Lubnjow hod.
 18. Drejždany (stare a nowe) božodž, jenož ja domjaž, Bifopizy *.
 19. Barščej, Kulow +.
 20. Kuland božodž, Bižn hod.
 24. Halschtrow hod., Altenberg hod.

Vucežah se faktického salónja, dohodný dávk nastupazeho.

Klasse:	létny dohód:	dávk:	Klasse:	létny dohód:	dávk:
1a.	pſches 400—500 mf.	1 mf.	11.	pſches 2200—2500 mf.	37 mf.
1.	" 500—600 "	2 "	12.	" 2500—2800 "	45 "
2.	" 600—700 "	3 "	13.	" 2800—3100 "	54 "
3.	" 700—800 "	4 "	14.	" 3100—3400 "	63 "
4.	" 800—950 "	6 "	15.	" 3400—3700 "	72 "
5.	" 950—1100 "	8 "	16.	" 3700—4000 "	82 "
6.	" 1100—1250 "	10 "	17.	" 4000—4300 "	96 "
7.	" 1250—1400 "	13 "	18.	" 4300—4800 "	112 "
8.	" 1400—1600 "	16 "	19.	" 4800—5300 "	128 "
9.	" 1600—1900 "	21 "	20.	" 5300—5800 "	144 "
10.	" 1900—2200 "	29 "	21.	" 5800—6300 "	161 "

Mudra lisčka.

Lisčka wundże na hóitwu,
So by schlapla kofuschku.

Bóryj jeje wuhlada,
Tola wysche źeleſa.

„Taikoh' mjaska njerodžu,
Straschnie paſzle wopuſchczu.“

Hólczki, wukńcze wot lisčki,
Khodzicż w prawej mudroſczi.

Hdyż ſhto wabi njedobre,
Njech je wam tež spodobne,

S lisčku czełnycze, woteńdzcze,
Tať ſo paſzli ſminycze!

Pomhaš Boh!

„Předženak“ je sažo ho, kaž pschezo, w Sserbach rošhladował. Wón wjchaf ma ja to, so je pschezo lěpje, hdvž hospodař ſwoje pola lěpje ſnaje, hacž bližſcheho ſahony, a so je lěpje, hdvž Sſerboj ſwoje naležnoſeze a brachi bōle ſefnacž pytaju, hacž hdvž ho wo druhich ludow naležnoſeze staraju. Na tajſe waſchnje mōžeja ſterſcho ſwoje brachi a wopacžne napravu wotpoſožie. Sa tajſimi wězami je loni „Předženak“ pytał a wo tych chze nětko troſčku k Sſerbam porěczež. Do předka pak chzu pſchijpomnicž, ſo derje měnu a ſo, ſchtu ſa ſlo bracž, něčo njeplacži.

Běſche měrza, hdvž na ſwojich puežach ras nimo rjaneje wžy pſchiūdžech, kž ma dobre měno. Rjane ſu twarjenja, rjane ſu pola a luki. Na přenje poſladnjenje je ſpóſnač: tu ſtawaju hospodařio a hospoſh ſahe, dželaju wodnjo a wjecžor hrodža w prawym čaſu k měrej. Tež ſahrody běchu kaž male raje. Wſchě ſchtomu wothladane, ſuſhe halosy ſwurējowane a mlobe ſchtomicžki le koſikam pſchiwjasane, wſcho, kajkež ma byč, ſo kózdy widži: knies tutych ſahrodkow je ródný muž. Hdvž nimo tajkeje ſahrodki džech, wuhladach muža, kž, nawocži ſtyknjene, ſchtomowu ſkoru wobhlađowasche. Wón ſtejo na ſwojim réblu ſo na tón a tamny boł ſwin, ale pak pschezo ſ napjatej ſedžbiwosči ſkoru pſche-phytowasche. Ja ſo pſchi ſebi praschach: ſchtu dha tón mužik na ſchtomje w měru pyta? Něčo na-pižane na ſkorje tola njeje, ſo by jo wucžitacž moħl, a ſkote pacžerki tam tež nichč ſa ſkoru natykal njeje, ſo by je namakacž chžyl. Duž pſchijtupiwiſchi jeho ſtrowjach a ſo jeho wopraſchach, ſa čim dha tu na ſchtomje pyta. „Sa piſelzami“, bě wotmolwjenje. „Te pak ſu tola w rézy ja kamjenjem“, ſnapſche-čiwič ja, „na ſchtomu laſhež hiſcheže na wulké nježu, wſchako ryby tež hiſcheže kaž wewſerežki na halosach wokolo njeſkaſaju, kiba ſo kufcheneho jerja na halji powježnjech, ſo by ho tam bimbal.“ „Bramje maſch, luby „Předženalo“, ſe ſwojim žortniwym ſlowom“, mužik wotmolwi, „a tola mam tež ja prawo; pſchetož piſelzy ſu tu na ſchtomje. Wucženi te male ſwěrjatka ſ lacžanskim a grichiskim mjenom mjenuju, a ſebi myſla, ſo je ſ tym ſchtu pomhane. Ja te male wacžki tež ſnaju a tež wěm, ſchtu ſchfodža. Mjeſhu ſe ſchtoma wuzhazaju, ſo ſchtom hinię a ſ tym ſu bóry hotowe. ſsu potaſkim ſa ſchtomu to, ſchtuž je piſelza ſa člowjeka. Člowjek piſelzu wotſchafe, ſchtom pak to njemóže a duž na nim zyzaju, hacž tam hiſcheže ſchtu ſa ſkoru je a naſěto ſchtom wjazyh njewubiva.“ „Ale“, měnjač ja, „ſu dha tute piſelzy hakle w naſchim čaſu naſtale, hdvž tola naſchii wótzojo wo nich něčo wjedželi nježu?“ „Te ſu“, wón mje pouwczi, „pſchezo byle, ale jich njeje telko wjele bylo. Prjedy běchu wſchudžom kerki a černje,

hdvž mějachu ptacži hněda. Ptacži pak ſa tuthmi piſelzami na ſchtomach pytachu a je ſlojachu a duž naſchi wótzojo ſa nimi pytač ſjetrjebachu a mějachu na ſwojich ſahrodařach lute ſtrowe ſchtomy. Nětko pak mam ſu ptacžu klužbu ſa ſchtomy ežiniež — ale, to wjele njeponha. A wſcho naſche falkowanje a therowanje atd. je pschezo něſhto poſoježne — potom hakle budže lěpje, hdvž ſměrem ſažo malých ptacžkow, koſlow, ſybów, ſcheračzkow, čerwjenych wo-puſckow atd. doſč. Nětko mam ſu doſč ſtrob, ale te něčo njeponhaju, hacž ſo ludžom do wina a do pſcheňy hrodža. Kečki trjebam, mój luby „Předženalo“. „Wěm, wěm“, pſchijtajich ja, „ale ja je tež ſe ſemje teptacž nježu; duž loj twoje piſelzy dale a w božemje.“

S tym ſo wotſalich. Ale te piſelzy mi ſ hlowy njechachu. ſſebi myſlač: Člowjek je tež ſchtom, a zyly lud je ſchtom, a ſwojby ſu halosy a jednotliví ludžo ſu haložki. A tajki zyly lud tež roſeže — ale piſelzy nježmědža na njón pſchińež, hewač je ſi nim na konzu. Hacž tež na ſchtomje ſerbſkeho na-roda žane piſelzy nježu, kotrež ſi njeho najlepſchmu móz wuzhazaju? Chzemh hladacž, hacž nihdze na nje njeſtorčimy; ja mam ſa to, ſo doſho pytač nje-ſtrobam. S přenja ſu to ſlichownizh. Lichownik hlađa, pak ſo k ſwojemu woporej bliži, jeho naręči, ſo ſebi wot njeho požči, a ſ tym ma ſwoj wopor w ſwojich paſorach. Wyžoka dań je tón ſchtryk, kotrež wón jemu wokolo ſchije ſdžernje, a doſho nje-traje, dha ſo wbohi člowjek hospodařiž wudycha t. r. wón dže proſcheklhudh ſe ſwojeho wobhledženſtwa a hlađa, hdvž ſebi kſleba naprož. Tajſich lichownikow ma na pſchillad Galiziſka w bohatej měrej. ſſu ſ wjetſcha haj nimale čiſeže židowſkeho rodu a zyzaju na ſamoženju wboheho luda. K wbo-him tam bydlazym Polakam ſu ſo najprijedy ſich-čili, ſu jím paſenz, plát, ſudobje a druhi čapor pſchedawali a jich naręčeli, ſo na měſeže njeplacžachu ale poſdžiſho; potom ſu ſe ſwojim wo pſches měru wulku dań powjetſchenym ſlicžbowanjom ſažo pſchijſhli — a bóry mějachu zyku rjanu žinnoſež w rukomaj. Wbohi galiziſki lud ſo nětko jenož ſa ſwojich lichownikow drje w poče ſwojeho woblieža. Tež w Sſerbach roſežesche pſched něſhto čaſhami pſchienja ſa ſlichownikow. Nětko pak ſu ſakonje jim jich doſhe paſory trochu pſchirſale a Raiffeiſenſke towarſtwa, kotrež kózdemu ródnemu hospodařej rade požča, ſu ſlichownikam kheřro wyžoli plót ſežahnyle. Tola pak hiſcheže tón abo druhi Tunkez Mots abo Teplez Hanž, kž na žane waſchnje njecha, ſo by ſužod ſhonil, ſo ma hiſcheže něſhto malo doſha na žinnoſeži, radſho lichownitej 6 prozentow do kſlamy čiſiſuje, hacž ſo by Raiffeiſenſkemu towarſtwu 4 pro-zentny dał. Čiſeže hjes hluvych ludži wſchaf ženje njebudže, a duž ſměja tež hiſcheže w Sſerbach přenje

pijelzy „lichownizy“ pschezo něčto ſa džeto a něčto rjaných toleč do móschinje. Bróza pak by ſo pła- cíla, hdy bych ſo wješnjenjo wo to ſtarili, hac̄ je ičtò wo wžy tajki wopor lichownika, ſo bych ſemu ſi nuſy wupomhali, a lichownika tak wottſchaſli. Hdyž lichownik ſwój dobytk wo wžy ſhubi, teho dla hiſheče hľodu tradač njebudže. Lichownik je žurk, kíž ma domach kublów na hromadžených na wjele ſet.

Nětko pak hiſheče hōřchu pijelzu ſnaju, a ta je palenz. Žana móz na ſemi njenacžini telko ſchfodý, kaž tuta jucha. Boh je rožku ſtworil, ſo bych ſu ludžo khleb ſi njeje měli, a wón bérnam abo kulkam roſej dawa, ſo bych ſu je ludžo ſa jéđz měli. Ale ſhto ludžo ſi tutých Božich darow panžaju? Palenz. To je piče, wo kotrymž móhl ſebi myſlīc̄, ſo je ſly duch ſam člowjeka je hotowac̄ na wucžil. Něčto palenza wſchaf wčeze ničo njeſchfodži, ale pomhała nihdže na zylým ſhwěče ani kapka palenza njeje. Tak ruce hac̄ pak ſo ſchtó na njón na wucži, potom wón ſchfodži; najprjedy malo, potom wjazy a ſkonečnje člowjeka wo wſcho pschinjeſe. Pschezo ſo praji, ſo palenz móz dawa. Haj, tón a móz dawatž; wón drje člowjeka do wěſteje roſhorjenioſeje pschinjeſe, ſo člowjek nětko bjes teho, ſo by to wjedžil a cžul, wšeče ſhwoje požlenje možy napina, a tak ſhnanou na khwilku wjazy dokonja, ale ſa khwilku pschinidže wotpjatoſež, a člowjek je cžim ſlabſchi. Tež ſtroweho hiſheče palenz nilohó ſčinil njeje, tola týhazam je ſtrowoſež rubil. Skerscho by „Pſchedženak“ ſtadlu wjelka ſa paſtýrja dał, hac̄ khoremu palenz ſa lekářſtwo. Wſchitzý ſkarjo ſu tež nětko na tym, ſo khorym palenz, haj tež piwo a ſi džela tež ſamo wino wotradžuju; níz panzane a ſikane, ale tajfež je Boh je ſtworil, tajfež ſu Bože daru naiſtrowiſe. Schto móže nětko palenz ſi polow ſčinicež? Snaju poſo, ſotrež je něhdyn pschi pſchephtanju ſemje dla dawlkow do 2. kložy pſchijchlo, potajkim najlepſe polo. Njaue že ne věch tam pschezo wuhladal. Rožka tam ſtejeſche, kaž ſezina a kložy wifzachu na ſtwielzach kaž ſchmrékowe hable na halosach. Věſche lóſcht na tajke plody hladac̄. Po něčto létach pak bě tam wſcho hinaſche. Naſymu hac̄ do ſameho ſamjerſnjenja žadyn pluh na roli njeſchindže, hnojove hromadki běchu rědké, ſo bě ſedma mot jeneje k druhéj wiždeč, a malke, ſo ſo žana myſlých ſadny njeje ſhnowala njeby. Kukel a wóſtih w naſeču torhac̄, na to ſo nichto na polo njeſvéri. Skonečnje bu pyr ſi knjeſom w ſemi nutſtach a wysche ſemje kočejianz a druha trawa, a ržane kložy běchu kusche a prôſne. Schto dha bě tajke pſheměnjenje pſchinjeſlo? Wobředžet běſche ſo do palenza dał — a kóžda wnpita ſchleicžka běſche na polni wiždeč. Nuſnejz wobředžerzej do ſchije běži, dha tola zyke polo ſobu ſpalí; pſchetož wobředžet je nětko ſedžer w ſtorečnje ale žadyn dželac̄et. A runje tajke pſche-

něnjenje dokonja palenz nad zhlým domom a dworom. Palenz wobži kruhy ſi hróbzow a žane wjazy domoj njeſchivjedža, palenz torha zvhele ſi tſechi a žane wjazy na těchti njeſporjedža. Palenz roſbina woſh a žane wjazy njeſporjedža. Palenz noſhý pjeñej ſi domu — ale níz na daní — a žamých wjazy njevróži. Palenz je ta woda, kíž čzlowiſe ſbože na čzolníku prjež woſh, ale žane njeſchivjeſe. Lépje je, ſo cži dom a dwór paduſchi wurubja, hac̄ ſo ſo do palenza na wucžiſi; pſchetož pſches palenz žadyn rubježník njeje — tón wuzyza zyke kublo.

A ſhto hac̄ palenz ſi čzlowjeka ſhotuje! Pſchne a ſtrowe a luboſne džecžo pſched woſtarjom klecži, hdyž ſe ſchule wuſtupiwschi ſwój kſchězeniſki ſklub wobnowi. Najeſpſe pſchedewſacža pjetna wutrobu, najrjeſiſe myſle ſu we hlowje, povoňnoſež je jeho pſchha, rt je njevomaſany ſi hroſnymi ſlowani. Lóſcht je, na tajke džecžo hladac̄. Léta ſu ſo minyle — duž mota ſo wječor ſi ſorečny čzlowjek domoj, ſalruje a ſeli, ſo mohla ſo ſemja pſchepadnyč, draſta je natorhana, woblicžo wopukle, pſched domom ſo do blota čižnije, womaſany ſo ſhraba a ſkonečnije ſo domoj namka, kaž wſchaf tež ſwinjo ſwój khlew namka, a ſmorži tam hac̄ do ſwělkleho ranja. Džecži ſo boja pſched tutym čzlowjekom a ſo jeho haňbuja a tola je wón jich nan, mandželska wſchědnje ſi nowa woplaſkuje, ſo je ſo pſched woſtarjom ſi nim ſwjaſač dala a ma pſchi nim helu ſamu a jeho tola pſcheměnici njemože; ſamóženje ſo pomjeñſhuje, czegeňi pſcheczeljo ſo jeho ſdaluja. Kemiſhi wjazy njeſchodži, tam wſchaf ſo jemu ſhwědomnje budži, duž radſcho domach wotſtanje. Ženiczke dželo je pucž do ſtorečny. Skonečnje na khoroſožo pſchinidže a tam leži hubjeny, ſlabny, a kaž hoſdže do žmeheho mjaža tocži ſo jenu ſi bohoſežu ta wěſteſež do wutroby: ty ſy ſo ſameho na cžele a na duschi ſkafy, ty ſy tym ſhwojim wſcho ſbože rubil a nětko cžafa na tebje Bože ſudženje. A ſchtó běſche tutón čzlowjek? To běſche to džecžo, kíž w ſhwojim čzazu pſched woſtarjom kſchězeniſe, luboſne na pohlaſanje. A hlaſ — palenz je jo tak pſheměnil. Woprawdže, hdy by ty wolicž dyrbjal — pak do lawowěje jamy paduyc̄, pak do palenza ſo na wucžiſi — dha njemyſl dolho, a wuſwol ſebi lawowu jauu, a by tam tež ſto lawow bylo. Tak roſtorhac̄ tebje lawow ſubý njemožea, kaž eže a twoje ſbože palenz roſthartuje. Duž, ſubi ſſerbia, ničo ſa ſlo, ale, kohož to naſtupa a trjechi, wotſchafte tuť pijelzu palenziča a wý budžec̄ ſchtom, kíž rjenje roſče a ſo ſeleni a kežje a ſhwoje plody pſchinjeſe w pravym čzazu.

Palenz pak ma mlôdſchi ſotru, kíž ſama wjele khmanicha njeje, dyžli wona — a tej ſotři rěkají „kharty“. Žendželski lud je we wſchelakich wězach najdale pſchijchol. Wón ſnaje tež ſhwoje dobre woſchewjenja. Njeđzelu džo dwójž kemiſhi, wječor

wostanie domach. Po dżęle pyta hwoje sabawjenja w hrach na sahrodze, hdżez bal mjetse, abo so na podobne waschnie sabawi. A tajke sabawjenje je strowe a czeżne a pomha wjazy, hacż schlodżi. Kaf pak so wjchelazh pola nań po hwiatalku sabawjeż pytaju? Do koreżny dżega, jstwu połnu kura ɬebi naturja a nětko kharty plazaju. Haj, hdj bychu tam pschi karanczku piwa ɬebi to a druhe powiedali, so by jedyn wot drugiego schto nauwuknij, dha by so to pożklichalo. Ale nć, kharty dyrbja won, a nětko so plaza a plaza. Hodżina po hodżinje sańdże — ale so dale plaza — a kózda hodżina dże potom wot hwielańskiego dnia prjeż; pschetoż tu potom hracżek najtra pschepi. Jedyn tolet po drugim so ɬubi — ale so dale plaza. Tene hněvne ɬowo po drugim so wurečzi — ale so dale plaza. Koreżnat by rad so lehnyż schol a by najradjszo wšichch hracżow se jstwy cžiknij — ale dofelż je na warbu pskaſan, dyrbji ɬebi hracżow dla hwoje spanje pschirkotshicż — ale woni dale plazaju, każ bychu hacż do kónza hwiela tam ɬedżo plazacż chyli. O, kaf to tola wo samōjenje, strowoścż, rojom a sboże dże. Ndz so pschepi, a wodnjo knies hracżek do dżela njeje kroschika ɬódźm. Dofelż jemu myſle na hracze dżega, wjazy tak na hwoje hospodařtwo njemyſli, pschetoż nichli wšak njemóże dwemaj kniesomaj ɬubużicż — a duż dże se wšchem po horje dele. Węszeče steji na wschelakej papjerje wjele ɬupeho a schłodneho napisane — ale najschłodniſche tola na khartach. A kharty do ruki bracż — to by „Pschedżenak“ kózdemu wotradżal. Na te schleńczi, hdżez su jedyto kriepki misłach, haptkař tli khicižki napishe, so by kózdy wjedził: to su jedyto kriepki, kiż mózeja cželu se schłodzeż. Hdj by po „Pschedżenaku“ schlo, dha by na kózdej schleńczi palenzo 1000 khicižow a na kózdej kharcze 10 khicižow stało, pschetoż wjele wjazy hacż jęd, sechłodżi palenz a kharta. Kharty su druha píjela. Lubi Essebjo, nicżo sa ſlo, ale to hami wibdičze, so so i khartami sbože njetvari. W loterii hracż, drje njeje kharty hracż — ale nicżo wjele mudriscze też njeje. Cžlowieck ma pschego nadžiju na wulki lóš, pschi tym hwoje powołanie fanjecha — a wulki lóš tola żenie njepschindże — pjeniesy pak sa lóš so pschego swudawaju. Pomysleć ɬebi tola: kraj bjerje dawk, kiż wjele milijonow wuczini, i kózdeho cžehnienja, a to je prawje tak, so kraj hracze we loteriji poczczęju, agentojo dadża ɬebi hwoju prþu rjenje sapłacżicż, duż tola wjele sa dobrye wjewostanje. Wot dobrycżow pschindże nětko nimale najwjetschi dżel na wulki lóš, kiż jenoż do jeneje ruki pschindże — a to wšcho maja hracżu nauwdawacż. Ze dżiw, so so tola pschego hwięcze tajzy namałaju, kiż takle pjeniesy i woknom won mjetaju, każ so w domje w hamorje a khini żadyn rum wjaz sa nje njebyl. Radſcho nosczeże je na dań,

hacż do loterije. Też loteria je píjela, runięż wšak też ɬobu najnjeschłodniſcha.

Ale „Pschedżenak“ snaje hisięce druhi, mjeniży njepokojoſcż.

Junu dżęch psched domom nimo, kiż i ɬoka wjy na jědlowu horu slehneny leżesche. Wokna běchu čiste, róžicžki na woknowych deſlach stejachu, seženy běchu s hrjadow shotowane a rjenje barbjene, wšcho w najlepšim rjedże a mała sahrođka pokłasowaſche teho runja, so tu pilna ruka dżela. S wotewrjenych woknow klinczęſche mužſti ale rjany nižny ɬób; młody muž spewaſche ɬebi tón spewczk: „Rijana Eżiza, sprawnia pscheczelna“. Dofelż i dobom ɬyſach, so nutſach tkalſki stow dżela, a so je spewař tkalz, jaſtnipich do jstwy a běch bōrſi s pscheczelnym mužom w roſrečzowanju. Widżach, so bě wježely a sbožowny. Wopraſhach so jeho: „Kielko dha pschi tkanju na dżenj ɬablužicż, hdjż tola wěm, so tkalzam wjazy jara njepłaczą, tak dolho hacż su tkalſki fabriki wunamakane.“

„Mało doſć“, wotmułwi wón, „a hdjż chzu něſhco psches hriwnu mēcż, mam so ɬiżom khetro gratu pschimacz. Ale džak budż Bohu, so tola mam, schtoż trjebam sa so, sa hwoju żonu a sa dwě džesę.“ „A i tym“, rjekných, „doſħahacze a macże wšcho tak w rjedże a leże sbožowni, a na bohatych a wyschnoſcž nježwaricż, hdjż tola murjeſ, kiż wjoi tolet nima, runje dobrą rēczam njeje, a měchęzanski fabrikat, kiż tolet njeſaſluži, sa dżenj sa 10 tolet na wjchnoſcž, na hwojich kniežich, na wšcho cžlowiectwo a wšchon porjad hwarjenjow nacžini? Kaf dha je to mózno?“ „Haj“, ménjeſche tkalſki mischr, a se hwojim dželom troſčku poſaſta, „ja wšak mało ɬablužu, ale ja mam hamork. Hdjż i tutym hamorkom na pjeniežk dyrju, dha mam i njeho 2 pjeniežkaj, a dyrju i nim na 1 hriwnu, a poħladam jaſo na nju, dha stej i jeneje hriwny dwě hriwnyje nastalej. Duż so to cžini a ja mam, schtoż trjebam.“

„Ale“, so džiwajo so jeho wopraſhach, „to je tola fuſlařtwo, wasch hamork; i woktal dha jón macże, pskaſze mi jón. Tón vjch też trjebal.“ „Cžiſče rad“, ménjeſche so ɬmějkajo tkalz, „tutón hamork rěka »spokojoſcž«. Doſħelż h̄ym spokojoſm, trjebam sa jenoż połoju teho, schtoż druhy, teho runja sa draſtu a druhe węzy. Doſħelż h̄ym spokojoſm, so mi domach lubi; duż njehodžu wjele tam, hdżez so pjeniesy wotbydu, ale hladam hwojego dżela, hladam hwoju sahrođku a hwoje pólko. Tak, mějto so druhi sa dżenj 20 np. pscheczelni, ɬebi ja 20 np. pschiwarbuju. A to wšcho cžini moja spokojoſcž. Ze lěto wokolo a njepokojoſny fabrikat by mi hwoju móſcheni poſaſał a ja jemu moju, dha by so poſaſalo, so w mojej wjazy pjenies teži, hacż w jeho. A to wšcho cžini spokojoſcž. Njepokojoſny nima po hwiatalku a njedželu żaneho byčza domach, ale wšcho jeho cžeri a cžehnje won do druhiſ domow, hdżez su

towarschojo, hdżez je schto widżecz atd. S wonkach doma pak so móschén runa pěskowemu czašnikiej; kaž s pěskoweho czašnikoweje hornjeje schklenzy so pschezo pěst szypa, domiž njeje wschón wubęzał, tak so tež s móschniye teho, kotrehož domach nječzepi, spochi pjeniežki kuleju, domiž móschén prósDNA njeje. Spokojny je pak domach a ſebi ſwoje pjeniesy wobkhowa. Teho dla wucži tež ſwiate pižmo: Wulki dobytak pak je, schtóž bohabojaſny je a doſež ma na tym, ſchtož jenu Bóh dał je, a teho runja: hdżz pak my ſiwoſež a draſtu mamy, dha my ſpoſojoſom ſmy.

„Hm“, rjeſtneſh na to tkaſzej, „wóſ ſeže mi dobru wucžbu dali je ſwojim hamorkom. Tutón hamork ſpoſojoſeče chzu tež druhim poſkaſac, njech ſebi jón kupja, so bychu ſbozowni byli. A to je weſte, ſchtož hým pschezo praſil: Njeſpoſojoſež je piſelza, tif wjele ſboža rubi.“

Haj, lubi ludžo, njeſpoſojoſež je ta ſchtwórta piſelza. Njeſpoſojoym Abhalom je ſo fróym ſwojego nana pschimal. A ſchto dha potom mjeſeče, hdžz ja ſwoje wloſhy wiſhajo na ſwojim wyžokim ſchtomie ſo wukrawi? Njeſpoſojoym ſhy dže ſe ſwojego nana herbſtowem do zufbi. Schto dha potom wonkach mjeſeče? Alni blodžiñow ſo najeſcž ujemóželche, a domach, hdžez ſi niezim ſpoſojoſom njebe byl, běſche tola najlepſchu jedž a draſtu mel. Tak hiſheze dženža njeſpoſojoſež nekotrehožkuſiž wo wscho pschinjeſe.

Młody njeje ſpoſojoſom ſi ratařkim dželom, czehnje do města, ſaſlniži wjazy, pschečini hiſheze wjazy, da ſo wot kých towarſchow do wsčech hřechow ſawjeſež a wróci ſo khudy a khory domoj abo ſdyhuje ſa ſawrjenymi jaſtwymi durjemi. Khežkar njeje ſpoſojoſom ſe ſwojej khežku, czehnje do města, hraje wožebneho, a wscho je bórshy pschečinjene. Dželaczeſt nima mſdy doſež, duž dže do „czećwjenych“, pije ſi nini, ſwari ſi nini na wschnoſež a na Boha a bórshy je hotowa — lidwora. Duž wottſchaz piſelzu njeſpoſojoſeže a budž ſpoſojoym. To je ſkerſho móſt ſi ſbožu.

Wjazy toſtich piſelzow wſchal bych hiſheze wjeđał. Tola, ſo ſo na jenu psches druhi njeby ſapomnilo, njech je na ſpomijenych doſež. Swuberajce ſebi te ſe ſchtona herbiſkeho ludu; potom by tuton ſchtona hiſheze rjeſtneſh roſtl a kežel. Duž netko w božemje a niez ſa ſlo.

Wucžby ſa ratarja.

Sapišui wscho. Skotej dawaj wschedźe ſół. Njerjad na polu je pažmo rubježnikow. Czitaj hoſpodařſke knihi. Sſadž kózde leto nekotre ſchtony. Njepodpiſaj zenje žadyn wechſel. Staraj ſo ſa hnói na polo, ſo njeby hłodi tradało. Barby ſu tuňſche, hacž nowe deſti. Sſyj ienož dobre a wubrane ſymjo. Hdžz ſa ſwoje ſhno žaneje lubje nimasch, budže twoja móſchen bórshy džerowa. Daj butſe dobru barbu,

prjedy hacž ſi kruhy pſchindže. Hladaj ſa tym, ſo ſo hnói na polu bórshy roſtida a ſavora a hevak derje ſwodžewa. Wſchón grat mej pod krywom. Serſarv a hnicze jemu wjazy ſchkody načzini, hacž hdžz jón trjebaſch. Dželaj ſi wotewrienej hlowu. Czijoſež je najwažniſcha wez: mej czistu grat, czistu dwór, cziste poła, czistu hródž, czistu powetr, cziste ſymjo, cziste kota, czistu wodou a — czistu ſwědomije. Tute wucžby ſu wjazy winoſte, hacž tuna ſłota.

Roſhlad w kwěcje.

Sakſki lud mjeſeče ſańdžene leto woſebith ſwiedžen; pſchetoz 23. ſaprlje ſwječeſche jeho lubiſh kral Albert 25 lětny jubilej ſwojego kralowanja a ſwoj 70. narodny džen. Wulke poczeſcjowanje ſta ſo jemu pſchi tej ſkladnoſci. Tež Sſerbjo bečhu tam ſi rjanej depuṭaziju młodych knježnow w herbiſkej dráſeže, kotrež na kralowe ſiwiſenje ſo poczahowazj jara rjany ſpěw wot Wbžliczaufkeho ſatarja knježa Waltaria, netko prěnjeſho pěſnjerja mjes Sſerbami, pſchednoſchowachu. Na ſwojego krala je zylý sakſki lud hordž; pſchetoz tajkeho rycerſkeho muža, ſajkehož je ſo wón wot ſwojich młodostnych lét ſhem poſkaſal, bórshy ujenamaſach. Hžo pſched 50 lětami je w Schleswigu jako młody lieutenant ſjewil, ſo rycerſka

Wyschjski dwórfi predař D. Meyer
w Draždjanach †.

frej w jeho žilach běži. Tež je naſch kral Sſerbam pſchezo pſchihilem byl, wot ſwojich młodostnych lét ſhem, hdžez w Budyschinje pola njebo ſ. Gsmolerja herbiſki wuknijesche, hacž do ſwojich wyžokich lét, a wón wschal je w czežkich a wjeſtelskich czaſbach póſnal, ſo Sſerbjo ſwojemu krajej ſwěrnoſež džerza.

W leće 1897 naſymu ſhubi ev. lutherſka sakſka

krajna zyrkej swojego prenijeho duchownego, wyschischeho dworskiego predarja D. Meyera w Drezdzanach psches nahlu snyjercz. Hiszce wodnjo bescze w konfistorstwie strowy a czerstwy pschi wurdzowanju so wobdzesil a wjeczor wotwola jeho Bóh i hebi. Na jehoměsto bu D. Altermann powołany.

Sserbjo pak bu swojego najhorliwiczeho wózginza shubili, fararia D. Smischa. Nahle bu 12. dez. 1897 po pozohnowanym džele wotwołamy. Borsy po nim wusznym recznik Mosak Klozopolski, w swoich młodych letach horliwy Sserb, kiz bescze tez ruskeje a czeskeje recze derje znajomy, w pozlednich latach pak do swojego reczniskeho dżela sapleczeni, so sa przowanja sa Sserbowstwo zaneho czaſa wysche njewosta.

S nemiskeho khezorstwa ma so wusbehnuycz, so mejachmy 16. junija wólbhy. Wólbhy bu sažo sozialdemokratow michta pschisporjale, hewak je wscho na starym wostalo. W Lubijskim wotkresku manny so jenož Sserbam džakowacz, so tam czerwieni njobu ale konservativni. Bojosez psched czerwiennymi poczina pcheto, hdz tak dale pónadze, kiz dotal, smaja woni skončnje wjetschinu w hejmje. Nadzjomne pak tak dale njepondze, ale ludzo so dohladaju, so tola tym staranie wo krajne sboze njemózeja do rukow dacz, kiz chzedža wshon krajim porjad i krejroslczom powrózicz.

Sapoczątk augusta wumrje wjerch Bismark. Tego wulke sahlužby wo nasche khezorstwo bu snate, so je dale wopisacz njetrjebam.

Nemski khezor je do Jerusalema pućował, pschewodzam wot fastupjerow wscich evangelskich zyrtwiniskich wyschiczon.

Ssuhodna Ralufka bu wot czejkoho njesboža potrjehena. Awstrijska khezorka bu w Genfe, hdz i malym pschewodom pschewywasche, wot italskego anarchista Luchinijsa i wótrum nožkom skonczona. Tuta

bescze pschi tym w swojim živjenju jara wjele czejkoho najhonila, tak so netko swoje požlednje lata bies pschestacza želesche, a tola ju anarchistka nadpadny a skonczowa. Anarchistko fu ludzo, kotis chzedža bohatych konzowacz, hdz a hdz so jim najlepie hodži. so móhli potom zami kujecicz. Hdz by so jim swobodna wola dala, by to runje tak bylo, kiz hdz bych u so do mesta na haſch lawy a tigry a mjedwjedze se swerjenza wypiszcziel. Mordowanje by nastalo, so bych u na haſach borsy haty czlowiskeje kruje stale. Nadzjomne anarchistam borsy wótre pasorn trochu pschiresaju. Hewak bescze ja Awstrijsku tez czeske lato dla wojowania Ssłowjanow i Němzami. Tola pak je nadzija, so skončnje runoprawdosc nastajie, so jenemu narodej to zame prawo so spožej, kotrež druzi narod wuziva.

S Rusje zmy wježele merpišlaniye hlyscheli. Młodyn zar je so i pižmom na wiche wyschnoscze wobrocil a prozył, so by so hied wscich mozow wotdzerjal, hdz by so pomerne wotbrónjenje wscich mozow wobsamko. Tale wez wshat by jara dobra byla, ale je njemózna; pschetoz hdz budzeja wo wotbrónjenju jednacz poczecz, budze kóždy chycz i hied zaneje wójny njepschinjeye. Trajazg mer budze hakle kujecicz — w njebežach. Hewak Ruska pod mudrym młodym zarom wschudzom postupuje a Ruska je po prawom hido Ruska provinza. Nam móže to prawe byc, so Ruska so k ranju wupschestréwa, dha i uje na naschich mjesach zaneje swady njeſmějemy.

Amerika a Schpaniſla staj wulke wojowanie dla Kuby mèlej. Präsidenta Kinley se swojimi ministrami je prawy wokomik wuspoliš, Schpaniſku i wójny nufowac. Tego general bescze Dewey, Admirala Montojo. Kral w Schpaniſkej ie młody Alfons XIII., sa kotrehož jeho macz Christina

Alfons XIII., schpaniſki kral.

Admiral Montojo,
komendant schpaniſkich
lodzi.

Tuta schpaniſki pak Montojo.

knježestwo wodži. Dokelž Španiška žanyh khmanyh lđđow a kanonow njemējše, bě wot spocžatka wucejnene, so we wójnie podleži. Wojazh ſu to ſwoje činili, ale na tých hubjennych wódných karach bjes khmanyh kanonow bějše jich ſmužitofsc̄ podarmo.

S tym je Španiška, koraž pſched 400 letami vrenje huſzle w Europje hrajeſche, ſi wulkomozow wuciznjena a budže nětko hladac̄ dyrbjec̄, tak ſažo nětak ſi moza pſchindze. Kolonije je ſhubila a w ſwojim časzu wo Španiſkej rěkaſche, ſo w tym kraſtwje ſo ſlōnzo ženje nije thova.

Tak ſaňde jedyn lud a druhí ſo na wjerch nahladnoſeze dobydze, runje kaž ſolny ſo ſbehaju a ſo ſažo ſehaju.

Franzowska ma tež ſwoje bołosče. Žida Dreifuža, něhduscheho wojskſeſho wýſhka, ſu ſi njeprawdu krajneho pſcheradženja winowateho ſpōſnali a jeho na daloku kupu do jaſtwa wotwiedli. Nětko njevjeđa, hac̄ bychu jeho wubudženje ſi nowa pſcheruptali abo niz, dokelž tola rad pſchidac̄ njechadža, ſo ſu njeprawje ſudžili. Pſchi jeho ſudženju ſu pak wſchelazh wojskſy wýſhſhi falschowane piſzma trjebali a, ſo bychu jene falschowanje ſwodžewali, ſu ſažo druge falschowac̄ dyrbjeli, kaž wſchaf pſchezo jedyn hrečh druhí porodži. Duž njevemh, ſchto ſi teho ſa Franzowsku nastanje. Mér wſchaf tam džerzec̄ njemójeja, Franzowsam njeje derje, khiba hdž ſi bitwiſhczow foždy džen nowu powjesc̄ doſtanu, ſo ſu dobyli. A tole ſvoje ſa dołho wjazy meli njeſhu.

Jendželska je w Afriži wulke dobycze činiła a derwischow do czista ſbiła, tak ſo je nětko ranſcha poſoža zykleje Afriki w jendželskich rukach. To wſchaf nižo wo to njeje; pſchetož lepie pſchezo je, hac̄ ſo tam czornuchi abo turkowſte cęrjody knježa a wſcho czežne ſublanje ſadžewaju.

Wo drugich kraſtach njeje wjele noweho pížac̄. Smužity Andree, tři chyſche w powětronje ſewjerny polwohladac̄, je wěſče ſwoju throbloſc̄ ſe ſmjerzu wotpoſučiez dyrbjal. Raſferscho je ſo do morja ſunyl a tam hubjenn kónz wſal.

Tak ſo ſažo

ſe ſcherokeho ſwěta do naſcheje Lujizy wróczmy. Tu manu něſchtu, ſchtož hiſchče ženje meli njeſhym, mijenujzy nowy ſerbſki Macziczný dom. Wón je pſcha zykleho Budyschina a budže hódne ſrjedžiſchezo ſerbſkeho naroda. Tola hiſchče dotwarjeny njeje a ſmeje ſo druhá poſoža w bližichim ſeče pſchiftajic̄. Duž je nuſne, ſo Sſerbio pſchezo dale pjenjeny ſkladuju ſa rjany Macziczný dom. Dokelž Macziza Sſerbska niz jenož ſerbſkemu narodej ſluži, jemu jeho reč ſdžerzec̄, ale ſo tež wo ſdžerzenje nabožiny njes ludom prozuje a dobre ſchulſke knihy, czitanki, bibliſke ſtawiſny atd. cziſhczaj, je tež węz Maczicznego domu woprawdze Bohu ſpodobna węz a prözowanje Maczizy Sſerbskeje je po prawom to ſame, ſchtož hewaf ſnutſkowne mižionſtvo rěſa. Schtož teho dla dar ſa natwarjenje Maczicznó

neho domu da, dobru kſcheczijansku węz podpjera. Bóh dał, ſo by bóry zyly Macziczný dom ſtał a

Präſident Mac Kinley ſe ſwojimi ministrami.

Admiral Dewey, komendant amerikanského lódžtwa.

Pſchedzenat ſ njeho jako ſ dotwarjeneho domu wuſtupicž a do ludu ſo podacž mohł!

Sla myſl nima radjenja.

I.

Rjenje je tola w lěžu. Hdžez ſchtomu ſo ſelenja, hdžez ptacžki fiſola, hdžez hornia ſtačze, a rěčki pluſkotaju; tam bycz je radoſez. Njech bohacžju ſa ſwojimi khachlemi ſo vječu a ſwoje wino do ſo lija a na mjeſtich ſtôlach hýdaju — mi by ſo to ſmjerč wostudziło; radſcho chyň hýchče pod ſelemymi jédlami w rowje ſahrjebam bycz hacž ſo bych živu do wožebnych iſtowow, kaž ſavrjem był. Haj, w lěžu je živjenje! Holla, Holla!” takte młody hajnk w rjanym naſlennym čaſku w ſwojim lěžu ſtejo ſebi powiedaſche. Pſched krótkim hatal běſche jako hajnk město hajnka dostał a ſ nim rjane bydlo, tif wobdate wot ſelenych ūkow pſchi rěčzy ležesche, ſdalene wote wby, njedaloko wot mlyna, kofryž woždyczka cžerjefche. Běſche to młody rjostny člowjek. Cžerwena barba na połnym wobliczu ſwedečesche, ſo hajnk nimo ſboža trjechil njeje, a rjana hajnska draſta běſche ſwědk, ſo jeho dothodny čiſe hubjene njeſhu; pſchetož khudy njemohl ſo wſchědnym džen taiku rjanu draſtu woblez. „Někto”, rjeknu hajnk, Někaf po nanowym injenje, „chzu hicž, hacž njemohl hýchče něſhto hódne pod fulku dostač”, a ſ tym ſwoju blyſtežatu třelbu na ramjo cžižny, „jeno ſo njebych žanu staru žonu trjechil, pſchetož potom mam po starym prawje njeſbože a mohl ſo najlepje ſaſho vróćiz. Duž do předka! tam ſo ſežeka na prawiju winje nimo mlyna a potom mje do husežiny wjedze, hdžez wěſcze něſhto hódne ſ kultu dobydu. Tola — wopravdze tamle ſtara žona mi napſchecživo dže — duž w božemje dženžniſche ſbože — najlepje drje budže, ſo ſo wróćin.“ Pſchi tym ſo wuhladana žónſka bôle bližefche a hdžez ſchęzežka ſo na lěwizu ſwinje, wot tam bě žónſka nětko hajnkej ſwoje woſliczo pſchitwobročíla, ſo nětko ſejna, ſo njeſeſche staru ale cžiſe młodu žónſku pſched ſobu. „To rěka ſbože měćz“, thwalesche ſebi hajnk, „to rěka pſchekhwata mycz, město ſtareje thlapawu młodu ſtejžnicžku, kotrejž ſetkanje ſbože ſa hoſtivu pſchinjeſe. Chzu pak ſo tež džakowny wopokaſač.“ A na mjeſce pocža kwětki ſchęzipacž, aurikle a ſjalti a pětrklucze a naujasa mały ſkopczek a chžyſche jón kniežnicžzy pſchepodač, kotaž bě mjeſ tym jemu bliſko pſchischla. Běſche niz wožebna, ale pſchiſtojna ſwoblekana a kežejaze wobliczo hodžesche ſo rjenje cžerwjenomu bančíſej, kotrež bohate brune wloſhy hromadu ſwijajane džerjeſche. Kaž jědla, taſta bě tež runa ſroſčena a brunej živjenja połnej blyſtežatej wocži pſcheradžesche, ſo w ſižvym cžerſtwym cžele tež cžerſtwy duh býdli. „Tu macže, cžeſčena kniežna“,

pocža hajnk, jej róžički pſchepodaſchi, trochu kaž bojaſny, „tu macže, ſchtož wam ſluſcha.“

„Kaž dha to mi ſluſcha?“ snapſchecžiwi wona a ſo naſtaji, dale hicž. „Kwětki ſluſcheju ſwětzbi“, wotmolwi hajnk a pſchi ju ſa ruku, ſo by tak rucže njeſoteschla. „Sso njeſluſcha, ſo knies, kaž wjicže, ſo wo muje ſtara, a kwětka tež njeſhym, ale Mlynekež Hanžka, a duž w božemje, a ſtarajče ſo wo waſch lěž, knies hajuko, a niz wo muje“, a ſ tym ſhwatasche dale po ſchęzežzy rumy pucž do njedaloko ležazeho mlyna.

„Hm“, býrbotsche hajnk pſchi ſebi, „to je po tajſim Mlynekež Hanžka, kofruž Schibakež piſhar wežera na piwje ſa ſwoju njeſestu wudawaſche. Tale by ſo k njemu hodžila, kaž hdž by ſjaltku krofamje do huby tylny. Wuežinenja drje ta wěž tež hýchče njeje, hacž runjež wſchak Schibak, kif ludžom ſkóržby naſtaja a wſchě druhe piſhma cžini a ſobu tež ſ vjenjeſami ſichuje, khetro ſa pjenjeſami wonja a budže býrſy wěſcze naiſbohatschi člowjek. Tola hdž ſym ju nětko ſam widžał, ſo mi njeſda, ſo ta Schibakej do paſlow polje, a hdž by pucž k paſlani ſ luthmi ſlotymi požypany był. Tola“, požwari hajnk ſo kaž ham, „ſchto dha to mje ſtara. Njech ſebi bjerje, kohož chze, ja chzu nětko na hoſtivu. Hallo, hallo, ſultano, fedžbuj, ſo pytñ, hdž něhdže hornik wulecž.“ Hajnk woteńdze, ale runjež běſche na pucžu młodu žónſku trjechil, tif po ſtarej wěrie ſbože wěſte cžinjeſche, tola ani proſchka njeſeli. „Dženžniſchi pucž“, ſ tutej ſkóržbu ſtupi hajnk wjecžor mnežny do ſwojeje iſtwy, „běſche po tajſim podarmo. Tón mohl ſe ſwojeho živjenja wuſchmörnycz.“ Hacž běſche tutón pucž wopravdze podarmo był? Býrſy ſo tole poſkaſa.

II.

Hajnk mjeſeſche pſchi ſebi cžetu. Wona běſche jeho jako džecžo wotčahnyla a cžinjeſche jemu hoſpoſu. Wſcho, ſchtož by jemu na wožomaj woſhladała, to tež cžinjeſche; bôle macž ſwoje džecžo lubowacž njeſmόže, hacž wona młodeho hajnka lubowajsche. Ta rano ſnědanie pſchinjeſe a pocža po ſwojim waſchnju ſe ſwojim młodym wujom wot tym rěčez, ſchto je wežera cžini. Hajnk powiedaſche wſcho a wožebje doſlo wo ſwojim ſetkanju ſ Mlynekež Hanžku rěčezſche. „Snajeſče ju bliže“, pocža ſo cžetu prashecz? „Haj“, wotmolwi ta, „je pěkna, duschna holežka, ſamožita teho runja, ſchtož tež žana ſchłoda njeje, a po nanowej woli ma Schibak na nju jako na njeſestu prawo a kwaž budže býrſy.“

„Je to wěſte?“ ſo kaž hněwny hajnk wopraſcha — a jeho cžeta pocža na myſl pſchitnyc, ſo jemu tale wěž trochu k wutrobje dže, a wſa ſebi prijód ſa njeho fedžbowacž, hacž wón ſam wóćko na młodu Hanžku cžižny njeje. „Wěſte njeje“, ſměrowa jeho

ćzeta. „Tola, ščto dha wo tym rěčecž? Pij hwoj kłosej, a dži ja lěkymy dželaczerjemi hladacž, so bychu ſkerje něchtu drjewa narešali; pſchetož hdny nahladować pôdla njeje, dha dželaczerjam piwa ſerſawi.“ S tym woteńdže ſe jſtwy.

Wjedzor běſche piwna bjeſħada w hoſczenzu. W Indiskej ſu tak mjenowane fasty; to rěka, ſchtóž do jeneje kluſcha, ſazpiwa wſchěch, kotſiž w nižszej ſu a nima ſ nimi žaneho towarſtwa. W naſchej wžy „Lěžnizy“ pak běchu woſebni, burjo a khežkarjo runje tak mjes hōbu roſdželeni, kaž w Indiskej itawy wſchelakich fastow. Woſebni hýdachu wjedzor w koreźmje w malej jſtwicžy pſchi jahrodže, burjo w krenieji a mjeñſhi ludžo w přenje. Abydny wjedzere, do kotrejž kluſhesche a w njej by wjedzor hwoj karanežk bruneho wužrěbnyl a hwoju ſigaru wupachal. Do woſebnych kluſhesche hajnk, lěkat, wuežer, wjefny khlamař a naſch ſnaty Schibakež vižar, dokoł běſche ſamoſity muž a běſche tež na ſchulach pobył, hdžež pak běchu jeho dla jeho njeſtaſtow wuſnali. Čidle tam ſažo dženža ſa blidom ſedžachu a ſebi wo kweče powjedachu. „To je tola ſlē, fakt nětko w kweče je. Čelegž tħe knjeſa hrač; by najradſcho 6 hodžin dželała a 18 hodžin ſpała a jědla, na pivje hýdała abo hrała a rejwala. A praji hoſpodař ſchtó, dha ma wulku hubu a rěka: wſchako móžu hicž, hdny prawy njeſzhy, a hoſpodař dyribi wſchě ſejne hrube rěče ſebi lubicž dacž, hewaf je bjes čelegž, ſkt bjes džonkow a pola bjes dželaczerjow. W měſtach nicžo lěpje njeje. Tam čejerwjeni ičhežuwaju na krala a wyjchnoſcz a bychu zlyh porjad poſtorfali abu, kaž praja, porjedžili, jenož na ſebi ſamych nicžo porjedžicž njechadža. A tak rucze hač wuežer w ſchuli někajkeho njeđuſchneho hólza powuči a pomorska, ſu ſtarſchi na měſeče pola ſudniſka, ſo bychu jeho woſkoržili. Hdny kara na tym pucžu dale pojedze, budže boryš w běcze težazy woſtacž dyrbjecž.“

„Tak je“, pſchihložowaſche khlamař, ſiž běſche tež wſchelakich ſkažemych wuežobnikow poměk, „a wſchó na to poſkuſuje, ſo Bóh, hdny ſo ludžo wot hwojich knježich wjazy powučicž njechadža, ſam powuči a jich ſe hwojim prutom poſchwika; potom ſnanou budža roſomui“. „Th rěžiſh kaž duchovny“, počza Schibak ſe hwojim ſchkečžazym hložom kaničž. „Dži tola radſcho na kletku, tam móžech hřeſhny ſwět khostacž a wo hwojim Bósy rěčecž. Ale naž ſ tajfimi pobožnymi rěžemii na pokoj woſtaj“. „Th rěžiſh“, wſa hajnk kłowo, ſo by hwojeho pſchecžela, khlamarja, ſaſtuſpoval, „kaž roſymlisch. A twój roſom wſchak daloko ſem njeje; hewaf bychu eže na ſchulach trjebacž mohli.“

„A myſliſch ſebi ty“, wupraſny hněwny Schibak, „ſo ſy ty ſchtó hódmu w hwojej ſelenej dracze. Žaba ma tež ſelenu draſtu a radſcho hiſhce na

žabowe hrjechtanie požlucham hač na twoje powjedanje. Tħesħi wulfeho muža hrač a pobožneho člowjeka a pſchi tym knježny na pucžach ſadžeržujesch, tiž wo tebje njerodža a jim kwětki nanuſujesch, ſo je to haňba. Ty ſy tón prawy.“ Tole běſche hajnk ſola pſche wjele. „Wj ſeże“, wón ryshorjeny počza, ſo zyla jſtwa ržesche, „joho kłowa klyſcheli. Wſcho tutón Schibak ſhibawje pſchewobročuju. Ale ja czi praju, ja wot tebje nicžo požecžene nimam, ſo moħl ſo minu cžinicz, ſchtó tħesħi, kaž ſ tymi, kotymž požecžujesch na wýzoku dan a jim potom żonopowu nicž wokolo ſchije ſežhniesch, ſo dyrbja ſebi wot tebje wſcho lubicž dacž. Do jaſtwa kluſhesch ſe hwojim nječezhnym žiwjenjom a nawdjenym kublom. A ſchtó Mlynež Hanžku naſtupa, dha ſebi njeſtysl, ſo ta nohu do twojego po kranjenym kuble ſmierdžažeho domu ſtaji. A nětko cžin, ſo ſe jſtwy pſchińdžesch, abo hewaf eže wuežiſnu, ſo móžech wonkach potom ſwoje naļemjene ſtawy hromadže vytacž.“ A pſchi tym hwoju rukawu wužormyž počza, ſo Schibak wiđezesche, fakt je na čažni. Wſchitzy druſy běchu na hajnkowej ſtronje. A duž ſa najmuđiſchi džerzesche, mydlo, wjefcz; pſchetož hač runjež běſche ſ hubu jara kħrobly dha běſche hewaf ſmiercz bojaſny člowjek, a duž durje ſapražnywſchi cžetny.

„Ta ſla laka“, lěkat počza, „nječ tola wjazy njeſchijnđe. Tóu člowjek je pijelza ſa zyli wjež, ludži pſchecžiwo ſebi ſchęzuwa a jim potom ſköržy ſeftaja, ſo by rjany pjenjes do ſaka tħfnyl, lichowniſtvo cžeri, ſo je to haňba, a hdžež je ſchtó na pſchedan, tam ſredniča cžini a ſwoje prozenty doſtawa. Starého mlynska je ſ leſču tak daloko pſchimiežl, ſo je tón jemu ſwoju džowku pſchilubil, a ſo ju nětko nuſuje, ſebi Schibaka jako najbohatscheho we wžy ſa mnja wſacž. Radſcho nječ tola ſchiborž do hřečeho hněda dže, hač ſo Mlynež Hanžka do teho paſorow ſo poda. To by ſkerje něchtu ſa tebje bylo“, lěkat ſkoneži, ſo by rěče ſažo na něchtu druhe pſchimiežl a roſhorjeneho hajnka ſmieroval. Hajnk ſo ſačeřwjeni, njeprajesche pak nicžo; tola ſebi myſlesche, ſo wſchak lěkat nicžo njeſudre poręčał njebeſche.

III.

Se ſlobami ſo pyrjo Schibak ſo w nožy bjes ſpanja na hwojim leħwje waleſche. Pſchego ſebi myſlesche, fakt by ſo na hajnku wježil. To wjedzere, hajnk njebeſche Mlynež Hanžy wſchó jene a ſo bojesche, ſo jeho pola njeje wukala, a nětko běſche jeho w koreźmje tak jara ſaħanbil. Wjedzicž ſo čħijsche, krej hwojeho njeſchecžela čħijsche wiđezecž. Žene po druhiim jemu pſchipadže, tola wſch ſažo ſačižiſny. „Nětko mam“, ſkoneži ſo wježelom poſtoči, „tak ta wěz pónidže, Bóryš ſo poſlaže, ſchtó wjazy placži, ja abo ſelena hajnka laka.“

Schtož by jeho tehdij widžał, by djabolej žamem do wocžow pohładał. Tajke helske žmijecze na jeho wobliczu ležęsche.

Nano sahe żo swobleka a poda żo s domu. Jego pucž wjedžesche jeho pschi rēčan horje. Hujenje sto stupasche, a tu a tam by żo wobżumył a s nohu do wody stupił. „Ničzo wo to”, by rjekł, „wschako budu bōrš sa to je żwojej nohu nadutu selenu krokanu, hajnka, do sażlużeneho njesboża storečicž móz. Hodžinu běsche schol, dha widžesche, kaf żo s lěha kur vlečeže. „Tak dha”, džesche trochu pomalscho stupajo, „żym dōschol. Tamle wuhler žwoje wuhlo pali, a tam tón khadla, kif nima wjazy žwédomnia hacž ja, bydli, kif ma mi pomhacž. Jego kufk čorneje khěžki kłuscha mi a hdž jemu nětko něčto pjenjes lubju, dha wém, so by wón k wjschemu thmany a hdž by žwoju čornu duschni čertej sapižacž dyrbjal.“ Takle pshed njejeho stypi. Runje stožk žylnych ſchęžepow do hromady kladžesche, so by jón do wuhla pſchewobrocžil. Hdž Schibaka wuhłada, so sažmja. Wón wſchak wjedžesche, so ma sa njeho ſažo někaſki nadawſ, kif kóždy druhu wuwjescž nječasche. Ponížny ſežeže ſebi čapku a rjekny: „S čim móžu, knies knieže, poſklužicž? Wam żym poddany a ſwólnity ja wjcho.“

„Snaju cže“, rjekny Schibak, jemu ruku poſkiežiwschi. „Duz mam nětko něčto jara wažne. A hdž to k spokojnosći wuwjedžesč, žym bohaty muž. Twój dołh masch ſpuschežený, tutón lěb, 80 kózow wucžinajazj je twój a móžes bjes staroſeže žiwy byč.“

„Hm“, žwoju ſcherołu hubu pod žmiecžom roſdajejo, wuhler ſnapſchecžiwi, to njebh hubjena warba była. Duz rēčęze jenož.“

„Alle žmój tu tež žamoj?“ woprascha żo Schibak, kaž paduch wotolo żo hładajo.

„Moja žona s džęſćom je uutſlach wo iſtwje“, ſměrowa jeho wuhler, „ta naju tu nježlyſchi, a kerki žanhych wischni nimaju. Žhydneže żo jenož tu na tutón pjenk a roſkladžeže mi wjcho a ja chzu poſkluhačž.“

Wobaj żo žydnyſchtaj a Schibak takle pocža: „Ty wěſch“, so mam wo wžy noweho hajnka.“

„Wém“, pſcheterze jeho wuhler, „ta krodawa žwój njeſratwy nōž do wſchego tkfa; ja hižo žym wot njeho wobſkoržem, so žym ſebi po jeneho jelenja pobyl a ſměju najſkerſho něčto lětkow sa reheliemi težecž. Zeli ſo možl temu nōž wotrcž, bych to ſa pol pjenjes činiſt. Macže žnanou tež něčto pſchecžiwo njemu?“

„Niz jenož něčto“, wobkružesche wježely, so tajke ſroſymienje ſa žwój wotpohlad namaka, Schibak, „ale žamo jara wjèle. Na žmijecž je mje ſranil ſe žwojimi wótrymi žlowami a nětko je na tym, ſo čze mi moju njeſteſtu wotwjeſcž.“

„Šzym žlyſchał“, poſrąžowaſche wuhler, „Mlynk je hižo wot žwojeje džowki thčtro wobdželanu a tež družy jemu we wuſhomaj leža, ſo dyrbí džowžy wolu dacž a wot waž jaſo nawoženie wothladač. Weſcze maju wſchitzy hajnka we hlowje.“

„Duz“, rēčęſche nětko Schibak dale čiſiche, ſo njebh daloko žlyſhacž było, „chzu nětko hładacž, ſo hajnka na někaſki wachniwe wotbudu. Chzu żo na njeho pola wjſchnoſcje wobčezowacž ſo by jeho wot naſ ſaſala a na druhe mięſto pſchecžadžila.“

„Schtož“, pſcheterzny wuhler, „wjſchnoſcž čiſicž njebuđe; pſchetož tón čiſlowyſek na wjſchnoſcž ničo pſchicž njeđa. Bole hacž žandarm wón na kóždeho fedžbuje, hacž tola ničo pſchecžiwo wjſchnoſczi njepraji a nječzini, a hdž pſched nim ſažkrujeſch, dha či pređowanje džerži kaž duchowny. Né hinachi pucž ma ſo tu wuſwolicž.“

„Kotry dha to?“ woprascha żo Schibak, kif drje jara derje wjedžesche, ſchto chze, kif paſt chžyſche, ſo by wuhler na Schibakowu myſź ſam padnył, ſo by ju čim wěſzicž jako ſam žwoju wuwjedł; „kotru dha to měniſch?“

„Tule“, a ſ tym ſo hroſnje wuſmja a ſ ruku pſches ſrk pſchecž, kaž by nōž w rukomaj měl a komu ſrk pſcherěſnycž chžył, „to bychu jeniceče krepiti ſa njeho byle; potom bychmoj mér měloj, ja a wj, knies Schibako.“

„Alle to by tola ſraſhma wěž była, a tola tež niz prawje“, rēčęſche Schibak po ſdacžu wuhlerzej napſchecžiwo.

„Ach ſchto!“ rjekny wuhler, „wón ſebi žwědomnia nječzini, hdž je mje wobſkoržil, ſo žym jelenja tſelil, ſo bych ſebi něčto ſažlužil, a móže kóždy džen žwoje mjažo ſa blidom tyłacž a žwoje wino pucž, ja paſt budu dyrbječ ſa toſtymi murjemi ſuhi hłeb do wody ſebi tunkacž. Dyrbjal ſebi ja žwédomnie čiſicž, ſo jenu do njebež doponham, wo kótrych husto rēči, kaž by duchowny ſam był?“

„Prawje macže“, wobkružowaſche jeho Schibak, wježely, ſo jeho myſź tajke pſchipoſnacž namaka, „ale kaf dha ſ tym ſapocžecž?“

„Mi je wjcho jene, kaf, ja jeho ſatielu abo do wody storeču, kaž ſebi žadacže, a wém, ſo wj žwoje ſlubjenje džeržicže a mje ſa kniesa tuteho lěha ſežnicže, potom mam prawo jelenje tſelecž. A thudoba je nimo!“

„Duz poſkluhaj“, ſkóneži Schibak. „Ty ſnajech hłuboki hat w lěhu; hdžecž je wón wuſki a hłuboki, je pſches njón ſawa poſzona a hajn ſkoždy wjecžor na dompučzu pſches tutu ſawu dže a hisceče něčto žwojim rybam čiſhni. Ty ju pſhed wjecžorom podrēſaſch, ſo ſo dyrbí pſchelamacž, hdž je hajn ſrjedža na njej a wón je we wodže. Pluwač njemóže a wón je — ſuk, a ty njetrjebaſch do jaſtwa,

a twoja sadokšena kheža je bjes dolha a tutón lež tvój. Chzešč to čimicž?"

"A kak rad, kujes Schibako, wj seže tola mudry muž a rogomny knjeg", lisichčešče ho wuhler, "a spuschečeječe ho na mnje; hžo jutjje wjecžor budže hajnk w symnej wodže pluskotacž, bôle haež žana ryba."

Na to stanyschtaj a ſebi ružy ſawdajo, božemje praſtechtaj; pſchi tým bě jíma, jako by ho něchtio w bližſich kerkach hibało, a ho wuſtróžiſtaj. Wuhler ſmérówa Schibaka, ſo ſznamo je wjewjerčka ſ jeneje haſkožti na druhu ſločžila, a duž Schibak ſpokojný ſo na dompuicž poda.

IV.

W nožy wuhler ſ měrom ſpaſche; jeho ſmědomnie wjehaf běſche hifchče čzorniče haež jeho wuhlo; jeho mloda žona pak mějeſche ſmjerč ſzemernu nož; běſche tola, hdyž běſche ho dohlađala, ſo Schibak ho bliži, ſa huſth kerk njedaloko ſwojeho muža a Schibaka ho ſtupila, ſo by na ſhoniila, ſhto ho mjes nimaj powjeda; pſchetož to bě jej wěste, ſo mějeſche ho ſažo nekaſti helski ſtuk wuwjeſež. A jej ho poradži, kžde ſklowežko hrošymicž. Wboha žonka běſche ſmjerč hubjena pſchi ſwojim mužu. Jejne ſwědomnie běſche čiſte a kóždy njeſtuk běſche jej hroſnoſež; ſwojeho muža pak pſchewtorič ſzeměſche. Mýžlika běſche ſebi to jako njewiesta, ale ras pſchi nim a na njeho ſwjaſana dyrbjeſche ſhonicž, ſo wón wjehaf ſklobjenja ſamaſche a ho w mězim wot njeneje na dobre wodžiež njedawasche, duž mějeſche helu pſchi nim; tola ſwojemu 3lētnemu džesčju k luboſeži wutra pſchego jažo pſchi ſwojim čzwiwarju. Swonkownje wjehaf nuži njeměſche. Wěstu luboſež k ſwojej mandželskej wuhler wobkhowa a ju derje ſastara — ale mužowe čzémne ſtukti ju jara bolachu. A nětko chzysche ho mordar ſežiniež a wona žona mordarja. „Né, to ho ſtač njeſmě. Haj ale kak to pſcheměnju?“ pſchi ſebi radu ſkladowasche, moje rěče ſu podarmo. Albo běžu na měſče k hajnkej? Alle mój muž mi ſ khežje njeda. Škonežniye pſchiūdže na myžl, kž chzysche wuwjeſež. „Na měſče ſa ſwojim mužom chzu po druhum pucžu hicž, tam ſawu do wody čzimyjež prjedy haež hajnk pſchiūdže. Tak leſež ſadžewam, a njeh potom mój muž ſo minu čzini ſhtož chze, a by mje runjež ſabil; dha ſzym tola něchtio dobre čzinila a wožebje na mojím mužu.“

Pſchi teſle myžli chzysche wostacž.

V.

Wjecžor naſtawasche. Schibak we ſwojej iſtwje ſhedžo ſebi ſ wjekelom ružy rybuje, „dženža budže ſa minje džen ſboža“, pſchi ſebi rěčeſche, „pſchetož na wuhlerja móžu ho spuschečečež.“ Wuhler pak ſo na ſwoj pucž k hatej poda. Wórh tam běſche. S wody wjecžorna mīha ſtupasche a hždež ſawu

pſches hat blisko pſched hacženjom a ſpuschežadlovem ležesche, běſchtaj nahlaſ a wjekojaj brjohaj a woda hluvoka. Tu hajnk wuleſč ſjemóže. Na měſče ſo na ſwoje dželo da, hdyž běſche wokolo ho hladawſhi ſo pſchewwedečil, ſo nichťo jeho njewidži. Piwa pſches drjewo khodžesche a rěs do wody padasche a kharpički pſchipluwachu, ſebi myžlo, ſo ſ hajnikowej ruky hleb do wody pada. „Czakajež, czakajež, waſch hlebnoschei budže bóřhy ſam tharp“, hanjeſche wuhler a njemějeſche žaneje hrošy pſched ſwojim ſtuktom.

Hdyž běſche dželo dokonjal, jemu piwa wupadny. Wón chzysche ſo ſa njej pſchěžiež a ju pvtacž, ſo njebi ſznamo jeho pſcheradniſa byla, tola ſebi myžli, ſo ju we wodže nichťo njenamaka, ſo ſmérówa a džesche domoj, ſo by w tym čazbu, hždež by ſo wočakane njesvoje ſtało, domach namakaný byl a nichťo winu na njeho njecžiňyl.

Bóřhy po tym hajnk po ſwojim ſwucženym pucžu pſchiūdže. Wjehely ſebi ſpěwasche; intje wjehaf chzysche prěni krčez k Mlynkem ſom hicž a ho tam wo pěknú domjazu džowku prafchecž; pſchetož, ſo ju doſtanje, to běſche jemu hakle tón ſamný džen ſnjes wuežer, bliſti Mlynež wui, pſcheradžil. Duž mějeſche najwjeſeſche myžle we hlowje a tajſi na ſawu ſtupi. Lědma pak běſche w hrjedža na ſawje — duž — o Božo budž wbohemu hajnkej hnadm — ſo ſawu pſchelama a ſ wótrym ſchitom padny hajnk do žolmow, kž ho nad nim ſamkynehu. W tym ſamym wokomiku pak tež mloda žonka, wuhlerjowa mandželska, pſchiběža a njesvoje pſchewidžiſiſi na měſče ſchtrýk wokolo jeneje polozý ſawu ſwinu a ju ſa bliſti ſichtom pſchivajaſa a nětko ho po ſawje do wody poda, ſo by ſe ſlabymi možami hajnka wodže wutorhla. A hlaſ runje hajnk, hžo bjes myžlow, ruku ſ wody tkhyn a wona ju pſchimy, a doſelž Wóh jejmu móž poſhylni, hajnka tak daloko ſeže, ſo bě hlowa wjeha wody. Nětko pak běchu jejne možy, hžo pſches ſtrózele nalemjene, na kónzu a bě ſtrach, ſo wona a hajnk we wodže ho ſhubitaj. Tola hajnk ſo pocža ſawu pſchimacž, a po dležiſhim prázowanju běſchtaj wobaj na ſuchim.

„Džak budž Wam“, ſ tutym ſlowami da wuhlerjowej mlody hajnk wſchón hnutý ſwoju ruku. „Wj ſeže wumozetſki jandžel, bjes Wáž budžich nětko morwý we wodže ležal. A ſajfe rěti hylow by moja macž wuplakala — tola nětko je wjeho dobre; Wam pak džak wobkhoram haež do ſmjerče. Alle kak dha ſeže runje w tutym wokominkenju ſem pſchischiſli, hždež běſche mi pomoz nuſna?“

„Wóh je mje pſchivječl“, wotmoſwi wona, „jemu ſo džakujjež.“ Mýžličke ſebi, ſo ſwoje potajinſto do rowa ponjeſe a ſo helski mužowý ſtuk nichťo na ſjawné njepſchinjeſe. Hajnk ſebi na žanu ſloſč, foſtrejež wopor budžiſche pſchi ſamym byl, njemyžličke.

VI.

Kaž by powjesež wo tutym njeſbožu kſchidla měla, tak ſo wona roſnjeſe naſajtra. Koždy wjedziſche ju — tola koždy tole ſa njeſbože džerzeſche, kž běſche ſo ſtało, a nichó ani na tu myſl njeſpſchińdze, ſo ſady teho něſhto druhe tſi.

Hajnk naſajtra ſi někotrymi dželaczerjemi ſi ſlawje džesche, ſo by ſo wuczahmyla a na jeje niětno nowa poſožila. Hdyž paſ netko poſozu ſlawy ſi wody czahachu, počza jedyn tych dželaczerjow ſa kónzom mažacz a duž ſawola: „Pſcheradžana je ſawa, mordar je Wam jamu rył, knies hajnko; ſchtó tež ſady teho tři? Kucze ſi žandarmej, ſo by ſo wěz pſcheradžala.“ Netko hajnkej kaž ſchupiſny ſi wuczow padasche, netko wjedziſche, w kaſkim ſtrasche běſche był, a fakt džakowym ma tamtej ſzwoje wumozęzy bycz. „Alle fakt dha netko ſloſtnika wumakacž?“ praschachu ſo dželaczerjo.

„Hijo jeho mam“, wumwola jedyn ſi nich a pſchi-njeſe piwu, kotrūž běſche na ſi brjoha wuroſczenym ſerku wižajo namakał. „To je wuhlerjowa piwa. Čorne pſchimadlo ju pſcheradži. Jego ruka je tu dželawa była. Duž rucze wſchitzu tam, ſo bychmy ruku na njeho poſožili a jeho jateho na ſzduňtwo wjedli. Jego mera je połna.“

Na měſče tam džechu. Hajnk džesche ſi nimi wſchón ſamyſleny. „Wuhler dyrbjal jeho mordar bycz a jeho mandželska jeho wumozęka?“ Kaf dha ſo to hromadu hodži? „Je dha to mózno?“ tak ſo prascheſche. Duž ſo ſi wuhlerjowemu domej bližachu, kotrž chžichu wobſturowacž, ſo ſloſtnik jim wuczefný njeby.

Runje chžichu do domu ſo dobycz; duž placzo a ruzh ſamajo jim wuhlerjowa žona napſchecživo ſtupi: „Wy džecze“, wona počza, „mojeho muža jumacž. To wjazy trjeba njeje. Boh je jeho pſched ſhwój ſud žadol. Hdyž wczera wjeczor ſo domoj wróćich, uamakach w tutej malej hrjebicžy mojeho muža na wobſlicžu ležo — morveho. Na deſzy, kž je pſches hrjebju poſožena, běſche ſo wobſzunyl a do hrjebje padnył, runje na wobſlicžo; pſchi tym běſche ſo najſkerſcho trochu ſraſywſhi wjedzenje ſhubil a tak je ſo we wodžicžy, kž je lědma pol ſohreča hluſoka, ſaſrēnył. Boh je ſam ſudžil a wjeczil, kaž je prajil: wjeczenje je moje, ja chzu ſaplacžicž.“

„Boža ruka je tu widžecž“, pſchiftaji hnuthy hajnk, „mje je wuwjedł ſi hluſinu, a tónle je ſo tepil w hnadnej hrjebicžy. Boh budž jeho duschi hnadny ſudnik. Myš paſ chzemy ſo wróćicž.“ Na to džechu ſaſo prjecž a wostajichu wuhlerjowu ſamu.

VII.

Sa něſhto njeđzel běſche w mlynu wulſki ſzweſ-đen. Hajnk a Mlynkež Hanžka mjejechtaj ſhwój kwaž. Wjele hoſci běſche ſo wokoło njeju ſhrowadžilo; pſchetož wobaj běſhtaj wulzy jara ſubowanaj. Tež

wuhlerjowa je ſzwojim dželaczerom běſche pödla; běſche tola wona hajnkowe ſzivjenje ſdžeržala, a wón jej džakowym wosta.

Schibatowy dom bě proſdny. Wuhlerjowa běſche, ſo by jeho ſchibawſtvu kónz ſežiniła, jeho pſcheradžila a duž běſche wón do wutroja ežefný.

Hajnkowy dom paſ bu dom trajazeho ſboža a na ſeženje ſtejeſche pod rjany woblků napižane to ſłowo, kotrehož wěrnoſež běſche ſo nad domom ſje-wiła: Męž ſzwoje wjehzele na tym knjeſu; wón budże tebi dacž, ſchtož ſzibi twoja wutroba požada.

D. Jaromér Hendrich Žmisch.

* 16. dezembra 1819.

+ 12. dezembra 1897.

„O kaſka hluſokſež teho bohatſtwa, woboje teje mudroſež a wědomnoſež Božeje! Kaf ſi njewuſkledženju ſu jeho pucze! Pſchetož ſchtó je teho knjeſa myſl pōſnał? abo ſchtó je Jego radžiczel był?“ Bohu, temu knjeſej bě ſo ſpodobało naſhemu herbztemu ludej rycerſkeho ſzvedka wobradžicž a dolho ſdžeržecž, kž w czeſkých a dobrých čaſzach ſi pobožnej myſlu, ſi čoplej wutrobu, ſi krutym ſłowom ſzwoje ſſerbowſtwu hajneſche a ſchkitowſche, naſcheho njeſapomnitého Žmisch! A Bohu, temu knjeſej je ſo ſpodobało, nam ſaſo wſacž, ſchtož bě wón nam dał, a pſches nahlu, ale ſbóžnu ſzmjercž ſi čaſha do wěznoſež ſawolacž naſcheho njeſapomnitého Žmisch! Myš ſzmy ſo ſhibowali pod Božu ruku, wolu a radu. Tola ežim hluſcho čujiemy, ſchtož mějachmy, hdyž jo ſaſo dacž dyrbimy, tak tež, hacž runje je hijo lěto ſo myſlo, boſoftna rana pſches Žmischowé minjenje nabita, wostawa we wutrobie ſſerbowſtwa hifchče roſbolena.

Teho dla naſeh herbzki lud wěſče rad ſzabi wobhladuje wobras naſcheho Žmisch, kž ſi tuteho ſopjena tak pſchecželnje na koždeho pohladuje, kaž bě to waſchnje naſcheho Žmisch w ſzivjenju; a mjes tym, ſo tak ſi hnutej myſlu a je ſyloſojtmaj woczomaj na wobras pohladujem, dha wopomnium ſi molom ſi džakom bě ſzivjenja naſcheho wot Boha tak bohacze žohnowaneho wótczinza.

W lěće 1819 a to 16. dezembra w nožy $\frac{1}{2}$ 11 wobradži Boh ſzvěrnymaj mluďomaj mandželskimaj w Bulejne druhe džeczo, čeríſtreho ſynta. Nan bě t. Jan Jaromér Žmisch, hrabuſti ſchóžar w Bulejne; macež bě t. Sofija Elleonora Charlotta rodž. Golečez. Hijo 19. dezembra t. I. bu to džeczo w Bartfim Bohim domje ſchecžene a „Jaromér Hendrich“ mjenowane. Řemotja běchu: ff. Kſchecžijan Samuel Rychtar, widžany mjeſchczan w Budyschinie; Ernst Benjamin Gólcž, ratař w Počaplizach; knježna Hana Geta Žmisch, na knježim dworje we Wulkim Radſchowje — Věchn tehdy hifchče czeſke čaſhy w naſchej Saksſej

wózhebje sa ratarjow, dokelž bě kraj psches nješkončne franzowske wójny zyle wuzbzane. Tola je Boža milošč tutymaj mandžesskimaj wchědny thlēb žohnowala, so mōžeschtaj hwoje džeczi derje kublač a tež młodemu Jaromerej Hendrichej dobre woteczeňjenje dacž. — Tu njech je huydom wotpokasny njeromny porok, so je tu jenož mozowanje herbskeje recze ho ſto, a Imisch rodženy Němz byl. Byrnejz tež byl, luby cžitarjo! cžim wjetſcha cžecž ſa njeho, so by ho jako tajſi wjazy wo Sſerbowſtwo ſtaral, hacž žadny rodženy Sſerb. Alle Imischowa macž je byla Sſerbownka, a naſcheho Imischa macžerna recž herbska recž, tak je naſch Imisch cže ſuboval a wjedzał w twojich ſyfach reczeč a pižacž!

Imisch je jako džeczo wjeknuschiſtu wophtovala w njej žwernie roſwueženje doſtał, hacž bě tak daloko, so bu, ſwojich wubjernych duchownych darow dla, wot ſtarſcheju na wjzoku ſchulu (gymnaſium) do Budyschin a daty. Tam ho jemu w dwojakim naſtrupanju ſcherofi, daloki Boži ſwēt wotkry. Najprjódzy w duchownym naſtrupanju psches předny nježlyſchanewedomnoſeže, ale potom tež w trjebanju wocžow. Wón bě mijenujzy hizo jako džeczo tajſej wocži měl, ſ fotrymajz ho bliſte węzy derje roſeſnaja, daloke pak jaſnje widzeč njeſku, a to nichto njebe pytnyl a wón ſam to njebe wjedzał. Schulſki leſat pak ho na to dohlaſda a wobſtara jemu nawoči (brylu). „Kak bě mi tehdy!” tak by wón husto ſpomnił, „kak bu mi! jako ho mi na jene dobo rjanoszej daloteho, ſcherofeho ſwēta wotewri!” — Haj, luby cžitarjo, tak budže nam w tamnym ſwēče, hdyz na jene dobo widžimy, „ſchtož žane woko njeje widžilo!!” — Tež hizo jako wucžomuz wjzokich ſchulow, tak derje w Budyschinje, kaž potom w Lipsku, hdzež na duchownſtwo ſtudowasche, a hdzež pschi wſchém wjeſzelym waſchnju pilnje dželaſche, mjeſeſche luboſez k herbskej narodnoſeſi ſa hezlo ſwojeho živjeſnia. Tak plahowasche na gymnaſiju ſ druhimi, runje tak nadobniſe ſmyžlenymi młodymi pscheczelemi „herbske gymnaſialne towarſtvo”, a tak bě, po ſwojim

žamžnym wuprajenju (pschir. Panžlow. str. 33), mjes studentami wſchudže pod mjenom „Sſerb“ derje ſnaty.

Tako „zylý Sſerb“, ſwérny, ſahorjeny, ſprawny, dželawny, njebojaſny ſaſtupjet bohabojaſneho a kraložwérneho ſmyžlenja herbskeho luda, tak wuſtupi potom młodý Imisch, po hwojim woteczeňjenju ſ univerſity, po khalobnje wobſtatum pruhovanju, jako wucžet pschi měſečzaufkej wucžetni w Budyschinje. ſſwoje ſchulſke ſaſtojſtvo je hacž na najlepje ſaſtaral. Haj, tak pytam bě wón jako wucžet, so měſečzaufkej džeczi rad herbszy pola njeho wuknjechu. W „Sſerbſkich Nowinach“ wot 2. meraža 1850 ho wo tymi tak piſche: „Němzy w naſchim měſcze a w jeho wokolnoſezi ſpóſinavaju dale bôle wuzitk teho, hdyz tež herbszy roſymja. Duž je ho ſto, jo ſu žebi wucžinili, so by ho na tudomnej měſečzaufkej ſchuli tež herbski wucžilo. Na tajſej herbskej wucžbje, fotruž knies Imisch dawa, hizo džel bjerje psches 60 hóležkow.” — Tako kandidata bohabuſzenoſeže dopielni ſwoje pschi-kuſchuoſeže psches pilne předowanje, wožebje w herbskej recži, kaž tež je mjes tymi 7 kandidatami byl, fotřiž njeb. duchowneho Jakuba pschi Michalskej zyrkvi wo ſaloženie herbskeho kandidato-veho towarſtwa proſcha-chu, (ſalož. 7. wieje 1847). Tež žluſteſehe wón k tej wulkej liežbje pobožnych ſebiſtich pscheczelow, fotřiž ho wutrobnje na

herbskich ſemſchenjach w Draždžanach, psches fararja Jakuba ſaložených, (ſaložene 2. adventa 1848) ſwie-ſelichu. Wo nich wón tež rad we ſwojej „Sernicžzy“ pižasche.

Pſchetož jako wožebje powołany grat Božej hnady ſa naſch herbski lud wopokaſa ho młodý kandi- data J. H. Imisch psches wudacze herbskeho pobožnego tydženika („Sernicžki“), kotremuž bě ſe ſpižaczelom, ſaložerjom a husto tež ſe ſaplačerjom. [S najmjenſha mjeſeſche po prením pollečeze k ſwojemu hoſtſkemu darmo cžinjenemu dželu híſčeze 20 tolet wudawkom ſe ſwojeje tehdy, o tak maleje! wucžetſkeje mſdy doplačicž!] Špižaczel tuthych rynčekow wobžedzi te 3 letniſki „Sernicžki“, kiž ſu ſ zyla wuſchle, do jeneho ſwiaſta ſwiaſane, a njemóže bjes-

D. Imisch †.

hnucja na te knihi hladacj, w kotrychj jedny s'am, m'łody herbski kandidata, wobstaranie nascheho luda s porjadnej zyrobu pobożnego spiša dokonja.

Połaska a sawodne słowo w 1. c'jiale „Sernicžki“ wot 2. meje 1849 ma ho tak: „Lubi Sserbjo! Kózdeho Sserba, kij ȝwoj lud a ȝwoju narodnośc' ȝejezci a lubuje, wężeje wutrobnje swjekeluje, so ho ȝwerni ȝyuojo lubego Sserbowstwa sa wukhowanje a wudokonjenje lubosneje narodneje herbskeje ręczę ȝdobiene staraju a herbskemu narodej te prawa dobywacj pytaju, kotrež jemu po Božim prawom ȝłuscheja abo po ȝłowiskim njeprawom ho dolhi, dolhi ȝaž sapowjedzicu. Tute narodne pròzowanje bjes ȝdhnowanja njerostawa. Dżen' woteduja c'jiboda tych ȝlabych wotebjera, kotsj ȝebi we wschém, schtož zuse je a rěka, něshto wożebniſcheho namakaju a s naduthym wobliczom ȝwoju herbsku maczér sapru. Dżen' woteduja byla horliwych Sserbow p'shibera, kotsj po ȝwojej wéri maczérnu ręcz ja najlubshci dar ȝwojego njebjeketho Wótza dżerža, kotrež je po ȝwojej mudrośczi a dobroćiwosczi kózdemu jeho maczérnu ręcz ȝpožejil a ȝebi khowalenje tež w herbskim jaſuku wustajil. Duž dha ȝebi herbsku ręcz, kotrež ho móže se wschemi družimi w rjanosczi a kłmanosczi khróble m'ericz, wyžoz ȝwazmy a s radosczi nałożim!“

Dale ȝu po zyłej naschej Lužizy herbske politiske towarzistwa ȝaložene, kotrež ho w bratskej lubosczi se siednoczenymi možami wo sbože a lępsche herbskemu luda ȝwerni staraju. Tak w narodnym a politiskim žiwienju s nami steji. Alle kaf je w ȝyrkwinym, w nabožnym?

Tež tudy ho sappožinaju towarzistwa ȝaložecz, kotrež wyšche duchownieho ȝbudženja a wobtwierdzejuja tež p'sches to w naschim ȝažu, hdzej ȝyrkej wjetšchu ȝamostatuoscž dostanje, wulku ȝwaznoč ſměja, so na lępsche a prawa teje ȝameje ȝwerni hladaju a wschitko wotwobročiež pytaju, schtož mohlo jej schkodziež.

Tóni jeniežki nabožny ȝažopis w herbskej ręczi, kotrež haž dotal m'ejachmy, je nětko p'shestaž wu-khodzež. — [To běchu, kaj ȝezem našim c'jitarjam p'schipomuč, „Mižioniske p'ovjeſc'e“, m'ejaczniš, wot wulkeho róžka 1844 haž do wulkeho róžka 1849.]

„Hijo dawno buch p'oscheny a napominany, herbstu ȝyrkwinu nowinu wudawacj. Dolho ȝym ȝebi to rospominal, p'schetož ja derje ſinaju, so wudarjow wulke wobęžnoscze wobęžeuja. Alle dokelž ho nadžiach, so móžu p'sches tajki ȝažopis, s tym darom, kotrež mi tón ſinies podawa, ȝwojim lubym Sserbam k wužitku byž, chzu w Božim mjenje do teho ſwolicež. So by pak kózdy wjedział, kajki tón mój ȝažopis „Sernicžka“ budže, dha mam wosjewicj:“

„Sernicžka“ nicžo njeſchinjež, schtož by p'sche-ćjivo wuſnacžu evangelsko-lutherſkeje ȝyrkwe było.

„Sernicžka“ ȝlubi nabogne nastawki; wukładowanje ȝwaznych wodželenjow Božego słowa; rospajenje ȝyrkwinich prawow; powjeſc'e s Božego kralestwa a thérliſche a ȝwazne wosjewjenja.

Duž dha ȝwecj, o fernicžka, do kraja herbskeho; Bóh tebje p'schewodž a chył p'sches tebje bohate żohnowanje ȝpožejicj! — J. H. Imisch.“

Lubi c'jitarjo, njeje to zyle, jako bychmy stareho Imischa ȝlyscheli? S profecjiskim duchom podawa wón w ȝwojej horzej lubosczi k ȝwojemu herbskemu ludej, mohł rjez, nacjisk teho, schtož ma ho p'schi fastaranju luda s duchownej zyrobu w pišmowstwie stacj! A kaf wé wón słowo wjescz!

„Sernicžka“ wukhadžowaſche (kózdu ȝrjedu, c'jiblo po 5 np.) haž do 30. dnja junija 1852) najpriedy w mějeze, potom we Wojerezach. Wona ȝmiedžesche p'schestacj do herbskich domow khodžiž, dokelž be nětk „Mižioniske Póžol“ ȝwoj pucz do nich naſtupil, —

P'schi ȝwojich wschelakich ȝwaznych dželach sa lubych Sserbow w ȝwojim wuczeriskim ſastojnſtwe w Budyschinje, w kotrymž bu tež se ȝobuſaložerjom „Maczížy Sserbskeje“, wobthowa tola našch Imischi p'schego wutrobnje ȝedženje po duchownym ſastojnſtwe, na kotrež be ȝwoje živjenje ȝaložil. A hraj, wono ho jemu doſta! Wón bu s nowym lětom 1851 po-wołany sa fararja do Wóžlinka. Jego duchownia ȝwjeczisna a jeho ſapokaſanje do ſastojnſtwa ho sta p'sches tehdominiſcheho ȝyrkwinego radžicžela D. Gilberta, nježelzu Invokavit lěta 1851. Schtož wot naš tu krasniu duchownu ręcz ſuajesche, kotrež je ſastupjeř ȝyrkwinje wylchnoscze tehdj p'schihadžazemu m'ejachmy Imischi p'schivolał, tón bu hloboko hnuty, jako wón loni p'schi vohrjebje naſcheho Imischa te p'schipadnie podobne słowa ȝlyschesche, s kotrymž p'schi wołtarju Hodžijskeho Božego domu ſastupjeř ȝyrkwinje wylchnoscze, knies ſuperintendent Khězor, staremu, w Simeonowych lětech ho wothalazemu m'ejachmy Imischi ſuajesowemu to požlednje w božemje p'ajesche. („Gilbertowe duchowne ſastojnſke ręczje“ str. 69 a 70.) „W Khryſtuſhu lubowana wožada! Schto ſeže wý hladacj wuſchli? Chyžschče wý ſežinu wohladacj, kotrež wetr tam a hem khabla? abo ȝłowjeka w m'ejahkej draſcze? abo p'roſetu? Tak ho woprascha uěhdy tón ſinies ȝwoj lud, kotrež be s c'jirjodami wuſchol do puſčiny k Janej. Tak daj ho mje tebje p'raschež, wožada ſiniesowa! Schto by ty wuſchla s twojich wžow a khězow, wuſchla muž a žona a džeczo a ſchedžiž se w'ſchitkimi, kij w twojich wrotach bu a kij ſastupila p'sches durje tuteho doma? Schto chyžschče ty wohladacj? — Chyžschče ty teho muža widžicj, kotrež wot Boža p'okłany, dženža w m'ejachmy p'sche s tebi p'schividže? Hraj, kaf něhy Jan, tón ſchězeniš, k kotremuž tón lud won džesche, nochze wón ȝebje ȝameho, ale wjese wjetſchego tebi p'schipowjedzicj!“ —

Tam we Wóžlinku je tež Žmisch namakał to polne sbože žwojeje dusche, to polne ponurjenje do potajnstwa teje hnadlej, wumozjerſkeje luboſeže Jeſom Khrysta; a wſchak niz bjes snutskownego bědženja. Tam je wón tež žwérku dale džékal na nowym wožadžinym polu, kaž na polu ſerbſkeho pižmowſtwia; tam je ſo jemu radžilo, pſches džiwnie Bože woždenje lubej Wóžliczanskej wožadže jeje Boži dom nutſkach wutwaric̄ a porjenskic̄ bjes woporow ſa wožadn. We Wóžlinku ſaloži ſo tež Žmischowe domjaze sbože, jako wón namaka žwoju žwérku luboſeživu mandželsku.

Tež ſo wěſče ras tež w tutych ſopjenach pomnik žwérneje džakownoſeže ſtaji. Duž wo njej tuž jenož tak wjele: Emilia rodž. Pſulez ſ měſchczanſkeho ſubla w Piſkičezach bě ſ Žmischom živa w najbžodničim mandželſtwje wot lěta 1851—1895 a porodži jemu dweju ſynow. Wona bě wurjadna farſka knjeni, ſ horjazej luboſežu k Sſerbam, ale tež ſ wýſokimi darami wuhotowana, tutu luboſež wopokaſowac̄: wona rěčesche a pižasche najczíſcjiſchi ſerbſku rěž; wona pěnjeſche; na piſiklad: „Sprózny ſym“, „Wýſkaj ſyla“ atd.; wona rjenje ſpěvaſche na ſerbſtich konzertach; wona ſahorjefche wſchech, ſ kotrymž ſo na dležſche ſetkaſche na pucžu žiwenja, ſa naſche Sſerbowſtwu, a bu ſe žortom rad mjenovana: Sſerbow kralowa. Piſchi tym paſ je ſtajne byla žwérna pomozniča žwojeho mandželſteho; pomozna modlečka doma a žwojimaj ſynomaj a někotrej žvrotz̄, do domu piſhiwſatej, najluboſeživicha mac̄. Woſkebje bě tute jeje zyłe waſchnje ſ najhlubſkim ſacžiſtežom a ſ najrjenſhim darom ſa mlodženzow w ſerbſkim ſeminaru, w Hodžiſkej farje poždiſiho wot naſcheho Žmicha wjedženym, woni ju ſ džakom mjenuju žwoju „ſerbſku mac̄“.

Se žwojej lubej mandželſtu piſchebydlí ſo Žmisch 1859 jako farar do Hodžija. Tam je wón tež, kaž něhdj we Wóžlinku, piſhetwaril tón krajinu Boži dom, to ſtare biſkopske měſtno, piſchede wſchém paſ je žwoju wožadu twaril, ſo by byla „duchowna kheža, žwiate měſchniſtwu, k woprowanju duchownych woporow, kotrež ſo bychu Bohu ſpodobala pſches Jeſom Khrysta“. A to je wón pſches Božu pomož dokonjal w žwojich ſakladných pređowanjach, w modlečkach hodžinach we wójnskim čažu; w žwojich njesprózniwych pucžach, w žwojich wožytach khorých a njedželnizow; w žwojim njebojaſnym wuſtupeñju ſa prawa žyrlwineje wožady piſcheživo kóždemu, a w žwojich knihach a ſpižach. Tež to je na prením měſtnje žwojej wožadže k lěpſhemu piſkičku, hdyž je naſch Žmisch po dowérnej poručnoſezi najwýſkſcheje žyrlwineje wýſchnoſeže ſerbſki wudaw krajneje „Algendy“ a „Perikopiskich knihow“ wobſtaral. Ale to najžylniſche podpjeranje duchowneho žiwenja wſchech ſerbſkich wožadow pſches pobožne pižma je ſo tola ſtało ſe

ſaloženjom „ſerbſkeho lutherſkeho knihowneho towarzſtwia“ (16. měrza 1862), kotrehož ſaložet, piſchedžyda, wodžer, kotrehož duscha je wón woſtał haž do žwojeje ſimereče. Ma kotre ſolu paſ padachu krepki woſcherwjaſeje rožy pobožneho žlowa w ſerbſkim pižmowſtwje najbohatscho, haž na tebje, ſuba Hodžiſka wožada?

Hdyž Žmisch, kotrež tež žwoju němſku wožadu žwérku lubowaſche a runje tak derje ſaſtarafche kaž ſerbſku, — hdyž bu wón ſ wjele ſtukami žwojeho žiwenja dale a bôle plódny a ſe žohnowanjom ſa žylu krajnu žvřeſej, dha je nad wuſpěchom jeho džélov piſhezo ſobu wěſte prawo doſtała jeho ſuba Hodžiſka wožada. Hdyž bě wón 26. junija 1867 „provinjalne towarzſtwu ſa ſnutschowne mižionſtwu“ na Hodžiſkej farje ſaložil, a jako bě potom ſe ſobu ſaložerjom a we wuſtawje krajneho towarzſtwu ſa ſnutschowne mižionſtwu, dha bě mjes preními plódami teho: ſpomožerſki dom w Hodžiju! Hdyž jeho pržowanje wo pôhanske mižionſtwu, abo ja naſchu ſerbſku bibliju piſchipoſnac̄e doſta pſches Žmischowe powołanie do krajnych wuſtawow tutych ſtukow ſchelcžianskeje luboſeže, dha wón žwoje ſnajomſtwu ſ tutymi wěžami a wšl žwojeje ſylnjeje dusche na žyrlwine wýſchnoſeže tež naſožeſche piſchede wſchém k lěpſhemu žwojeje lubeje Hodžiſkeje wožady. Wě ſo, jo to tež zyleniu Sſerbowſtwu k lěpſhemu džeſche! Spomámy jenož na to, kajke dobre mjenio je naſhemu Sſerbowſtwu činił pola naſcheho horžolubowanego krala a na krajnej ſynodze.

Teho dlo tež wſchitke nadpady na Sſerbowſtwu piſtachu piſchede wſchém tuteho rycerſkeho ſaſtupeňera Sſerbowſtwu trjechic̄, kaž tamny najhubjeniſchi a najbjesbóžniſchi w lěcze 1882, po kotrehož ſacžiſtežom Žmisch tola pſches rudženie ſkhorí, ale pſches Božu milu pomož býrny ſažo wotkhorí.

Ale piſchehluſko bě ſo tehdj hižo luboſež k Žmischej do wutroby Sſerbow, ſtarych a mlodých, ſawrěla, haž ſo by možlo niſke njeſchecželſtwu ju nihdže wukorjenic̄. Kaf ſo tehdj ſ dželbračzom ſe ſtawami Hodžiſkeje wožady k ſchlitowazemu wobſtupeñju droheho lubeho bratra ſaſtojný ſratſja ſhromadžiſhu! (Panžlowj. ſtr. 133.) Starschi mjes nimi běchu hižo dawno Žmischowu njeſebičžiwi luboſež w ſaſtupeñanju a wſchelkej pomožy ſhonili; mlodſchi paſ běchu ſ džela hižo we wulžy žohnowanym „ſerbſkim pređarskim ſeminaru“ w Hodžiju byli, kotrež bě wot lěta 1877 ſem mlodých ſtudentow bohawuženouſeže na ſchyri njeđeſe w kóždym lěcze w Hodžiſkej farje ſhromadžiſlo. A wſchitkach jenak wopažasche ſwiaſt luboſeže we „hlownej konferenzy ſerbſkeho duchownſtwia“, kotrejež žohnowana hlowa tehdj Žmisch hižo dolhe lěta bě. S molom bě wón wot lěta 1867 ſem ſe ſpojednym wótzem Dražžanskich Sſerbow, hdyž bě po woženju ſerbſkich Božich ſlužbow tam pſches ſa-

kuba, Wjažku a Mejnu jemu tute wobżenje ſo pſche-podalо. S woſebeje dobrej radu je wón paſ tež domach wjele woſadam ſlužił; njech ſo tu jenož naſpomni Lupoj a Khwacizy!

Kajke dželo!! S raniſkim ſtawajom a ſ nôz-nym ſydanjom k dželu njebudžiſche dokonječ ſylo, hacž runje ſ woboſim naſch ſwérny dželaczer džerzeſche, ale dokež k temu jeho wjele modlenja na koleno-maj pſchiſtje, dha je ſo wſcho dželo radžilo ſ Božeſ pomozu, w mjenje Jeſom Khrýſta. Dha 12. deſembra 1897, w raniſkej hodžinje, jako ſo měſchnik hotowasche, do Božeſ domu hicž, bu jemu pſchiwoſane: „Dži do hornjeje ſwiatniſi!“ Hacž do poſledneho dnia bě tutón ſwérny dželaczer dželal, netko rěkaſche: „Naſche dželo je ſo ſtalo, netko ſo ſhabat ſapocziſe, jehnjo je wſcho dokonjal, wſcho je ſa naž činjene!“ Na čažných wuſnamjenjenjach njeje temu njebočiſkemu pobrachowaſo: wón je doſtał čeſkny titul lie. theol, haj w lécze 1896 to wulži jara ředke a wažne pomjenowaniſe ſa D. theol., jeho kral bě jemu ſpožciſil wyrkotí rjad, mjeniſzy ryczerja I. rjadownje kral. ſakſkeho ſakſlužbneho rjada; wón bě čeſkny pſchedžyda Macižy Šſerbiſkeje a wu-hjeſka Towaſtwa pomozy ſa ſtudowazh h Ššerbom a bu hewaſ dale hiſheče na wſchelake waſchnje wuſnamjenjeny, ale to najrjeſche a jeniečke ſa čaž a wečnoſež bě, ſo bě ſo tón ſenjeſ ſ ſwojemu wo-tročej ſpoſnał. Tón wotroček paſ tež bě ſo džeržal k ſwojemu ſenjeſi ſe wſchej poniznoſežu a ſe wſchej ſwero-noſežu hacž do ſmicerze. „Fa a mój dom chzemý temu ſenjeſi ſlužicž“, to dyrbjeſche po jeho žadanju na ſjawne pſchinjeſč jeho paſchonje, jeho ſaſtojneſe, ale tež jeho domjaſe živjenje. Kajke ſnuteſkomne mérne, wjehele ſačguče mějeſche kóždy, kotrehož wón witaſche do ſwojego doma! a taſ wjele je jich witał! a ſ jenajke lubočiſu wſchech! A kajki duh kniejeſche w tutym Hodžiſkim farſkim domje? Tón, kij tute ſłowa piňa, je w ſwojich młodych lětach pſches lěto tam pſchebywał, a je naſhonil, ſchto je dobry duh w farſkim, w farſkim ſkerbſkim domje: te poriadne pacžerje, niž jenož k bliđu a mot bliđa, ale tež rano a wječor w pſchitomnoſeži, kaž czeledež, tak hoſežow, najwoſebniſich, kaž najjednorisich; kajke wjehele ſpewanie duchownych kherluſchow w delenzy, tak nje-dželu popoldnu abo na ſymſkich wječorach, w pſchi-tomnoſeži farſkeje ſwobojy a fararja, tak daloko hacž khwile mějeſche. Kajke wutrobie pſchijecze kóždeho hoſeža a wophtarja a, Inby čítarjo, kajki pſcheczelniwy roſhud wo nim po woteadzenju! ſjawna, sprawna lubočeſ! To bě kaž w pſchitwarkach ſkueſowych!

Nětko dréma naſch ſmíſh je ſwojej Milku w pſchitwarku ſbóžneho woſhdlenja w čižim rovje, po ſwojim čiele, ta duſcha paſ, Jeſu, ty naſcha nadžiſa, ty nam to ſlubisich, je domach pola teho ſenjeſa:

„Haj doma je, hdžež w džatknych ſyliſieſlach
We wěrje naſche ſrudne wóćko hlada,
Haj doma je, hdžež w ſbóžnych wjeſzelach
Tom ſwérny krónu ſkiezi Boža hnada!“

Jakub.

Dobyeſe Jeruſalema pſches ſchijerjow

15. juliſa 1099.

Hicž wjele lětſtotetkow běſche waſchnje pola ſchijerjjanow, k ſbóžnoſeži ſwojeje duſche a k wotpoſučenju hréſchneho živjenja do Jeruſalema pučowacž a tam pſched Khrýſtuſowym rowom, nad kotrymž běſche khežor Konſtantin rjam wjeſl a zyrkej natwaricž dał, ſo nutruje pomoſlicž. Čim bóle ſo wučzba roſſcherjeſche, ſo je čeſlne poſučenje naj-wěſejiſhi pucž do ſbóžnoſeže, čim wjozy ſchijerjjanow po wobčežnym pucžu do Jeruſalema pučowasche, a to woſebeje wokoło lěta 1000, dokež ſo tehdyn wſchudžom kónz ſwěta wočakowaſche a bu Khrýſtuſowym pſchichod ſa bliſki džeržam. Tole pučowanje netko dale roſejeſche, hacž runjež wubojanym ſudnym džen ujepſchiſidze, a w l. 1065 čeſhnejeſche i wječor-nych krajinow na dobo 7000 ludzi do Paſaſtini, a jenož tſečzina ſo ſažo wrdeži.

Tak doſho hacž běſche Jeruſalem we wobžeđeſeſtve pſchelupſich Arabow, mějachu ſchijerjjanſhy putniſy bje wſchech wobčežnoſežow ſa ſnadny dawt pſchitup do Paſaſtini a Jeruſalema. Hdži běſche paſ ſyriſka a Paſaſtina do rukow Turkow padnula, buchn wboſh putniſy na wſcho móžne waſchnje thſcheni. Skořby putniſow, kij ſo ſažo domoj wrdežichu, na tutych čwiſiwarjow buchu ſ ſkóždym lětom wjetſche, a hicž bamž Křežor VII. ſo ſ tej myſlu ſanochowaſche, ſwiaty kraj muhamedanskim Turkam wutořmyč; tola dokež běſche ſ němiſkim khežorom do wójny ſapleženy, dyrbjeſche wot teho woſhladač. Duž wrdeži ſo w lécze 1094 ſe ſlubjeneho kraja Pětr ſ Amiens, bohabojaſni mnich, a tón wſchudžom wokoło čjahaſche a ſe žiwyimi barbam wopioſowasche, ſchto mějachu bohabojaſni putniſy wot Turkow w Jeruſalemje wuſtač. Na to w lécze 1095 bamž Hurban II. do wuleje runinu wokoło franzowſkeho města Clermont wulku ludowu ſhromadžiſnu powoła. Wjele woſebných ſwětých a duchownych kujeſich, ryžerjow a druhich ſo tam ſeňdež, a bamž wſchech na wójnu pſchecživo Turkam woſasche, ſo by ſo Jeruſalem dobył, a ſwóju hružau rěž ſ tutymi ſłowami woſamkný: „Kóždy dyrbí ſo ſam ſapreč a ſwój ſchijz na ſo wſacž, ſo by Khrýſtuſa dobył.“ Kaž blyſk dyrichu tute ſłowa nutrenym poſhlucharjam do wutroby, a týbažy wotmoſtviču a woſach: „Bož jo chze!“ a ſo poſlaknycu a ſebi žadachu, do licžby ſwiaty wojowarjow pſchijecži bycž. Čeřenjem ſchijz ſebi na prawe ramjo pſchijecžichu, ſ czehož ſo

wschitzh bědžerjo wo ſlubjem ſraj kſchijerjo mjenowachu. Bóryš ho ſe wſchech ſutow kſchecjianskich krajinow brónjeni ludžo hotowachu, na ſhwatu wómu wuczahnyč, ſpominajao na Khrystuſzowe ſłowo: „Schtož ſwoj tſchij na ho njevoſmje a ſa muu njeuđe, tón ujeje inje hódný.“ Dospołny wotpuſk hréchow a węczne myto w njebeſzach bu wſchitkim nimo wſchelatich ſenſtich kublow pſchilubjene.

Wulke hibanje džesche pſche wſchě wječzorne ſraje. Nichtó njechaſche ho wuſtamkyč. Ratař wopuſtečzi ſwoj pluh, paſtvr ſwoje ſtadlo, mnich wuczeſny ſi klóſchtra, haj, hamo džeczi a žony a ſchědžiwyž chzhyču ſhobu čzahnyč. A hóžez wéra njedžahach, tam pomhachu druhé pſchiczym: Rycerž mjeſeche wuhlad na wuſnamjenjenje we wójnje a wulf dobyčza, cželadny na wuſhwobodženie, ſadloženy na wumženje ſ paſorow lichownika a hréchniſ na ſpushečezenje čzaňeho a węczneho thostanja. „Do Jeruſalema, do Jeruſalema!“ to běſche wſchitlich ſłowo. Wſchelatim trajeſche brónjenje ryceržow pſchedolho, a duž ho ſenžechu a ho pod Petrom ſi Almiens a Waltarjom ſ pſhimjenom „bjes ſubla“ na pucž podachu. Hdyž pak do Sſerbiſkeje a Bolharſkeje pſchindžechu a tam rubicz počzachu, ſebrachu ho tamni wobydlerjo a ſeſabiwachu wſchitlich, a žadny wot nich Jeruſalem njewohlada.

Duž běchu w lěcže 1097 ryceržo ſe ſhvojim brónjenjom hotowi a pod namjedowanjom ſmužiteho a doſtojneho rycerža Gottfrieda ſ Bouillon pſches Grichiski do Małeje Afiſſeje čzehnjechu. Njedaloko města Nizaa ho wójſko liežeſche, a bu tam 100,000 ryceržow, 300,000 brónjenych pěſchikow naſiczenych, a nimo nich hiſcheče wjele wotrocžkow, žonow, džeczi, mnichow, putnikow, tiž wſchitzh ſhobu čzehnjechu. Wobtivjerđene město Nizaa bu dobyte a turkowſkeho ſultanow wójſko pſchewinjene. To běſche prěnje dobyče kſchijerjow. Bóryš ho ſaſo ſe ſultanom pola Doryläum měrjachu a ſaſo dobychu. W lěcže 1098 pſched ſnate, wulke a kraſne město Antiochija pſchindžechu. Tam běſche něhdý Pawoł wuczit, tam ſo wěrjazh prěni kroč ſchecjienjo mjenowachu, tam běchu poſdžiſho kežejaze kſchecjianske ſchule a zyrkvje byle. Někto pak tam Turka ſtujeſche. Město běſche ſi zyrobu derje ſaſtarane a jeho murje njepowalne a Turkijo wojoowachu ſe wſhemni možami. Byle 9 měžozow dyrbjachu kſchijerjo město woblehnjene džeržecž, a potom hiſcheče běſche turkowſki pſcheradník, tiž jim měchějanſſe durje w nožy wotewri. S čjřidami ryceržo ho ſi wrotami do města walachu a ſo žaložnje na Turfach wječzichu. Wſcho bu ſkónzowane, ani žony, ani džeczi njewoſtachu pſchi ſiwijenju. Tola ſa tji dny běchu kſchijerjo w nowej nuſy. Sultan Kerbuga pſchiczeze ſi njeliczenymi ſylami a wobſamkym město ſi kſchijerjemi. Mjes kſchijerjemi wudýri hłod a wulki strach bě, ſo tu wſchitzh kónz

wojmu. S tuteje nuſy wumoh kſchijerjow w Antiochijſkej zyrkvi namakana hlebij, kotrež ſa tu hlebiju džeržachu, ſi kotrež běchu wojažy něhdý Khrystuſha do boka kłoli.

Namakanje tuteje hlebije ſahori wuſlōdnenyjch a na poł nahich kſchijerjow tak mózniſe, ſo na Turkow wupad ſežinichu a jich pobichu a jich lehwo dobychu. Tak buchn wumóženi a mějachu někto pucž do Jeruſalema wotewreny. Namakanu hlebiju pak bóryš po tym ſa tu prawu hlebiju njedžeržachu. Dofelž mjenujz hſchelazy na njej jako na prawej hlebiji dwělowachu, mjeſeche tón měſchinik, tiž běſche ju w zyrkvi namakał, wopravdžitoſz ſhvateje hlebije pſches tak mjenowanym „Boži húd“ dopokafacž. Wohén bu ſi dweju boſow ſadželam, a hrjedža mjeſeche měſchinik ſi hlebiju hicž. Njebudžiſche jemu tutón ſtrachny thód niežo njeſeſkodží, budžiſche ho hlebijia ſa prawu hlebiju, tiž bu wot wojaſow na Golgatha potriebana, džeržala. Ale měſchinik něchtó dnjow poſdžiſho, ſtrachnje wopaleñ, wumrie. A duž ho wéra do hlebije jako do wopravdžiteje ſhvateje hlebije poſhubi.

Na to kſchijerjo mjes Libanonom a morjom runy pucž na Jeruſalem čzehnichu.

Hdyž ſhwatki ſéta 1099 pſchi Emauſu, hdyž běſchtaj jumu taj dwaj wuczomnikaj stanjeneho ſbóžnika ſpóſnaļo, na horu pſchindžechu a někto pſched ſhobu wupſchestrjeny Jeruſalem wibžachu, duž ſe ſhvataj nutruňoſzu na ſwoje kolena ſpadachu, ſylsy raſoſeze plakachu a Boha ſi pſalmami ſhwalachu. Ale dobyče wobtivjerđeneho města, tiž bu wot ſmužiteho a wuſchilneho wójſka ſchlitowane, běſche jara čežki nawdawk ſa kſchijerjow, kotsiž běchu dla dotalnych čeřipjenjow wuſprózneni, a kotsiž tež do čiſta žaňnych pſchibódných naprawow ſa woblehnjenje njemějachu. Wysche teho pobrachowasche na wodže a na kſlebjie a ſmalaze kłonzo čzineſche kſchijerjow ſpróznych a khorých. Duž ho na kłodžach ſi města Genua jědž a dolhe dijevo pſchivjese; tež ho njeſaloko wot Jeruſalema we hſubolej jamje rjane tolſte hrjady namakachu, tiž běchu ho něhdý wot Egyptowſteho wójſka pſchi woblehnjenju Jeruſalema trjebače, a ſkónečnje ho tež ſi dalokich lěžow tam pſchecžane drjewo pſchivjese, ſo ho někto grat ſa nadběhovanje a dobyče Jeruſalema ſhotowa. Někto wſho lěpje hicž počza. Na 30. dnju woblehnjenja města dachu ho kſchijerjo na ſchtemovaniſe pod wołanjom: „Bóh jo chze!“ Dwaj zyłej dnjei trajeſche tutón nadpad a Jeruſalem bu dobyte a kſchijerjow wójſko ho do Jeruſalema walesche. Zaſokný běſche dónit pſchewiſených, Wſcho bu ſi mječom ſaklote. Po ſchodziſe turkowſkych moſcheinow (zyrkwiow) čzeczesche krej ſaražených Turkow; Židow ſpalichu w jich synagogach. Nichtó njebu pſchepuſtečezeny. Čzela ſaražených ležachu na haſbach a hroſna wón pſelnjeſche powětr.

Hdyž běchu tak žo nakónzowali, vróčji žo kſchecžíjanſta ponížnoſez a pobožnoſez do wutrobow kſchizerejow; a czi ſámi, kž běchu runje kaž krwélacze ſwěrjata kónzowali, czechnjechu ſ nahej hlowu psalmu ſpěwajo k ſhwatemu rowej, ſo bychu tam Bohu khwalbne kherluſche ſanjeſzli, ſo běſche jim dobyčz dał, a ſo bychu poſkutu ſlubili. Hdyž bě město wučiſczené a ſažo porjad na Jeruſalemſtich haſzach poſtajeny, ſo wodžerjo kſchizerjow na raduſkladovanie ſeňdzechu, ſhoto by ſo nětko ſ dobythm městom ſtačz mělo. Skónčenje dowuradžihu, ſo ma Gottfried ſ Bouillon, kž běſche w zyłej wójni ſo mudry a ſmužith wo-voſkaſ, ſ kralom w Jeruſalemie bycz. Tón pak tam kraloviſku krónu noſhcz njechaſche, hōžez běſche Khriftuſ czernijomu krónu nježl, a mjenowaſche ſo „iſchitovař ſhwatého rowa“. ſo běſche tuto jeho wuſwo-lenje dobra mólsba byla, ſo bórly poſkaſa, hdyž móno pola Aſkalona wjèle wjetſche wójſko egyptowſkeho ſultana pobi a w jeho lehwje jara wjèle wſchelakeho ſubla wudoby. W lécze 1100 Gottfried nahle wumre a bu w zyrfvi ſhwatého rowa poſkowaný, jara woſlakovany wot zyłeho kſchizerſkeho wójſka. Zeho bratr Balduin ſtuſi na jeho měto a pſchija přeni mjeno „Jeruſalemſkeho krala“. Młode kraleſtwu mě-jeſche czeſke ſtejſkežo, dokež wſchě naraniſche ludy wjcho czinjachu, ſo bychu Jeruſalem kſchecžianam ſažo wutorhnyli. Dokež pak ſ wjecžornych krajinow pſchezo nowi kſchizerjo pſchicžowachu, ſo kraleſtwu pod rjekomſtmi wodžerjemi džeržesche, hacž tola w lécze 1187 ſultan Saladin Jeruſalem doby a kſchecžian-ſkemu kraleſtwu kónz ſežini. Wot teho čaſha je Jeruſalem hacž do dženžiſcheho dnja w rufomaj moha-medanſtich Turkow ſawofſal. Sſnano kſchecžieno, ſhotož ſ mječom dokonjeli njeſku, ſ dobyrm dokonjeja, a rjany ſpočatſ k dobyčeju Jeruſalema na puežu měra je hžo ſežiniš khežor Wilhelm II. Boh pom-haj dale!

Auſtriſki khežor Joseph II. a nježwérny hamſki hejtman.

Spramdu ſu Josepha II., syna ſlávneje Marie Thereſie „ludži pſchecžela na trónje“ mjenowaný. Wſchě jeho myſle džechu na to, kwoj lud ſbožomu cjinicž. W lécze 1785 běſche w Čechach jara wulka drohoty, tak ſo bě wjèle ludži. Kotiž dyrbjachu hłodu tradačz. Khežor da na měſče wjèle žita da domach-pytaných krajinow ſwoſycz, ſo by ſo tam bjes ludži pak darmo, abo ſa tuni pjenjes roſdželiſlo. ſo pak by ſo pſchezwědžil, hacž tuto roſdželenje bjes thudych ſo tež po jeho pſchitajni stanje, ſo ſam do Čech poda. Najradſho infognito, to je we wſchēdnej draſce, ſo w nim khežora njejpónachu, puežowasche, ſo by wjcho tajke widžiſ, tajkež běſche a niz tajke, tajkež běchu ludžo jo runje jemu na wocži pſchihotowali. Klas tež njeſnaty do mjeniſcheho města pſchindže, hdyž

wjazhy wosow žita pſched domow hamſkeho hejtmana ſtejachu a pohončojo tutych wosow roſhorjeni bjes ſobu ręczachu. Na ſwoje praschenje ſhoni khežor, ſo hžom doſho na hamſkeho hejtmana czaſaku, hacž runjež maja hiſcheze 8 hožinow doſhi puež domoj. Podla ſtejazh hamſki piſar to wobkruciži a temu hiſcheze pſchitajji, ſo tež měſčežanſhy wobydlerjo hžom hožinu doſho na wudželenje žita czaſaku. ſswój wſchēdny plachcz wobleſzeny da ſo khežor do domu nutſ wot hamſkeho piſarja pſched hamſkeho hejtmana dowjeſcz, kž runje ſ wiele pſcheproſchenymi hoſčemi ſa blidom ſedzefche a ſebi wino ſłodzicž dawaſche. „Schtó wy ſcze, ſo ſebi tu do domu ſwěricz?“ wřekny hejtman na ſuſbuſka, w kotrymž nichto khežora nje-ptyaſche: „Oſſizier w khežorowej ſlužbje“, bě krotke wotmowljenje. „S cžim móžu ſlužicž?“ rjekny hejtman. „S tym, ſo ſa wobhimi ludžimi delfach pohla-dacze, ſo móžeja domoj wotjež, a ſo ſo wo wudže-lenje žita poſtaracze“, ſnapſchecžiwi khežor. „Ach, burjo móžeja hiſcheze dleje czaſakacž, ja ſo tola wot tajſich ludži w kwojich wjeſzelach njebuſu myſliež dacž“. „Alle czi ludžo ſu hžo doſho doſcz czaſakali a maja hiſcheze doſloki puež pſched ſobu.“ „Schtó to Waſ ſtara, Waſche prědowanje móžeze ſebi ſaluto-wacž. Za wém, ſchtó mam cžiniež.“ Dleje khežor nježwérnoſez a hruboſez hejtmana ſnjeſcz njemóžesche. „Tak dha“, rjekny, „džu Wam ſjewicž, ſo wjazhy hejtman njeſjeſe, ale ſo je to Waſch piſar. Za kym khežor a wotſadžu Waſ dla Waſcheje nježwérnoſez“. S tutymi ſłowami ſo wotſali a nježwérny hejtman nětko pytny, ſo ſo kžda nježwérnoſez a hruboſez khosta. Hdyž khežor ſ města jedželche, pſchewodžachu jeho nutne ſbožopſchecža thudych měſčežanow, kotrymž běſche wón ſ paſorow hrubeho hamſkeho hejtmana wupomhal.

„Tak doſho hacž ſemja ſtačz budže, nježvbi pſchecž mjerſujenje a czoſtota, léczo a ſyma, džen a náz!“ ſteji hžom w bibliji piſane, a jara ſajimawe je, pſchirunac̄, hdy ma kždy kraj na ſemi ſwoje žně. Kždy mčbz ſu ſ najmjeſtſha něhdže na ſemi žně. Wulkeho róžka ma žne Auſtralifka, Chile, Argentinfka, — maleho róžka Egyptowſka, Syriſka, Mała Afifka, Perſifka, Mexiko, — haperleje a meje Texas, Algier, Chineſifka, Japanſka, Marokko, — junija Californijska, Oregon, Alabama, Carolina, Griečiſka, Turkowſka, Spanijska, Italska, Franzowſka, — julija raiſche džele połnožueje Ameriki, Rumunſka, Bołhariſka, Rakuſka, Němifka, Schwyza Połonſcha, Žendželska, — augusta, Połnózna Amerika w kwojich połnožnych dželach, Belgifka, Hollandska, Danſka, Žendželska, ſſrjedžna Rúſka — ſeptembra a oktobra Schottiſka, Schwediſka, Połnózna Rúſka — novembra Peru a połonſcha Afrika, — dezembra Birma a po-lonſchi Wales. ſchtóž by tehoſla kždy džen rád

ſ ſožu žito byl, by to wuwjefej mohl, khaba ſo by ſo bōrſy nažył.

Nak doho ſo ſlot ſ plodom nožy:

	kréni čaž	najkrótſchi čaž	najdłěžſchi čaž
Konje	340 dnjow	330 dnjow	419 dnjow
Kruwý	285 "	240 "	321 "
Wozny a koſy	154 "	146 "	158 "
Szwinje	120 "	109 "	133 "
Pazy	64 "	63 "	65 "
Róčki	58 "	56 "	60 "

Tu maſch na tabeli wobliczene:

Sapocžatſ kuczelnoſeže	Könz kuczelnoſeže			
	pola koni	p.kruwów	pol. koſow awowzow	pol. zwini
1. jan.	6. dez.	12. oſt.	3. junija	30. hapr.
2. febr.	7. jan.	13. nov.	5. julija	1. junija
1. mérza	3. febr.	10. dez.	1. aug.	28. junija
1. hapr.	3. mérza	10. jan.	1. sept.	29. julija
1. meje	5. hapr.	9. febr.	1. oſt.	28. aug.
1. juniija	6. meje	11. mérza	1. nov.	28. sept.
1. julija	5. juniija	11. hapr.	1. dez.	28. oſt.
1. aug.	6. julija	12. meje	1. jan.	28. nov.
1. sept.	6. aug.	12. junija	1. febr.	29. dez.
1. oſt.	5. sept.	12. julija	3. mérza	28. jan.
1. nov.	6. oſt.	12. aug.	3. hapr.	28. febr.
3. dez.	7. nov.	13. sept.	5. meje	1. hapr.

Nak je Pruska jamy hračja wothyla.

Hrače ſ khartami ženje ničo kħwalobne njeje. Lepje ſo čaž wužije, hdyž maſch zypy w ružy, abo hdyž ſo do loža lehniesch a ſo ja pſchichodny dženit wuſpiſch, hacž hdyž kharty plazasch. A dobycz tež ženje ničo njeje, hacž hubienſtwo a ſkónczne banfrott. Maſhorſche hrače paſ je to, tiž ſo dženiba hyczeze w Monte Carlo a w drugich hračzich jamach haj, hdyž hračzy na jeinicke ſhartu tħażiżi hadda a módeja ſa jedyn wječor ſwoje zyłe ſamōženje pſchē-hrač, a hdyž by wjele ſtow tħażiż wuċċinile. Hdyž je taſſi hraček ras něchto pſchēħral, haddi na bliżiū ſhartu wjazy, ſo by ſhubjene dobył — ale jaſo pſchēħraje a nětka — hotowh proſħeħ — ſebi ſam fuſtu do hlowi tħeli. Taſſe hrače jamy bēchu w prijedawichich lētach tež w Němzach, w Pruskej, a tež w mēſce Baden — Baden. Bismarck bēſche dležſchi čaž tam a by tež huſčiho na hračju banku ſchol, a ſo tež na hračju wobdzeli; by paſ pſchēzo jenož 5 hr. na ſhartu ſtaſi. By ſhubjene bylo, by Bismarck dale ſchol a ſo njeby we malu ſchodu dale staral. Raſ bēſche tam tež młody baron ſa ſwojej

młodej jara rjanej mandželskej pſchi ſkádnosczi hwo-jeſo kwaſneho pucžowania pſchihol a poča ſi wulkej throbloſežu na kharty haddę. Wón paſ ſhubjowasche. Tola čim wjazy by ſhubil, čim wjazy by na nowu ſhartu haddi. Se kylami we wocžomaj chyſche jeho joho mandželska wot hračzeho blida preč mēz — ale wón woſta a haddę ſe na kharty. Skónczne haddi na ſhartu 20,000 hr. — bēchu te požlenje, tiž mēſeche —, wſchitzy pſchihladowarjo, bjes nimi Bismarck, ſo k blidu cžiſheżachu, ſo byhhu wohladali, fakt ta węz wotbēhnie; a wón bē te 20000 hr. ſhubil. Młody muž wobſedny, roſhorjeny ſtaže, ſchepny hwojej mandželskej něchto do wucha, a wobaj džetħ-taj wot blida, wón prjedy, wona ſa nim. Na jene dobo ſo wriježny — a młody muž ležesche ſi pſchē-tſelenej hlowu na ſemi —, bēſche ſo ſam ſatħelil — mandželska we womorje na njeho. Sſlužobni ſe wſchēch bokow pſchibēżachu a morweho a jeho ujemōznu wudowu ſe ſala njeħechu. Tehdy Bismarck ſam pſchi ſebi, tola tak wotſe, ſo druij hlyſchachu prajetħe: "Tute helske hnēſda dyrbja ſo wubracz" — a ſa něchto lēt w zyļej Pruskej ani jejnizkeje hračeje banki wjazy njebēſche.

Mudra gmejnſta rada.

Könz ſańdżeneho lēftotyka bu tež, kaž džie je ſo to huſčiſcho ſtało, kónz zwēta węſħeżenij. Gmejna Heimbach pola Schwalbacha wa ſebi tole węſħeżenje jara k wutrobie a wobſamkn̄ temu hrožazemu njeſbožu ſe wſchē hlyſħloſežu napſchecžiwo hladacž ale tola prjedy ſebi žiwenje taſ prawje porjeñſhiež. Duž wobſamkn̄, gmejnſki lēž pſchedacž na fuſzodnu gmejnū Schwalbach — ſa 3 tuny palenza. To ſo ſta, a Schwalbach rad te tſi tuny palenza ſa rjany lēž da. Poſtajeny džen, na kotreym dyrbjeſche kónz zwēta bycž, ſo bliżeſche, Heimbach, węſħeženij ſwój palenz pijsachu — ale zwēt woſta — rjany lēž paſ bēſche na pſchēzo preč. Woſt teho čaža je węſħ Heimbach Badenske Kukę. Haj, haj, nětore gmejnſte rady fu tola jara mudre, ſo maja roſom po körzach na pſchedau. Hreč ſo ſtajnje wječi.

Węſty Saphir, ſnath żortniw a pſchellepanj člōwnej, bēſche ras w körzniſe jara wjeli wo ſwojim wjedženju powjedał a ſo jara wulħwališ, fakt ſo druij hoſčo ſkónczne ſo ſi nječżepliwoſežu na to hlyſħachu. Jedyn ſi nich wſchōn hnevnij ſtaže a rjetnij: „Nětka paſ ſam woprawdje doſež wo thym hlyſħeli, ſchto wy wſchō móžecže; prajetħe nam tež, ſchto wy njeſħecže, a ja wam ſa to ſteju, ſo ja to móžu.“ „Schto ja njeſħu?“ wotmoſwi Saphir, nō, ja njeſħu ſwoju worežiñu ſaplacžiež; a ja ſo wjeħelu, ſo wy to móžecže.“ Wſchitzy ſo ſmęſħachu, a hoſč dyrbjeſche ſa Saphira körzmarjej placžiež.

Svjedzela za kvjedzensta recz.

Jendzelski kral Jakub II., kiz 1685—88 knjegzecze pschindze ras na swojich puczowanach do mesta Southvold a meschezansta rada wobsamkuy, jeho se wschej czechzu a se kvjedzenstkej reczu powitac. Tatu recz mejesche weko meschezanosta dzerzez; wudzelał pak besche ju radziny pišat, kiz mejesche tez sadu meschezanostu stejo, jemu mjelečo dale pomhac, dokesz meschezanosta, kiz runje žana maura hlowezka njebe, ſebi tajſule recz s hlowym naukuńcze njenmōzesche. Hdyž netko ton woczałanu wokomik pschindze, so kral Jakub s wosa wustupi, so by ſebi wot meschezanow hłodowac, bę wbohi meschezanosta pschi wohladaniu kralowskego woblicza s hrobu tak wschon pschewsaty, so hlowu ſhubi a dale niczo wuprajic njenmōzesche, hacz „Wascha Majestosc.” Sadu njeho stejazd radziny pišat chze jeho throbłego ſczinieč a duž jemu mjelečo pschiwola: „Njehubce tola cijſeče swoju hlowu a dopomnczę ſo, so ſeze muž”, na czož kaž bjes wiedzenja meschezanosta wospietowacze: „Wascha Majestosc, njenhubce tola cijſeče swoju hlowu a dopomnczę ſo, so ſeze muž.” „Je dha Wam cžert ham ſehral?” ſcheptaſche ſadu njeho pišar. A „je dha Wam cžert ham ſehral?” reczeſche ſe rzeñiom wbohi meschezanosta, s hrobu njenwiedzo, ſchto dale recz. „Ja Wam praju, Wy naš wſchitkich hisheze do cijsta ſtaſyze,” reczeſche mjelečo na ſmiercz wuſtrózany wbohi pišar. A woprawdze wſchon pschepočem lědom ſłowa mózny počza njenbužowym meschezanosta ſažo: „Ja Wam praju, Wy naš wſchitkich hisheze do cijsta ſtaſyze.”

Netko pak mejesche Jakub II. doſę. Hacz na dno wutroby roſhućwanu wobročzi meſečanočce a jeho pschewodze thribet, ſtupi do wosa a jedzeſche rucze prječ a njebe ani hlowezka s tamnymi poręczal. Haj, reczeč njeje pschewo lóžche hacz mlečieč.

Duel na pólverowym budze.

Pſched 100 lětami bęſche w Amerizy njes jendzelskimi a amerikanskimi wojekſkimi wychlami pschego westa njejednota. Jendzelski major, kiz ſo wot hetmana Putmana na czechzi ranjem czechu, ſadaſche tuteho na duel. Putman proſchesche tamneho wo roſrečenje. Duž ſo major k njemu do jeho ſtana poda, hdzež jeho s měrom na malym budžiku ſedzo a zigaru kurjo nadendže. „Ja ſzym”, pocza Putman, „jenož Amerikanar, a čas živjenja ſe žaneje pſtole wutſelił njejszym. Duž budzeče roſymic, ſo ſeze wy w tym padze psches mje. Tu macze dwaj budžikai s pólverom napjelnenaj; ja ſzym do kózdeho wot njeju džerku wuwjerczil a žehliwu luntu (ſchnuru s pulverom) do njeje tykuł. Ssydnicze ſo netko tam na tamny budžik, a ſchtóž najdłeje ſedzo wutraje, bjes tym ſo ſ bojovszu mikotse, ton njech je dobýčer w tutym duelu.” Stan bę ſ offizerami napjelnenym,

lotrychž tutón ſpodzinowy duel ſajimowaſche. Duž ſo wobaj, major a Putman, kózdy na jedyn budzik ſydnyshtaj. Putman kuriſche bjes wscheje bojoſeze a ſo njestaraſche wo ſo ſehlažy ſuzoh, kiz bę do ſindzika tknieny, jendzelski offizer pak ſo pschewintycz njenmōzesche, ale, hewak throbly muž, tola ſ westym strachom na žehliwy ſuzoh hladasche. Pschihladowarjo ſo bory jedyn po druhim je ſtana podachu dla wotčakanego roſbuchnjenja. Hdyž bę ſtowcze ſehliwy ſuzoh jenož hiſheze nekotre zole wot budžika ſdalemy, njenmōzesche major dlehe wutrac, ale ſkoczi ſo ſuda, wotwore ſuzoh a wuwola: „To by tola mordowanje bylo; wuczeſhie tez ſwoj ſuzoh — wy ſeze dobyli.” „Ponala, ponala, knies majoro”, wotmolkwi tamny, ponala ſtanuwschi, „ta wez njeje tak ſtraſhna; taj budžikaj ſtaj napjelnenaj jenož — ſ kihalymi ſórkami.”

Nowe dželenje.

Macz: „Khorlka, twoja ſotra praji, ſo ſlowku njeſhy ſ njei dželil, kaž ſzym tola prajila.”

Khorlka: „To njeje wěrno, macze; ja ſzym jej zylu pójčku dał, ſ tej móže ſebi w ſahrodze zylu ſchom ſađic.”

C.J.T.

Sloſtnik (k ſwojemu recznikej): „Što měnicže, knies reczniko? Budu wuſwobodzeny?”

Recznik: „Węſče, ſo jenož praſcha — po ſelko lět.”

Wuczterka: „Czecho dla besche kral Salomo najmudrisci c̄lowieki?“

Schulerka: „Dokelž mējesche wjele žonow, kiž jemu mudru radu dawachu.“

Wuczterka: „Jo, jo, to wſchak po prawom to wotmolwjenje njebe, kiž ſebi žadach, ale — ty mózesch ſo jutſe wo 10 mestnow wysche hdyneč.“

Nan: „Alle ſanko, ty ſy prawje leni w ſchuli, ja ſyym wjele pilniſchi byl.“

Ssynk: „Njech jeno je dobre, nano, to budu ja junu ſwojim džeczom tež prajic.“

Korlka (hdyz bē poliſku pojedk): „Luba macz, ja mam c̄zi hyczeče prajic —“

Macz: „Pſt, džecz ſa blidom jenož rēcza, hdyz ſu praschane.“

Korlka: „Luba macz, jenož ſlowicžko —“

Macz: „Nětke niz, hakle pa wobjedze . . .“

(Po wobjedze): „Tak, Korlka, netko mózesch rēczeč. Schto mējesche na wutrobje?“

Korlka: „Macz, w kuchinje je na ponowje honacž wotwjerczemy.“

(Stara a młoda lisckka.) Wuj (ſ ſwojemu wujei, kiž je studenta): „Werisch do ſzonow?“

Studenta: „Ach hewak neschto. — Sſom ſu wetsik.“

Wuj: „Na, dha ſyym dženža w nožn ujetrjebawſhi wjele wufatal. Ty ſo mi wožnje ſjewi ſ proſtuwo wo 100 hrinnow.“

Studenta: „Dha najlepje widziſch, kak ſzon jebabu; ja mijenijzy wot tebje runje 250 hr. trjebam.“

Wuj: „Haj, luba c̄zterka, ja bych ſebi twoju twarſhku rad brał, ale wona je mi tola trochu jara hlapa.“

Czeta: „To bych c̄zi tež wotradžala; pſchetož ty trjebaſch ſzonu, kiž ma roſoma ſa wobeju dweju.“

A.: „Bych rad ſhonil, hacž je tamna rjana žonska, kiž tam ſ tym starzom ſteji, jeho maudzelska, abo jeho džowka.“

B.: „Nicžo lóže hacž to. Dži nimo njeje a poahlaj jej do wocžow. Czini wjekele woblicžo, je jeho džowka, czini ſrudne, je jeho mlandzelska.“

(Napſchecziwo porjadej.) Tajny radžicžel: „Kaf dolho wajche město žaneho lekarja wjazh nima?“

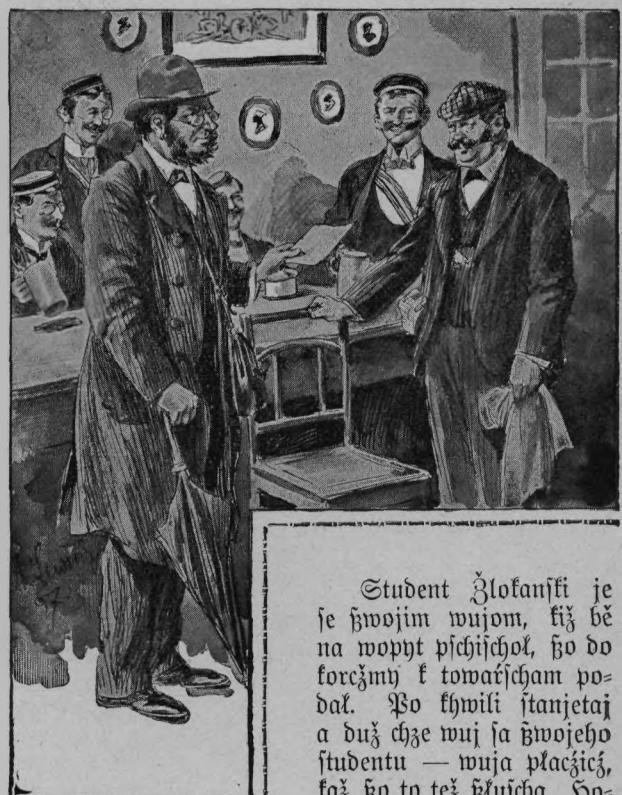
Mēſchęjanosta: „Hido tſi ſeta niz. Tón zyly cžož pak tež ani jedyn wumrjet njeje.“

Tajny radžicžel: „Haj, to njendže — dha dybvi borsz ſožo lekar ſa wam.“

Knjeni: „Takle macze 5 np., ale netko pak je ſaſo njewažče na hubjeny palenz.“

Proſcher: „Haj, ſchto ſebi myſlicze? — dobre wino ſa tute 5 np. tola ujedostanu.“

Sa ſłow o wſath.

Student Žlokanski je ſe ſwojim wujom, kiž bē na wopryt pſchichol, ſo do korezny ſa towarzſcham poſdal. Po khwili ſtanjetaj a duž chze wuj ſa ſwojeho studentu — wuja placžicž, kaž ſo to tež hlyſcha. Hoſezenzar jemu ſlicžbowanie pſchuiječe.

Wuj (ſ hoſezenzarjej): „Alle naju worežiſna móže tola jenož 2 hr. wucžinieč, a wy ſeże tu 120 hr. napiſali.“

Hoſezenzar: „Wy pak ſeże tola prajik, ſo chzeče ſa studentu wuja placžicž; a telko ma na deſzny na piſane.“

Miſchtrka ſa wucžomnemu: „Jes tola ſwoje mjaſo, ſchto dha tu ſedziſch?“

Wucžomny: „To vali.“

Miſchtrka: „Dha duj jo!“

Wucžobník: „Ja ſo boju.“

Miſchtrka: „Czecho dla?“

Wucžobník: „Tón kuſk je tajſi mały, ſo moħl mi wotležicž!“

Statistische a genealogische powjescje.

Po požledním liczenju luda w lécze 1895 ma:

Něm̄ski kraj: 545,086 □km. a 52,279,901 wobydł.; khézor Wylem II., rodž. 27. wulſ. r. 1859; khézorski krónprynz Vjedrich Wylem, rodž. 6. meje 1882.

Sakſka: 14,993 □km. a 3,787,688 wobydł.; kral Vjedrich Albert, rodž. 23. haprleje 1828; ženjeny s prynzeckym Karolu s Wasa, rodž. 5. aug. 1833. Princ Vjedrich August Jurij, rodž. 8. aug. 1832; bě ženjeny s portugalskem prynzeckym Hanu Mariju, wudowz wot 5. februara 1884.

Pruſska: 348,354 □km. a 31,855,123 wobydł.; kral Wylem, rodž. 27. wulſ. róžka 1859.

Bajer ſka: 75,865 □km. a 5,818,544 wobydł.; kral Otto, rodž. 27. hapr. 1848, nježenjeny, fotrebož město, dokelž je na duch khory, jako prynz-regent ſaſtupuje prynz Luitpold, rodž. 12. měrza 1821.

Württemberg ſka: 19,517 □km. a 2,081,151 wobydlerjow; kral Wylem II., rodž. 25. febri. 1848.

Badenska: 15,081 □km. a 1,725,464 wobydł.; wulkowýwoda Vjedrich, rodž. 9. septembra 1826.

Awstrija: 673,463 □km. a 40,968,412 wobydlerjow; khézor Franz Josef, rodž. 18. augusta 1830.

Italſka: 287,220 □km. a 28,460,931 wobydlerjow; kral Humbert I., rodž. 14. měrza 1844.

Franzow ſka: 528,572 □km. a 38,219,000 wobydlerjow; präſident republiki Félix Faure.

Feindzelska: 315,279 □km. a 37,242,000 wobydlerjow; kralowa Viktorija, rodž. 24. meje 1819.

Schpaniſka: 497,244 □km. a 16,952,600 wobydlerjow; kralova Marija, wudowa 25. nov. 1885 ſemrjeteho krala Alfonſa XIII., ſaſtupuje ſwojeho ſyna krala Alfonſa XIII., rodž. 17. meje 1886.

Portugalska: 91,260 □km. a 4,576,000 wobydlerjow; kral Karla, rodž. 22. meje 1863.

Ruſka: 5,389,627 □km. a 88,356,00 wobydł.; khézor Miklawſch II., rodž. 18. meje 1868.

Turkow ſka: 172,224 □km. a 4,658,000 wobydł.; khézor Abdul Hamid II., rodž. 22. sept. 1842.

Gričiſka: 64,688 □km. a 2,019,000 wobydlerjow; kral Jurij I., rodž. 24. dezembra 1845.

Rumun ſka: 129,947 □km. a 5,376,000 wobydlerjow; kral Khorla I., rodž. 20. haprleje 1839.

Sſerbija: 48,586 □km. a 1,952,0,00 wobydł.; kral Alexander I., rodž. 14. augusta 1876.

Bohār ſka: 63,856 □km. a 1,965,500 wobydł.; wjerch Ferdinand Coburgski, rodž. 26. februara 1861.

Czornohor ſka: 9030 □km. a 245,000 wobydlerjow; wjerch Nikita (Miklawſch) I., rodž. 25. septembra 1841.

Połnožna Amerika: 9,068,272 □kilom. a 57,000,000 wobydł.; präſident republiki Cleveland.

Egiptow ſka ma: 1,021,354 □km. a 5,586,280 wobydlerjow; wjerch Abbas Paſcha; 14,000 wojaſow; najwjetſche města: Kairo 350,000 wobydł.; Alexandrija 212,000 wobydł.; Suez 150,000 wobydł.; Khartum 50,000 wobydł.

Afganistan: 1,049,866 □km.; 6,000,000 wobydlerjow; wjerch Abdharaman, 70,000 wojaſow; najwjetſche města: Kabul 60,000 wobydł.; Kandahar 50,000 wobydł.; Herat 85,000 wobydł.; Kelaſ 12,000 wobydł.

Chinesiſka: 8,562,880 □km.; 437,600,000 wobydł.; khézor Kwang ſii, rodženj 1872; 800,000 wojaſow; najwjetſche města: Peſting 2 mil. wobydł.; Tientsin 950,000 wobydł.; Nanking 500,000 wobydł.; Shanghai 1,500,000 wobydł. atd.

Japanska ma: 379,711 □km.; 34,338,400 wobydł.; Mikado abo wjerch: Muſuhūhito, rodž. 1852; 35,400 wojaſow; najwjetſche města: Jeddø 1 mil. wobydlerjow; Šokodode 112,000 wobydł.; Yokohama 64,000 wobydł.

Kermusche w sakſkej a prusſkej herbzſtej hornízej žužizh na léto 1899.

27. augusta: Woszborf. — 10. septembra: Hodzij, Budyschſka herbzſka katholſka woſada. — 24. sept.: Balow, Wojerezy, Sſywif. — 1. otočbra: Budestezy, Dolha Borsczež, Bjeleczin, Hóſniža, — 8. otočbra: Hbjelſi, Kulow. — 15. otočbra: Horni Wujeb, Wotrov, Mužakowſke wky. — 22. otočbra: Njechwacžidlo, Hufka, Ketižy, Khróſežizy, Ľupoj, Lubij, Parzow, Ľslepo, Sprejizy, Schečeň, Čželno, Welzej. — 29. otoč.: Bukezy, Hrodžiſchež, Hucžina, Žaſen, Kotezy, Kschischow, Krjebjja, Lejno, Noſacžizy, Radjchow, Ľsmilnja, Sly Komorow, Wukranežizy, Žarnow. — 5. novembra: Bart, Budyschſka Michalſka woſada, Budyschink, Delni Wujeb, Zablonz, Kletno, Kholm, Ľzormy Kholmz, Lucžo, Maſeſežy, Njebjelčizy, Porčizy, Edžary, Rychwald. — 12. nov.: Klukſch, Minakal, Radwoř, Rakezy, Wóſlink, Ptacžez, Wochoſy. — 19. novembra: Blunjo, Bukow, Kamjenz, Las, Kalbizi, Hamovj.

